

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАҲСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
ТОШКЕНТ ДАВЛАТ ИҚТИСОДИЁТ УНИВЕРСИТЕТИ

А.А. РАФИҚОВ, Қ.Н. АБИРҚУЛОВ,
А.Н. ҲОЖИМАТОВ

ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШ ИҚТИСОДИЁТИ

Ўзбекистон Республикаси
Олий ва ўрта маҳсус таълим вазирлиги
олий ўқув юртлариаро илмий-услубий бирлашмалар
фаолиятини мувофиқлаштирувчи кенгаши томонидан
олий ўқув юртларининг иқтисодий таълим йўналишлари
талабалари учун ўқув қўлланма
сифатида тавсия этилган

Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси Адабиёт жамғармаси нашриёти,
Тошкент 2004.

**THE MINISTRY OF HIGHER AND SECONDARY SPECIAL
EDUCATION OF THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN**

TASHKENT STATE ECONOMIC UNIVERSITY

**RAFIKOV A.A., ABIRKULOV K.N.,
KHOJIMATOV A.N.**

THE ECONOMY OF THE NATURE UTILIZATION

This manual is recommended by the group of «regulating the activities of scientific organizations of higher education» of the Ministry of higher and secondary special education, for the students of higher education establishments majoring in economy

©Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси Адабиёт жамғармаси нашриёти,
Тошкент 2004.

Рафиқов А.А., Абирқұлов Қ.Н., Ҳожиматов А.Н. Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти. (Үқув қўлланма), – Т.: ТДИУ, 2004, 128 бет.

Мазкур қўлланмада «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фанининг илмий-назарий асослари, табиатдан фойдаланишнинг географик қонуниятлари, экологик ва иқтисодий тамойиллари, барқарор ривожланиш омиллари асосланган, табиий ресурсларни иқтисодий баҳолаш, табиатдан фойдаланишнинг ижтимоӣ, иқтисодий ва экологик жиҳатлари, бозор иқтисодиёти шароитидаги иқтисодий механизмлар, бошқарув ва ҳудудий хусусиятлари баён этилган.

Масъул муҳаррир: и.ф.д., проф.

Ш.Р. Холмӯминов

Тақризчилар: и.ф.н., проф. Қ.А. Ҳасанжонов,
и.ф.н., доц. А.Б. Абдулқосимов

Rafikov A.A., Abirkulov K.N., Khojimatov A.N. The economy of nature utilization (Manual) – T.: TSEU, 2004, 128 pages.

The manual is about scientific-theoretical basis «The economy of nature utilization», the laws of nature utilization, ecological and economical trends, factors of strong development, economic evaluation of natural resources, economic, social and ecological effects of nature utilization, economic mechanisms in the market economy, as well as it explains management and regional characteristics.

Responsible editor: doctor of economic science,
prof. Holmuminov Sh. R.

References: candidate of economic science,
prof. Hasanjonov.K.A.,
candidate of economic science
Abdulkosimov A.B.

КИРИШ

Жамият тараққиётининг табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро муносабатлар кескинлашган ҳозирги босқичида, табиат ва унинг ресурсларидан оқилона фойдаланиш тақозо этилади. Шу боисдан ҳам бозор иқтисодиётига ўтиши даврида табиатни муҳофаза қилиш ва табитдан самарали фойдаланишининг иқтисодий механизмларини яратишга айниқса катта эътибор қаратилмоқда. Чунки иқтисодиётнинг барқарор ривожланиши аҳолининг соғломлиги, атроф-муҳит муҳофазаси ва табиатдан фойдаланишининг ҳолати билан чамбарчас боғлиқдир.

Табиатда юз берәётган ижобий ва салбий ўзгаришлар турли жиҳатдан ўрганилади. Улар орасида иқтисодий жиҳатдан ўрганиш жиҳдий аҳамият қасб этади. Чунки иқтисодий нуқтаи назардан ўрганиш натижалари инсоннинг хўжалик фаолиятига миқдорий кўрсаткичлар асосида аниқ баҳо беради. Атроф-муҳитда содир бўлаётган антропоген ўзгаришларни турли ҳисоб-китоб йўллари билан таҳлил қилиш натижасида ишлаб чиқаришнинг рентабеллик даражаси, даромад миқдори аниқланади, шунингдек, табиий муҳит бузилиши ва ифлосланиши оқибатида корхонанинг ҳаво, сув, тупроқ, умуман, ландшафтлар, аҳоли соғлиғига етказаётган зарар ҳажми тўғрисида маълумотга эга бўлинади. Аслида инсон хўжалик фаолияти оқибатларини иқтисодий таҳлил қилиш натижалари корхоналар рентабеллик даражасининг мезони бўлиши лозим. Корхона кўплаб юқори сифатли тайёр маҳсулот берәётган бўлиши мумкин. Бу керак, чунки сифатли маҳсулот корхона эгаларига мўмай даромад келтиради. Лекин фақат даромад кўрсаткичларининг ўзигина корхона фаолиятининг самаралилигини аниқлаш учун асос бўла олмайди. Бунинг учун корхона атроф-муҳитга етказаётган зарарли оқибатларнинг ҳисоб-китоб йўли билан сўмда аниқланган кўрсткичларини олинаётган даромад билан солишириш ва бу жараёнда олинган натижаларга таяниш лозим. Улар корхоналарнинг қанчалик самара билан ишлаётганлиги тўғрисида мажмуали хulosса чиқариш имконини беради.

Табиат бойикларидан фойдаланишин оптималлаштириши, улардан илмий асосда фойдаланишин такомиллаштириш борасида кенг қамровда илмий изланишлар олиб борилмоқда. Натижада қатор илмий йўналишлар, фан соҳалари пайдо бўлмоқда. Табиий ресурслардан фойдаланишин яхшилаш, атроф-муҳитнинг ифлосланиши, бунинг оқибатида кўрилаётган зарарларни бартараф этишга қаратилган мақсадли усувларни излаш ва асослаш муаммоларини ҳал қилишда «Табиатдан фойдаланиши иқтисодиёти» фани муҳим ўрин эгалайди.

«Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» – нисбатан ёш фан бўлиб, унинг амалий аҳамияти барқарор экологик-иқтисодий ривожланиш, инсонларнинг ҳаёт мухитини сақлашдан иборат. Табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш бўйича илмий асосланган тавсиялар яратиш, табиатдан фойдаланишини молиялаштириш, режалаштириш, бошқарувнинг қонуний-меъёрий асосларини такомиллаштиришнинг янги тадқиқот йўналишлари муаммоси ечими ҳам ушбу фан зиммасидадир.

«Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фани иқтисодчи мутахассислар тайёрловчи олий ўқув юртлари талабаларининг ушбу соҳадаги билимларини бойитишида асосий маңба ҳисобланади. Бироқ, ушбу фан бўйича дарслик ва ўқув қўлланмаларнинг этишмаслиги, мавжудларининг эскиргранлигини инобатга олиб, замон руҳига мос қўлланма яратишга жазм этилди.

Қўлланманинг ўзбек тилидаги, маҳаллий манбаларга асосланган мұқобил варианти йўклиги туфайли уни яратиш осон бўлмади. Шу боис унда айрим камчиликлар бўлиши табиий. Мазкур қўлланмани нашрга тайёрлаш ва чоп этишида яқиндан ёрдам берган ТДИУ «Иқтисодиёт ва статистика» факультети декани, и.ф.д., профессор Ш.Р.Ҳолмўминовга муаллифлар са-мимий миннатдорчиликларини изҳор қиласидилар.

Қўлланма юзасидан барча таклиф ва мулоҳазаларни чу-кур миннатдорчилик билан қабул қиласиз.

«ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШ ИҚТИСОДИЁТИ» ФАНИНИНГ ИЛМИЙ-НАЗАРИЙ АСОСЛАРИ

1.1. «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фанининг тадқиқот объекти, мақсади ва вазифалари

“Табиатдан фойдаланиш” деганда табиий ресурс салоҳијатини эксплуатация қилишнинг барча шакллари ҳамда уни муҳофаза қилиш бўйича тадбирлар мажмуаси тушунилади. Шунингдек, қайта тикланадиган ресурсларни мунтазам тиклаб бориш, миқдорини кўпайтириш, сифатини яхшилаш, табиатни мақсадга мувофиқ ҳолда ўзгартириш, унинг айрим ҳудудларини фойдаланишдан чиқариб, алоҳида муҳофаза қилинадиган объектлар - қўриқхоналарга айлантириш кабиларни ҳам шу маънода тушунмоқ керак. Табиатни мақсадга мувофиқ ҳолда ўзгартириш – табиатнинг биологик тизимлари маҳсулдорлигини ошириш мақсадида режали ва илмий жиҳатдан асосланган негизда барқарор равишда ўзгартириш, демакдир.

Табиатдан бойликларни олиш миёси фан ва техника тараққиёти асосида тобора ортиб бораётган ва инсоннинг хўжалик фаолияти жадаллашаётган ҳозирги пайтда иккала турдаги фаолият – табиатдан фойдаланиш ва уни муҳофаза қилиш бирбиридан ажратилмаган ҳолда амалга оширилиши лозим. Табиатдан фойдаланиш жараёнидаги ҳар бир тадбир уни муҳофаза қилиш жараёнита мос келувчи тадбир билан қўшиб олиб борилгандагина табиий муҳит ҳолатини мунтазам тиклаб бориш, атроф-муҳит ифсосланишининг олдини олиш мумкин. Бизнингча, табиатдан фойдаланиш, уни муҳофаза қилиш, қайта тиклаш, яхшилаш тадбирлари диалектик жиҳатдан ўзаро боғлиқ тадбирлар бўлиб, улар бир вақтнинг ўзида амалга оширилгандигина катта самарага эришилади. Бу жараённи «табиатдан оқилона фойдаланиши» атамаси билан ифодалаш мақсадга мувофиқдир.

Узок вақт мобайнида табиатдан оқилона фойдаланишга амалий муаммо сифатида қараб келинди. Аммо табиатдан фойдаланишнинг амалий вазифалари маҳсус, кенг қамровли ва теран тадқиқотлар талаб қилаётган ҳозирги шароитда шундай тадқиқотлар билан шуғулланадиган, табиатдан оқилона фойдаланишнинг назарий асосларини ишлаб чиқадиган «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фани шаклланди. У табиат ва жамият ўртасидаги ўзаро таъсир ва боғлиқлик натижаларини очиб беради, таҳжил қиласи ва баҳолайди, табиий ресурслардан фой-

даланиш ҳамда табиий мұхитни ҳимоя қилишнинг назарий та-
мойилларини ишлаб чиқади. Ушбу фан күриб чиқадиган маса-
лалар қаторида ижтимоий ва иқтисодий масалалар асосий ўринни
әгаллады. «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» табиатта ун-
дан фойдаланишнинг ҳар қандай вазифалари ечилишида маж-
муа(мажмуали) ва тизимли(системали) ёндашувни таъминлай-
ди. Бундай ёндашув тадбирлардан ҳар бирини «инсон – ишлаб
чиқарыш - табиат» умумий тизимидағи таркибий қисм сифатида
қарашни тақозо этади. Табиат, табиий ресурслардан фойдала-
ниш, уларни мұхофаза қилиш ва қайта тиқлаш бўйича тадбир-
ларни бир-бирига боғлиқ бўлмаган ва ишлаб чиқариш билан
алоқасиз ҳолда қараш мүмкін эмас. Бу унсурлар бир-бири би-
лан боғлиқ бўлган ягона жараённинг таркибий қисмларини таш-
кил этади. Табиатдан фойдаланиш муаммосининг мажмуали-
лиги шунингдек, техникавий тадбирларни ташкилий-иқтисодий
тадбирлар билан биргаликда бўлиши ва улар ишлаб чиқариш
жараёнида бир пайтда қўлланилишини билдиради.

«Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фанининг тадқи-
қот обьекти табиий ресурслар билан жамият ҳаёти ва унинг
ижтимоий-иқтисодий ривожланиши ўртасидаги ўзаро алоқадор-
ликдир. Ушбу алоқаларни мақсадга мувофиқлаштириш, инсон
ҳаёт фаолияти мұхитини сақлаш ва тиқлашга интилиш фан
предметини ташкил этади:

– фан сифатидаги асосий мақсади ишлаб чиқариш самара-
дорлигини ошириш, аҳолининг ҳаёттій ва матьнавий әхтиёжларини
қондириш учун табиий мұхитга мажмуали таъсир кўрсатилиши.
– асосий вазифалари жамиятнинг табиий ресурсларга бўл-
ган ва узлуксиз ортиб бораётган әхтиёжларини қондириш, та-
биий ресурсларни қайта тиқлаш, табиий мұхитнинг маҳсулдор-
лигини ошириш учун шароит яратиш, тиқланмайдиган табиий
ресурслардан тежамкорлик билан, оқилона фойдаланиш, атроф-
мұхитни ифлосланишдан сақлаш, табиатни мақсадли ўзгарти-
риш кабилардир.

– табиий ресурсларни уларнинг мураккаб ўзаро алоқадаги
инсон хўжалик фаолияти таъсирида ўзгариш қонуниятларини,
инсон учун бу ўзгаришларнинг аҳамиятини аниқлайди, табиий
ресурслардан фойдаланишни асослайди, уларнинг ҳозирги ва
келгуси авлодлар учун зарур бўлган миқдорий ва сифатий хусу-
сиятларини сақлаш ва тиқлаш усуllibарини ишлаб чиқади. У
шунингдек, табиий махитни сифат жиҳатидан ёмонлашиб, миқ-
дор жиҳатида қашшоқлашиб боришининг олдини олишнигина
эмас, балки уни мақсадли равишда узлуксиз яхшилашни таъ-
минлаши ҳам лозим.

Шундай қилиб, «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» нинг илмий йўналиши табиий ресурслардан фойдаланиш, уларни тиклаш ва муҳофаза қилиш, инсониятнинг моддий ва маънавий эҳтиёжларини қондириш учун табиий муҳитни ифлосланиш ва бузилишдан ҳимоя қилиш, табиатни ўзгартиришга қаратилган тадбирлар мажмуасидан иборат. Лўндароқ қилиб айтганда, «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» – кишилик жамиияти ва табиий муҳит ўртасидаги ўзаро таъсир мақсаддага мувофиқлаштирилишини таъминлайдиган тадбирлар мажмуасидир.

«Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» нинг умумий назариясини ишлаб чиқиш фанларро вазифа бўлиб, унинг ечимиға қўшгина фанлар ҳиссаси қўшмоқда. Аммо бу фанлар орасида табиатдан фойдаланишни илмий асосда ташқил этишга мажмуали ёндошадиган география ва иқтисодиёт фанлари тармоқлари алоҳида мавқега эга. Зеро, бу фанлар табиатдан фойдаланиш масалаларини ўрганиш ва бу масалалар бўйича амалий тадбирлар тизимини ишлаб чиқиша катта имкониятларга эгадир. Шу сабабли «табиат – аҳоли – хўжалик» ягона учлиқни ўрганадиган география ва иқтисодиёт фанлари табиатдан фойдаланиш иқтисодиётининг муҳим муаммолари бўйича тадқиқотларнинг асоси бўлиб хизмат қиласи. Чунки «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти»нинг география фанлари тизимидағи асосий вазифаси табиатдан фойдаланишни ҳудудий ташқил этишни ҳам табиий географик, ҳам ижтимоий-иқтисодий жиҳатдан ўрганиш бўлса, эҳтиёжлар чексизлиги билан ресурслар чекланганлиги ўртасидаги номутаносиблик иқтисодиётнинг азалий муаммосидир.

1.2. Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти: тушунча ва атамалар

Инсон ҳаёт фаолияти кечадиган ёки жамият билан табиат ўртасидаги алоқалар рўй берадиган макон – муҳит турлича ифодаланади. Чунончи, «табиат», «табиий муҳит», «географик муҳит», «ландшафт қобиги», «географик қобик», «географик система(тизим)» ва бошқалар. Аслида, бу тушунчалар бир хилдек кўринса ҳам, мазмуний кўлами жиҳатидан бир-биридан фарқланади.

«Табиат» тушунчаси умумий илмий ва фалсафий тушунча бўлиб, бутун борлиқ-коинот тушунчаларини ўз ичига олади, торроқ маънода эса, барча табиий фанларнинг ўрганиш обьекти ҳисобланади. Албатта, инсон табиатдан бундай кенг қамровда фойдаланиши мумкин эмас. «Табиий муҳит» тушунчаси эса та-

биат ва жамиятнинг бевосита алоқада бўлган қисмини ифодалайди. Фан ва техника имкониятлари кенгайган сари табиий мухит ҳам энига, ҳам бўйига, ҳам баландлигига кенгайиб боради. Ҳозирги вақтда эса табиий мухит чегараси Еримиздан ташқарига чиқиб бораяпти.

«Географик мухит» тушунчаси Ер (гео) билан боғлиқ тушунча бўлиб, у заминнинг юза қисми билан яқин атрофини ўз ичига олади. «Географик қобиқ» билан «ландшафт қобиғи» тушунчалари бир-бирига жуда яқин. Географик қобиққа ер пўсти (литосфера) нинг юза қисми, бутун гидросфера ва биосфера ҳамда атмосферанинг қуий-тропосфера қисми киради ва улар ўзаро қўшилиб, бир-бирига таъсир этиб туради.

«Иқтисод» эса, инсон яратган барча неъматларни, табиатдаги барча бойликларни, инсоннинг меҳнатини тежаб - тергаб ишлатишдир. Иқтисодиёт – инсон фаолиятининг асосий жиҳати, жамият ҳаётининг пойдеворидир. Иқтисодиётнинг қайтарзда ривожланиши билан табиий шароит ва табиий ресурслар ўртасида ўзаро боғлиқлик мавжуд.

Кишиларнинг ҳаёти ва фаолиятига таъсир этадиган, аммо моддий ишлаб чиқаришда қатнашмайдиган табиий мухитнинг барча элементлари табиий шароит, деб аталади.

Табиатнинг хўжаликда фойдаланиладиган, инсониятнинг яшаци учун зарур бўлган барча элементлари, энергия бойликлари табиий ресурслардир. Бирок, улар ўртасидаги аниқ чегарани баъзан англаш мушкулга ўхшайди. Масалан, иқлим табиий шароит элементи, бироқ қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришидаги хусусиятига кўра ундан агроиклим ресурси сифатида фойдаланилади ёки ўсимлик ўрмон ресурси сифатида яшаш воситаси бўлиши мумкин.

Инсоннинг табиатта таъсири географик қобиқда рўй берар экан, демак, жамият ўзига керакли ҳамма ресурсларни шу географик қобиқдан олади, шу билан бирга уни муҳофаза қилади, фаол таъсир кўрсатиб, ландшафт (табиат)ни қисман ўзгартиради. Бошқача айтганда, табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро муносабатларнинг кескинлашув даражаси ҳам айнан табиий ресурслардан фойдаланиш кўлами ва жадаллигига намоён бўлади. Табиий ресурслар ишга солиниши ва қайта ишланиши туфайли ҳам табиатдан фойдаланиш иқтисодиётининг асосий обьекти, жамият мавжудлигининг бош манбай ҳисобланади. Табиий ресурсларни таснифлаш улардан оқилона фойдаланиш ҳамда иқтисодий ва экологик аҳамиятга эга.

Табиий ресурслар таснифи

Тугайдиган ресурслар		Тугамайдиган ресурслар
Тикланмайдиган ресурслар	Тикланадиган ресурслар	
Барча ер ости фойдалын қазылмалари (күмір, нефть, табиий газ ва.к.)	Тұпрок, үсімшік, ҳайвон, балызы минерал ресурслар (дениз түбідан олинадиган тұз)	Ҳаво, сув, энергия (куйш, шамол, ядро, геотермал, тұлған энергиялары) ва х.к.

Тугамайдиган ресурсларнинг сифат жиҳатдан, тугайдиганларининг миқдор жиҳатдан ўзгариши экологик ҳамда ижтимоий-иқтисодий муаммоларни көлтириб чиқариши мүқаррар. Шу болис, улардан оқилона фойдаланиш мұхимдір. Бундан ташқары ресурслар фойдаланишнинг техник имконияттар даражасыда – реал ва потенциал; іқтисодий мақсад жиҳатидан алмаштырса бўладиган ва алмаштириб бўлмайдиган; кўлами жиҳатидан миллий ва халқаро аҳамиятга молик турларига ажратилади.

Кулай табиий шароит ва табиий ресурслар билан яхши таъминланганлык ҳамда улардан оқилона фойдаланишнинг йўлга қўйилиши мамлакат иқтисодий ривожланишида мұхим роль ўйнайди, шунингдек, халқаро географик меҳнат тақсимотида мамлакат нуфузини оширади. Масалан, жаҳон бозорида пахта толаси, ғалла, кофе, чой, банан каби маҳсулотлари билан фаол қатнашаётган давлатларнинг табиий шароити бозори чаққон шу маҳсулотларни берадиган экинларни ўстириш учун қулайлиги билан изоҳланади. Саудия Арабистони, Қувайт, Ироқ, Бруней каби давлатлар иқтисодиётининг асосини нефть қазиб чиқариш ташкил этиши сир эмас. Ўзбекистон бозор иқтисодиётига ўтишининг ўзига хос миллий ҳусусиятлари орасида унинг табиий ва меҳнат ресурсларига бойлиги, саҳий ери ва меҳнатсевар халқи борлиги бежиз таъкидланмаган. «Ўзбекистон, ўз ер ости бойликлари билан ҳақли суратда фаҳранади» (И. А. Каримов, 1997, 230-б.).

Дарҳақиқат, Ўзбекистон заминида турли табиий - минерал бойликлар бисёр. Бу худуднинг геологик жиҳатдан узоқ ўтмишларда мураккаб ривожланиш жараёнларини бошдан кечирганилиги, илк бор тоғ ҳосил бўлиш ҳодисалари, дениз ҳавзаларининг вақти-вақти билан қуруқликка бостириб кирганлиги, қобиқ нурашининг кучли тарзда рўй берганлиги, вулқон ҳаракатлари, ер ости магматик жинслар турли қатламларга кириб, қотиб қолиши ва бошқа геологик ҳодисалар натижалари билан боғлиқ.

Хозирги кунга келиб, Ўзбекистонда 2700 дан зиёд қазилма бойликлар конлари ва истиқболда очилиши мүмкін бўлган янги

конлар аниқланган. Ушбу конларда ер юзига яқин жойлашган хилма-хил минерал хомашёлар мавжуд. Уларнинг 60 хилидан иккисодиётда фойдаланилмоқда. Ўзбекистоннинг умумий минерал хомашё салоҳияти 3,3 трл. АҚШ долларида баҳоланмоқда. Ҳар йили конлардан умумий қиймати 5,5 млрд. АҚШ долларига тенг бўлган турли қазилма бойликлар қазиб олинади.

Бир қатор муҳим фойдали қазилмалар, чуончи, олтин, уран, мис, табиий газ, калий тузлари, фосфоритлар, каолин захираларининг кўплиги ва истиқболда фойдаланиш бўйича Ўзбекистон нафақат МДҲ мамлакатлари, балки жаҳонда олдинги ўринларни эгаллайди. Масалан, олтин захиралари бўйича дунёда 4, қазиб олиш бўйича эса 7, мис бўйича 10-11, уран бўйича эса 7-8 ўринда (Каримов, 1997). Табиий газнинг умумий захираси қарийб 2 трлн м³, кўмирники 2 млрд т дан зиёдроқ. Мутахассисларнинг дастлабки баҳолаш натижаларига кўра, мамлакат худудининг таҳминан 60% и нефть ва газ захиралари билан банд.

Ўзбекистон худудида Фарғона, Сурхондарё, Жануби-Ғарбий Ҳисор, Бухоро-Хива ва Устюрт нефть ва газли минтақалар аниқланган. Ҳозирги вақтда энг кўп нефть ва табиий газ Бухоро-Хива нефть-газ районида-Ўргабулоқ, Кўқдумалоқ, Шўрган, Тошли, Шўртепа, Зевар ва уларга яқин бўлган бошқа конлардан қазиб олинмоқда. Биргина Қашқадарёдаги газ конлари бутун республикада қазиб олинаётган табиий газнинг 90%ини бермоқда. Кейинги вақтларда Устюрт платоси ва Орол денгизининг сувдан бўшаб қолган қисмida нефть ва газ конларини қидириш ишлари жадаллик билан олиб борилмоқда. Бу худудларда табиий газ ва нефть конлари очилиши мумкинлигига мутахассислар катта ишонч билан қарамоқдалар (ҳозиргача Шоҳпахта, Урга, Бердақ, Шибинли, Қизилқайир, Оқшулоқ, Қорашулоқ каби жойлардаги конлар истиқболга эга), дастлабки газ конлари ишга туширилган (ҳозирги кунда Урга газ конидан кунига 1,2 млн м³ газ олинмоқда, шунингдек, ҳар куни 25 т газ конденсати қазиб олинмоқда).

Ўзбекистонда 20 дан ортиқ қўмир конлари ва қўмирли ҳавзалар аниқланган. Қўмирнинг саноат захиралари Ангрен, Шарғун ва Бойсун конларида жойлашган. Бойсун (жами захираси таҳминан 150 млн. т.) конида очиқ усулда тошқўмир қазиб олиш бошланган. Гузор-Қумқўргон темир йўли ишга туширилиши билан бу кондан кўплаб қўмир олиш мумкин бўлади.

Ўзбекистон ноёб ва нодир металлар-олтин, кумуш, уран ва бошқаларни қазиб олиш бўйича олдинги ўринларни эгаллайди. Олтиннинг умумий захираси 4 минг т дан кўп. Республикада таркибида олтин ва кумуш мавжуд бўлган 30 дан ортиқ руда

конлари, Мурунтов, Маржонбулоқ, Құрама ва Чотқол тизма тоғларида йирик олтин конлари топилған. Күмуш Қызылнұра тармоқларида, Қызылқұмда катта захираларга зәга. Одатда, олтин бошқа элементлар билан бирға учрайди.

Рангли ва нодир металлар – мис, қалайи, құрғошин, вольфрам, литий, алюминий хомашёси (алунитлар, каолинлар) ва бошқалардан иборат. Мис рудаси Құрама тоғларида Қалмоққир, Саричека, Қызота конларида, вольфрам, молибден, қалай, висмут, симоб, сурьма Жануойи ва Үрта Тяң-шандаги Қоратепа, Лангар, Қүйтош, Ингичка, Яхсон, Саргардон ва бошқа жойларда мавжуд, 20 та молибден кони аниқланған. Висмут рудаси, мишияқ-висмут, мис-висмут конлари Чотқол-Құрама тоғларида (Бурчмула, Уртасарой) бор. Жанубий Фарғонада 100 дан ортиқ симоб ва 10 дан зиёд сурьма конлари мавжуд.

Қора металлар (темир, титан, марганец ва хром) нинг бир неча юз конлари мавжуд. Үлкан титан марганецли кон Султон Увайс тоғларида (Тепабулоқ, захираси 4 млрд. т.), Нурота тоғларида, марганецли чүкинді конлари Зарағыш-Зирабулоқ, Қоратепа, Полабулоқ ва бошқа жойларда топилған.

Тоғ-кимё саноати хомашёси бўлған фосфоритлар (Қызылқұм), ош тузи ва бошқа тузларнинг катта захиралари Борсакелмас, Хўжаикон, Бойбичақон ва бошқа жойларда аниқланған. Қурилиш материалларининг 370 дан ортиқ кони борлиги ҳисобга олинған. Оқ, қора, қизғиши мармар конлари ишга солинган. Геология - қидируг ишлари кенг миқёсда жадаллик билан давом эттирилмоқда, истиқболда янги конларнинг топилиш эҳтимоли катта.

1.3. Табиат ва унинг ресурсларидан фойдаланишнинг географик ва иқтисодий асослари

Табиат яхлит геотизимидан иборат бўлғанлиги туфайли ундан фойдаланишда тизимли ёндашув татбиқ қилинишини тақозо этади. Бинобарин, бу жараёнда табиат ва унинг ресурсларидан мажмуали равищда омилкорлик билан фойдаланиш зарурлиги экологик ва иқтисодий жиҳатдан аввалдан асосланған. Лекин бу жараён негизида географик қонунлар ва қонуниятлар мавжудки, биз аксарият ҳолларда уларга етарли эътибор бермаймиз, натижада катта миқёсда заарарли оқибатлар ривожланишига асос яратамиз. Дарвоқе, табиат ва унинг ресурсларидан фойдаланишнинг географик асослари мавжуд экан, уларни билишимиз айни муддао.

Табиат қонунлари ва қонуниятлари ҳамда жамият иш-

лаб чиқариши. Инсоннинг хўжалик фаолияти табиатда содир бўлар экан, у албатта, табиат қонунларини ҳисобга олиши, қонуниятларга риоя қилиши лозим, акс ҳолда унинг ишлаб чиқариш фаолиятида иқтисодий самарадорлик, иш унуми, барқарор тараққиёт, маҳсулот сифатини яхшилаш ва бошқа соҳаларда жиддий ютуқларга эришиш, олдинга силжиш юз бермайди, шунингдек, экологик ва ижтимоий-иқтисодий оқибатлар кўлами оптиб боради.

Табиатнинг туб қонунларидан бири мавжуд моддий тизим ва уни ўраб турган атроф-муҳитнинг бир бутунлиги ҳисобланади. Бу ҳолат жамиятга нисбатан қўлланса, у ҳолда унга географик муҳит билан бир бутунлик қонуни, деб қарааш мумкин. Табиатда, одатда, бир ҳодисанинг ўзгариши қўшни геотизимдаги худди шундай ҳодисанинг ўзгаришига таъсир этади. Бунда улар орасидаги боғлиқлиқ қанчалик яқин бўлса, ўзаро таъсир ҳам шунчалик кучли бўлиши кузатилади. Шунинг учун табиатдан фойдаланишда бу қонунга риоя қилиши нақадар муҳим, айниқса геопара, парагенетик тизимлар (Оролбўйи ва Орол денгизи, Балхашбўйи ва Балхаш кўли) да бу табиий ҳодисанинг жиддий оқибатлари кузатилади. Орол сатҳининг тез суръатларда тушиб кетиши туфайли Оролбўйида содир бўлаётган антропоген чўллашиш ҳодисаси Амударё ва Сирдарё дельталарида табиий муҳитнинг тиклаб бўлмайдиган даражада ўзгаришига олиб келмоқда.

Табиий муҳитнинг тезкорлик билан тараққий қилишида ландшафт (геотизим)ларнинг хилма-хиллиги қонуни таъсири устуворлик қиласи. Аниқланишича, ҳудудда табиий муҳит ва ресурсларнинг хилма-хиллиги қанча кўп бўлса, жамиятнинг ривожланиши учун ҳам қулай шароит вужудга келади. Аксинча, табиий шароит бир хил бўлиб, бойликлар ҳам камбағал бўлса, ишлаб чиқариш кучларининг ривожланиши учун имкониятлар кам бўлади. Табиий муҳит хилма-хил ҳудудларда инсоннинг хўжалик фаолияти фаолроқ ёки кучли содир бўлиши туфайли геотизимларнинг ўзгариши ҳам тезлиги билан ажralиб туради. Бу жараёнда моддий тизим ва атроф-муҳит бирлиги қонуни ва ландшафтлар хилма-хиллиги қонуни бир-бирини тўлдиради ҳамда уларнинг бир вақтдаги ҳаракати юз бериши мумкин. Бу ҳодиса ландшафтларнинг тузилмали динамик ҳолати мураккаб бўлган ҳудудларда табиий муҳитнинг тезкорлик билан ўзгариши натижасида ривожланади. У ҳудудда табиий-географик шароитнинг хилма-хиллиги ва шу муносабат билан табиий мажмуаларнинг бир-биридан кескин фарқ қилиши билан боғлиқ. Ўшбу қонунлар таъсири натижасида катта ҳудудларда табиий (экологик) шароитларнинг ўзгариши кузатилади.

Табиий компонентларнинг бир-бири билан ўзаро боғлиқлик, алоқа, ҳамжиҳатлик муносабатида бўлиш қонуни муҳим амалий аҳамият касб этади. Бунда ташқи таъсир натижасида бирор компонентнинг ўзгариши бошқа компонентларга ҳам таъсир этади, бинобарин, бу жараёнда геотизим ҳам маълум даражада ўзгаришга учрайди. Шу муносабат билан табиатдан фойдаланиш жараёнида бу қонунга амал қилмаслик хунук оқибатларга олиб келади.

Булардан ташқари модда ва энергия айланиши, зоналлик, азоналлик, ландшафт қобигидаги ритмик ҳамда цикллик ҳодисаларини билмай, уларга амал қилмай туриб, табиатдан тўғри фойдаланиб бўлмайди.

Табиат мажмуаларининг табақалашуви ва табиатдан фойдаланиш. Табиат мажмуалари табиий жиҳатдан чегараланганилиги туфайли ўзлари эгаллаган ҳудудларда экологик шароит ва бойликларнинг деярли бир хиллиги ёки бир-бирига яқинлиги билан тавсифланади. Бу жиҳатдан қараганда ҳар бир мажмуа ўзи эгаллаган ҳудуд ва ўлчамларига қараб қишлоқ хўжалиги ёки саноат ишлаб чиқаришида маълум тармоқни ривожлантириш ёхуд обьектни жойлаштириш учун қулай имкониятларга эга бўлади. Гап ушбу мавжуд табиий шароит ва ресурснинг табиий хусусиятларини тўлиқ ҳисобга олган ҳолда дехқончиликнинг аниқ тармоғини ривожлантириш ҳамда маълум саноат обьектини жойлаштириш устида бормоқда. Чўл шароитида оддий ботиқ туб ва ёнбағирлар фацияларидан иборат бўлса, улар бир хил табиий шароитга эгаллиги билан фарқланади. Бундай вазиятда унинг туби дехқончиликда, айтайлик шоли, ёнбағирлари гўза ёки ем-хашак экинларини ўстириш учун қулай. Агар ботиқ туби шўрланишга мойил бўлмаса, у ҳолда шоли ўрнига беда, маккажӯхори ва намликни севувчи бошқа экинларни жойлаштириш лозим. Оддий географик фация мисолида экинларни тўғри жойлаштира билиш муҳим, акс ҳолда ернинг мелиоратив ҳолати ёмонлашади.

Оддий урочиша бир неча фациялардан ташкил топганлиги сабабли дехқончилик мақсадларида фойдаланилганда алмашлаб экиш схемаларини тўғри кўллаган ҳолда экинларни ернинг мелиоратив ҳолатига қараб жойлаштириш айни муддаодир. Бунда экинларнинг намликни истеъмол қилиш хусусияти ва ўзурга чидамлилиги, шунингдек, нишаб ёнбағирларда ирригация эрозияси вужудга келиши мумкинлигини эътиборга олиб, маълум далалар схемаси тарзида уларни жойлаштириши мақсадга мувофиқ. Далалар схемаси деганда уларнинг маълум реТЬефга мос келувчи фациялар назарда тутилади. Фация миқёсида дехқончиликни

ривожлантириш ерларни мелиорация жиҳатидан яхшилашда ҳам күл келади. Чунки ҳар бир фация маълум турдаги мелиоратив тадбирга муҳтож, бу жиҳатдан қараганды экилаёттан экинлар схемаси ҳам унга мос келиши лозим. Эрозияга мойил ерлар – тупроқни ювилишдан сақлаб қолиш мақсадида ихотазорларни тұғри режалаштириш ва экинларни қулис усулида жойлаштиришни тақозо этади. Бундай вазиятта сув айрғич, кенг ёнбағир ва этак қысларда эрозия жараёнининг даражасига қараб экинларни жойлаштириш тәклиф қилинади.

Жой тизими бир неча уроцишалар мажмуасидан иборат бўлганлиги туфайли дехқончиликни ривожлантиришда ҳудуднинг аниқ хусусиятларини ҳисобга олиш талаб этилади. Бу борада район планировкаси тамойилларини қўллаш айни муддао. Чунки жой мураккаб рельеф ва уни ташкил қилган ётқизиклар кескин ўзгарувчанлиги билан тавсифланади. Ботик ва қавариқ ер шакллари ўзаро алмашиб келиши ва уларнинг ўлчамлари турлича бўлиши сабабли, бальзан чуқурроқ ва баландроқ рельеф шакллари мавжудлиги туфайли ердан фойдаланиш схемасини мураккаблаштиради. Бу борада сугорма дехқончилик, чорвачилик, боғдорчилик, мелиорация ва ирригация, ер ости ва ер усти коммуникациялари, қишлоқ хўжалиги техникасини таъмираш корхоналари, саноат, рекреация, спорт, маданий-маниший, аҳоли яшаш жойлари, маориф, соғлиқни сақлаш, савдо, бошқарув ва бошқа объектларни географик жойнинг хусусиятларини тұғри ҳисобга олган ҳолда жойлаштириш лозим. Район планировкаси лойиҳасида дехқончилик учун қулай бўлган барча ерлар иложи борича қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришига ажратилиши лозим. Қишлоқ, савдо, транспорт, спорт ва бошқа инфраструктура объектлари ўзаро үйғуналашиши ва ягона макон бош лойиҳаси асосида тузилиши мақсадга мувоғиқ. Бинобарин, табиий мажмуаларнинг табақалашуви ердан қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришида фойдаланишни режалаштириш ва у билан боғлиқ бўлган соҳаларни жойлаштиришни асослаш ва уларни амалга оширишда мажмуали негиз вазифасини ўтайди. Бу борада ландшафт бир неча жой тизимидан иборат бўлганлиги сабабли юқорида кўрсатиб ўтилган объектлар ва дехқончилик ерлари, мелиорация ҳамда ирригация тизимларини жойлаштириш, шунингдек, аҳоли яшаш жойларини белгилашда, пахта ва бошқа хомашёларни қайта ишлаш, тайёр саноат маҳсулотларини ишлаб чиқарадиган корхоналар, тадбиркор ва фермерлар корхоналарини жойлаштириш ва бошқа объектларни ҳисобга олган ҳолда лойиҳалашда бош асос вазифасини ўташга хизмат қиласиди.

1.4. «Табиат-хўжалик-аҳоли» тизими

Табиат ва жамият тизими аслида «табиат-хўжалик-аҳоли» тизими тарзида ифодаланса мақсадга мувофиқ деб ҳисоблаш мумкин, чунки табиат инсоннинг хўжалик фаолияти натижасида ўзгарилиши. Ўзгариш илмий асосланган ҳолда амалга оширилган тақдирда табиат жамият мақсадларига мос келадиган тарзда ўзгарилиши. Бунда табиат ҳам, инсон ҳам азият чекмайди. Лекин ишлаб чиқаришни ривожлантириш жараёнида техника, технология, меҳнат характери, субъектнинг айби билан қатор камчиликларга йўл қўйилиши туфайли табиат бойликларидан фойдаланишида истрофгарчилик, деградация, хомашёларни мажмуали қайта ишламаслиқ, турли чиқиндилирни муҳитга кўплаб чиқариш натижасида табиат жиддий зарар кўрмоқда. Ернинг ҳаво ҳарорати кейинги 110 йил давомида 1 даражага ортгани ва уни БМТ маълумотига кўра у 2030 йилгача 4-5 даражага ортиши башорат қилинаётгани, бунинг хунук экологик ва ижтимоий-иктисодий оқибатлари ҳозирдаёқ жиддий сезилаётгани фикримизнинг яққол далилидир.

Ўзбекистонда табиатдан фойдаланиш жараёни бозор иқтисолиётида шароитида мураккаб кечмоқда. Собиқ иттифоқ даврида вужудга келган қатор экологик муаммолардан қутулганимиз йўқ, жойларда улар жиддийлашган. Улардан қутулиш борасида эндигина амалий ишлар бошланди. Чунончи, сугорма ерларнинг бир қисми дехқонларга томорқа тарзида бўлиб берилиши, фермер ва ширкат хўжаликлари тузилаётгани, корхоналарнинг хусусийлаштирилиши инсоннинг табиий ресурсларга бўлган муносабатини сифат жиҳатдан тубдан ўзгаририди. Бу ишлаб чиқаришни ташкил қилиш ва ривожлантиришнинг жуда ҳам самарали шаклидир. Чунки дехқон, тадбиркор, мулк соҳиби бойликларга меҳр кўзи билан қараб, улардан иложи борича омилкорлик билан фойдаланиш мақсадида меҳнат қиласиди. Бу бошланган хайрли ишни тобора ривожлантириш ва такомиллаштириш лозим.

Табиатдан фойдаланиш мураккаб ва серқирра жараён, бунда кўпигина омилларга мунтазам аҳамият бериш талаб этилади. Аввало меъёр, қўлланиладиган технология, иш режими, чиқиндилирни ушлаб қолиш (йиғиш) ва мажмуали қайта ишлаш ҳамда тайёр маҳсулот ишлаб чиқариш, ишлаб чиқариш технологияси жараёнининг мураккаблигига қараб кам чиқиндили ёки берк технологияга ўтиш масалаларини босқичма-босқич ҳал қилиш асосий мақсад бўлиши лозим. Бундай вазиятда атроф-муҳитнинг корхоналар чиқиндилиари ҳисобига ифлослашиши камайиб боради.

Табиат бойликларидан фойдаланишида худуднинг географик шароитини ҳисобга олиш нақадар аҳамиятли, кўп ҳолларда бунга амал қиласлик оқибатида номақбул ҳодисаларнинг шаклланиши содир бўлиши натижасида табиат ва жамият жиддий зарар кўради. Бу борада худудий ва маҳаллий шароитлар ҳамда қонуниятларни эътиборга олиш энг зарурий шарт ҳисобланади. Чўл шароитида ҳавонинг ўз-ўзини тозалаш қобилияти анча кучли, шунинг учун ҳам саноат корхоналари атроф-муҳит ҳавосининг ифлосланишида асосий омил ҳисобланмайди. Навоий, Муборак, Қоравулбозор, Шўртанг ва бошқа саноат корхоналари атмосфера ҳавосини фақат корхоналар атрофида ифлослантиришлари мумкин, барқарор шамол ҳаракати газсимон чиқиндиларни тўзитиб юборади ва улар ҳавонинг умумий циркуляциясига аралашиб, атмосферада тарқалиб кетади. Тоғ олди (Чирчик, Оҳангарон, Сурхондарё, Қашқадарё) ва тоғ (Сўҳ, Қувасой, Хондизасой) водийларида маҳаллий минерал ресурслар асосида бир неча саноат корхоналари кўпдан бери фаолият кўрсатмоқда ва янгилари лойиҳаланиш арафасида турибди. Бир ҳисобда корхонанинг ҳомашё базаси яқинида бунёд этилиши иқтисодий географик жиҳатдан тўғри, бошқа жиҳатдан атроф-муҳит ифлосланиши назарда тутилса, мантиққа тўғри келмайди. Тоғ-водий шамолларининг қун ва тунда турли йўналишларда эсиши натижасида корхоналар чиқиндилари тоғ олди ва тоғ водийларида бир текисда тақсимланади, оқибатда табиий муҳит барча жойларда ифлосланади. Бунда нафақат табиат, шунингдек, аҳоли ҳам катта зарар кўради (сув ва ҳавонинг ифлосланиши турли хил касалликлар тарқалишига олиб келади). Бундай вазиятда корхоналарнинг ишлаб чиқариш жараёни берк ёки кам чиқиндилли технология билан алмаштирилиши айни муддаодир.

Тоғ олди қия пролювиал текисликлар сув ўтказувчанликлари билан тавсифланади, шунинг учун ҳам уларда фаолият кўрсатётган саноат корхоналари (Олтиариқ ва Фарғона нефтни қайта ишлайдиган, Янги Қўён кимё, Олмалиқ тоғ-металургия ва бошқа) нафақат ҳаво, шунингдек, ер ости ва ер усти сув ҳавзаларини ҳам ифлослантириб келмоқда. Шундай табиий жараёни содир бўлиши ушбу корхоналарни лойиҳалётган пайтда ҳам мутахассисларга маълум бўлган, лекин унга тегишли эътибор берилмаганлиги оқибатида табиий муҳит ва аҳоли жиддий зарар кўрмоқда.

Ирригаторлар сув омборларини лойиҳалаётган пайтда баъзан мавжуд ботиклар ўринидан фойдаланиши афзал кўрадилар, чунки тайёр ҳавза ортиқча қазиш ишларини талаб этмайди. Лекин бундай ҳавзалар тубида бир неча метр қалинликдаги туз қатламлари мавжуд бўлганлиги түфайли уларнинг суви шўрли-

ги билан тавсифланади ва сугоришида ишлатилади. Бу ҳодиса мелиорация жиҳатидан мутлақо мумкин эмас.

Ер ва сув ресурсларини муомалага киритишида нийҳоятда эҳтиёткорлик зарур, чунки аввало ер сугориш учун нечоғли қулайлиги асосланилса ва шунга қараб супорма дехқончилик ривожлантирилса, шунингдек, номатлуб ҳодисалар шаклланишининг олдини олувчи маҳсус тадбирлар амалда қўлланилгандан сўнг ер ва сувдан фойдаланишни бошлиш ҳамма жиҳатдан ҳам мақсадга мувофиқ, деб хибоблаш мумкин. Бу жиҳатдан қараганда Қорақалпоғистон, Бухоро, Мирзачўл, Қарши ва Жиззах чўлларида ерларни ўзлаштиришнинг «аччиқ» тажрибаси доимо эътиборда бўлиши лозим.

«Табиат-хўжалик-аҳоли» тизими уч қичик тизим мажмуасидан иборат ва табиатдан фойдаланиш жараёнида бир бутун тизим сифатида ифодаланади. Бу мажмуа характери жамиятга боғлиқ, жамият ва уни ташкил қилиган аҳоли қанчалик ҳуқуқий демократия негизига таянса ва ресурслардан фойдаланиш илмий асосланган тарзда амалга оширилса, ушбу тизимнинг экологик вазияти ва мувозанати шунчалик барқарор бўлади. Акс ҳолда табиатнинг жамиятга қайта таъсири ҳамма жиҳатдан кенг миқёсли, кескин, фалокатли ва табиий мұхитнинг тиклаб бўлмайдиган даражада ўзгаришига сабаб бўлади. Орол денгизи ва Оролбўйида содир бўлаётган кенг миқёсдаги антропоген чўллашиш ҳодисалари бунинг ёрқин мисолидир.

Шу ўринда халқимизнинг ер-сувдан фойдаланиш, чўллашишга қарши курашишдаги узоқ ўтмиш бой тажрибаларидан фойдаланиш ҳам мақсадга мувофиқдир. Чунки халқимиз азалдан табиат бойликларини эъзозлаш, қадрлай олишга, унга озор етказмаслиқка одатланган. Тарихий меросимиз «Авесто»да ҳам, муқаддас китобларимиз Қуръони Кариму ва Ҳадису Шарифларда ҳам табиатни севиш, асраб-авайлаш, ундан тежамкорона фойдаланишга даъват этилган. Ҳадису Шарифда шундай сатрлар бор: – «Тангри гўзалдир, гўзалликни яхши кўради». Демак, тангри оламни гўзал қилиб яратган, биз шу гўзалликнинг қадрига етишимиз шарт.

1.5. Табиатдан фойдаланиш тамойиллари, устувор йўналишлари ва уни оптималлаштириш

1.5.1. Табиий ресурслардан фойдаланиш тамойиллари

Бозор иқтисодиёти шароитида табиий бойликлардан фойдаланиш шундай илмий тамойилларга асосланиши зарурки, бунда табиат ҳам, жамият ҳам азият чекмаслиги лозим. Биосфе-

рада табиий компонентларнинг бир-бирлари билан ўзаро мувозанатда бўлиши билан бирга, тирик табиат билан нотирик табиат ўргасидаги ўзаро экологик мувозанат тамойиллари ҳам амалий аҳамият касб этади. Бу тамойилларга кўра, табиий чегараланган ҳар бир худудда икки турдаги табиат орасида шундай тенг муносабат мавжуд бўладики, бунда улар бир-бирларининг маълум табиий мувозанатда бўлишини тақозо қиласди. Лекин улардан бирининг ташқи таъсир натижасида бузилиши мувозанат узоқ муддат (бир неча юз асрли) издан чиқишига олиб келади. Ушбу бузилишнинг параметрлари асосида содир бўлган ҳодиса бошқа бир неча ҳодисаларнинг таркиб топиш таъсири билан белгиланади (сабаб-оқибатлар занжирининг бир-бирлари билан туташиб кетиши). Экологик мувозанат жуда ҳам мўрт бўлиб, кўп ҳолларда геотизимларнинг сув мароми, ўсимлик оламининг қашшоқланиши, тупроқ қопламигининг бузилиши билан боғлиқ (Оролбўйи, Балхашбўйи).

Инсон меҳнат фаолиятининг экологик жиҳатдан тозалик тамойили муваммолар ечимида амалий аҳамиятга эга. Бу тамойил ишлаб чиқариш жараёнида ва кундалик турмушда вужудга келган турли қаттиқ, суюқ ва газсимон чиқиндиларни табиий муҳит - атмосферага, сув ҳавзалари, тупроққа обдон тозалаб, бутунлай зарарсизлантирилгандан сўнг чиқариш зарурлигига асосланади. Мазкур тамойилнинг амалиётда татбиқ этилиши атроф-муҳит ифлосланишини тўхтатиш ва унинг барқарор тозаланишида энг самарали ҳисобланади. Бизнингча, аввалига қисман, кейинчалик вақт мобайнида тўлиқ амал қилишга босқичма-босқич ўтиш билан табиий муҳитнинг тозаланишига эришиш мумкин.

Табиат ресурсларидан меъёрига яраша фойдаланиш тамойилининг олдинги тамойил билан биргаликда қўлланилиши мақсадга мувофиқ, чунки улар бир-бирларини тақозо этади. Қуръони Каримда «Дунёда барча нарсалар ўлчоқли» деган ибора бор. Дарвоқе, табиат ва унинг ресурслари ҳам чексиз эмас, улар ўз ўлчамига эга. Уларнинг ифлосланиши ва қашшоқланиши эса фойдаланиш жараёнини мураккаблаштиради, сунъий тақчилликларга сабаб бўлади. Бинобарин, табиий бойликлардан эҳтиёжига ва меъёрига катта эътибор берган ҳолда фойдаланишни ташкил этиш айни муддао. Бу борада тикланадиган, тикланмайдиган, иккиласми ресурсларнинг барча ўлчамларини ҳисобга олган ҳолда меъёрий фойдаланишга амал қилиш тамойили барча турдаги ишлаб чиқариш жараёнида ва инсоннинг кундалик турмушида қўлланилиши даркор.

Табиатдан фойдаланиш жараёнининг мажмуалилиги ва

бу борада тадбирларнинг экологик жиҳатдан асосланганлик

тамойили ишлаб чиқаришнинг атроф-муҳитга салбий таъсирини иложи борича камайтиришга, муҳитнинг тозаланишига, ахолининг тури касалликларга мубтало бўлмаслигига ижобий таъсир этади. Табиий ресурслардан фойдаланиш чофида барча технологик жараёнларнинг экологик жиҳатдан атроф-муҳитга таъсири энг кичик қўрсаткичларга қадар пасайтирилиши экологик муаммоларнинг ечимини тезлаштиради. Бунга чиқиндисиз технология, кам чиқиндили технология, берк технология каби ишлаб чиқариш жараёнларини қўллашга ўтиши билан эришилади.

Иккиламчи ресурсларни мажмуали тўлиқ қайта ишлаш тамойилига амал қилиш билан ишлаб чиқариш жараёнида вужудга келган терриконлар-ағдармалар ва бошқаларни, майший турмушда таркиб топаётган тури чиқиндиларни қайта ишлаш билан атроф-муҳит ифлосланиши ва яйловлар банд бўлишининг олди олинади.

Бозор иқтисодиётига ўтилаётган ҳозирги пайтда ресурслардан фойдаланишда такомиллашиш тамойилига амал қилина бошлади, чунки ер умумхалқ мулки бўлиб қолган ҳолда ундан фойдаланувчилар ширкатлар, фермер хўжаликлари, оиласвий пудрат шакллари таркиб топа бошлади. Хўжаликнинг бу шаклларда ривожлантирилишида дехқонлар ер уларга узоқ вақтга қадар фойдаланиш учун ажратиб берилганлиги туфайли унга ўз мулки сифатида қарайди, яъни аввало ердан оқилона фойдаланиш, уни тури жараёнларга берилишининг олдини олиш тўғрисида қайгуриш, сувдан расамадига қараб фойдаланиш, сифатининг бузилишидан сақлашга ҳаракат қиласиди. Хўжаликни бу тарзда ривожлантириш катта иқтисодий самара берибгина колмай, табиат муҳофазаси йўналишида ҳам ресурсларнинг мунтазам маҳсулдорлигини ошириб бориш учун реал имкониятларни вужудга келтиради.

1.5.2. Табиий ресурслардан фойдаланишнинг устувор йўналишлари

Табиий бойликлардан фойдаланиш маълум стратегия ва тактикага асосланиши лозим, чунки уларнинг баъзилари туталланадиган, тикланмайдиган гурухларга оид бўлса, қолганлари тутамайдиган ва тикланиш хусусиятига эга. Баъзан тутамайдиган ресурслардан жуда кучли даражада фойдаланилиши туфайли маълум давргача уларнинг амалда қўлланилиши чекланади, чунки улар мутлақо яроқсиз ёки сифатсиз ҳолга келиши мумкин.

Минерал хомашёлардан фойдаланишда маълум илмий тамойилга асосланиши ўта зарур. Бу борада мажмуалик тамой-

или жуда ҳам асқотади. Табиатда фақат бир элементдан ташкил топган қазилма бойлик камдан-кам учрайди, кўп ҳолларда 2-3 ва ундан кўп, баъзан 15-20 хил фойдали элементлардан ташкил топган конлар учрайди. Кондан фойдаланишда аксарият керакли бойлик ажратиб олингани ҳолда, колганлари (масалан, сочилма элементлар) афдарма сифатида терриконларда тўплана боради, бу жараёнда уларнинг сифати бузилади, истроф бўлади, атроф-мухитга зарар келтиради. Ушбу ноҳуш ҳодисанинг олдини олиш ва кўпроқ иқтисодий самара олиш мақсадида конлардан мажмуали фойдаланиш, яъни барча фойдали элементларни бир вақтда ажратиб олишни йўлга қўйиш айни муддаодир, бу ҳамма жиҳатдан ҳам фойдалидир, атроф-мухит зарар кўрмайди, ортиқча терриконлар вужудга келмайди, яйловлар майдони қисқармайди. Демак, минерал хомашёлардан фойдаланишда мажмуалилик тамойили устувор бўлган ҳолда унга ҳамма конларда мунтазам риоя қилиниши мақсадга мувофиқ.

Сугориладиган ерлар иқтисодий жиҳатдан энг самарали эканлиги барчага аён. Бироқ суформа ерлардан олинадиган ялпи маҳсулот микдори ва уларнинг таннархи турли воҳаларда турлича, бошқача айтганда иқтисодий самара бўйича бир-бирларидан кескин фарқ қиласди. Бундай аҳволни таҳлил қилиш натижаларига кўра, ҳамма гап ернинг мелиоратив ҳолатида эканлигига тақалади. Дарвоҷе, иқтисодий самара устун бўлган воҳаларда тупроқ-мелиоратив шароит экинларнинг ўсиши учун қулагилги билан тавсифланади ва аксинча. Мелиоратив аҳвол оғир бўлган вилоятларда сувдан фойдаланиш ҳам издан чиқсан, яъни гектар ҳисобига сарф қилинадиган сув микдори катталиги билан ажралиб туради. Ер-сувдан омилкорлик билан фойдаланиш ва иқтисодий самарага эришиш учун энг аввало ерларнинг мелиоратив ҳолатини тубдан яхшилаш, сувдан расамадига яраша фойдаланиш технологиясини жорий этиш ва шундан сўнг агротехник ва агромелиоратив тадбирларни қўллашга ўтиш маъкул. Чунки ерларни обдон шўрсизлантиргунча унга минерал ўғит солиш ва бошқа тадбирлар самарадорлиги мутлақо сезилмайди ёки наф бермайди.

Воҳаларда ерлардан фойдаланиш энг аввало тупроқ-мелиоратив ҳолатини тубдан яхшилаш, экинларни сугоришни меъёрий қўрсаткичлар асосида амалга ошириш (сугориш техникасини янада такомиллаштириш) устувор йўналиш бўлиши лозим. Мазкур йўналишдаги тараққиёт босқичма-босқич амалга оширилиши назарда тутилади, ишларнинг мелиоратив шароити оғир бўлган Қуий Амударё, Қуий Зарабашон, Мирзачўл, Қарши чўлидан бошланиши мақсадга мувофиқ.

Табиатдан фойдаланиш жараёнида қолган барча ресурслар бүйича ҳам энг устувор йұналишлар аниқланиши ва ҳаётга татбіқ этилиши бозор иқтисодиеті шароитида мұхим ақамият касб этади, чунки табиатдан фойдаланишда дунё андозаларига асосланиш юқори иқтисодий самара беради, табиат потенциалдан түлиқ ва түғри фойдаланиш имқонига зәңгірледі.

1.5.3. Табиатдан фойдаланишни оптималлаштириш мезонлари

Табиатдан фойдаланишни оптималлаштириш муаммоси бүйича күтпелілардан бери тадқиқот ишлари олиб борилмоқтада. Бу борада баъзи ютуқлар мавжуд, лекин ҳалигача ҳам сезиларли ёки жиддий самарага эришилди, деб ҳисоблашга вақт эрта, чоги.

Табиатнинг функциялари бисёр. Табиат, энг мұхими, инсонни турли бойлик (хомаше)лар билан таъминлады, турли чиқинди ва ифлосликларни ютади, одамларға хизмат күрсатади (рекреация объектлари, табиат таровати ва б.). Бироқ табиатнинг ушбу энг мұхим хусусиятлари ҳали шу вақтта қадар иқтисодий жиҳатдан баҳоланмаган. Иқтисодиёт ер, сув, яйлов, ўрмон, рекреация объектлари, ландшафт, ҳайвонот олами, маъданлар ва бошқа ресурсларнинг маълум чегараларда түлиқ такомиллашган баҳоларига зәңгірледі. Шу боисдан ҳам авваллари ишлаб чиқариш аксарият экстенсив равишда ривожланиб келди, хоҳлаганча ерсув, ўрмон, яйлов, қазилма бойлик хұжалик мұомаласига кири-тилди, атроф-мухит ифлослантирилди, экологик вазият жиддийлашди. Бошқача айттанда, табиатдан фойдаланиш борасыда илмий тамойилларга асосланишга жуда ҳам түлиқ зерттеуден борилади. Натижада ресурслардан фойдаланишнинг экологик ва ижтимоий-иқтисодий оқибатлар миқёсі улкан бўлди.

Бизнингча, табиатдан фойдаланишни оптималлаштириш усууларидан бири ресурсларнинг ҳар бири ўз баҳосига зәңгірледі, бунда улар нафақат умумий, шунингдек, айрим худудлар бүйича ҳам баҳоланиши мақсаддага мувофиқ. Айтайлик, сув маълум баҳога зәңгірледі, у маълум хұжалик ёки корхонада фойдаланилса, фойдаланилган ҳажм учун давлат ҳисобига ҳақ тўлашини шарт, шундагина хұжалик (корхона) ўзига фақат керакли миқдорда сув олади, ифлослантиргани учун эса (яъни, ўзидан ортган сувни ифлос ҳолда ҳавзага ташласа) устама жарима тўлаши ҳақида олдиндан огоҳлантирилиши лозим.

Хозирги вақтда республикада табиий ресурслар қадастарларини ишлаб чиқишни ишлари бошланған. Ҳайрли иш поёнига

етқазилса, улардан фойдаланишда баҳолаш тамойилига амал қилиш бошланиши керак.

Табиатдан фойдаланишин оптималлаштиришнинг бошқа бир мезони бу, ишлаб чықаришни интеграл геотизим асосида ташкил қилиш тамойилига ўтишдир. Бу тўғрида юқорида сўз юритилди, бошламасига тажриба тариқасида мамлакатнинг энг характерли ҳудудларида ушбу тамойил асосида хўжалик юритишни қўллаш тақлиф килинади, агар у ўзини оқласа, у ҳолда уни кенг миқёсда қўллашга ўтиш жоиз.

Табиатдан фойдаланишда компонентлар ва мажмуаларни бир-бирлари билан ўзаро борғицлиқ, ҳамъиҳатлик, таъсир қонуни, экологик мувозанат, барқарорлик хислатларини, албатта, ҳисобга олиш лозим. Мазкур жамлама мезон бойликлардан фойдаланиш жараёнида жуда зарур ва унга барча ҳудудларда амал қилиш катта самара беради.

Қисқача хулосалар

«Габиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фани табиий ресурслар ва жамиятнинг ижтимоий-иқтисодий ривожланиши ўртасидаги ўзаро алоқадорликни ўрганади.

Табиатдан фойдаланишда унинг бир бутунлиги, хилмакишиллиги, ўз-ўзини қайта тиклаш ва тозалаш каби хусусиятлари ва қонуниятларини билиш лозим.

Табиатдаги ўзгаришлар илмий асосланган ҳолда амалга оширилгандагина табиат жамият мақсадларига мос келадиган тарзда ўзгаради. Бунда табиат ҳам жамият ҳам азият чекмайди.

Табиатдан фойдаланиш ислоҳотлар шароитида экологик мувозанат, тозалик, меъёрга яраша, тўлиқ қайта ишлаш, пуллилик каби тамойилларга таянишни тақозо этади.

Назорат ва муҳокама учун саволлар

1. «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фани нимани тадқиқ этади?
2. Табиий ресурслар қандай турларга ажратилади?
3. Табиатнинг ривожланиш қонуниятлари тўғрисида нималар биласиз?
4. «Табиат-хўжалик-аҳоли» тизими моҳияти қандай тушунасиз?
5. Табиий ресурслардан фойдаланишда қандай тамоилиларга асосланиш лозим?
6. «Табиатдан фойдаланишни оптималлаштириш» иборасини қандай изоҳлайсиз?

Асосий адабиётлар

1. География ва табиий ресурслардан фойдаланиш (илм. конф. мат-ли). – Т.: Университет, 2001.
2. Григорьев А.А. Закономерности строения и развития географической среды. – М., 1966.
3. Калясник С.В. Общие географические закономерности земли – М., 1970.
4. Реймерс Н.Ф. Природопользование. Словарь-справочник. М., 1990.
5. Фуломов П.Н. Жўғрофия атамалари ва тушунчалари изоҳли лугати. – Т.: Ўқитувчи, 1994.

ТАБИАТ ВА ТАБИЙИ РЕСУРСЛАРНИ ИҚТИСОДИЙ БАҲОЛАШ

2.1. Табиат ва табиий ресурсларнинг иқтисодий баҳосини аниқлаш

Табиатда ҳар бир бойлик тури инсон учун жуда қадрли бўлиши билан бирга ўз қийматига ҳам эга.¹ Ҳўш, ресурсларни қандай баҳолаш керак ёки гўзал табиат манзараларини-чи? Беқиёс бойлик-зилол сув қандай қийматга эга? У инсон томонидан ифлослантирилган ва деярли яроқсиз ҳолга келтирилган бўлсанчи? Бундай вазиятда у қандай қийматта эга бўлади? Инсоннинг табиий муҳитга етказган зарари қандай баҳоланади? Орол денгизи сатҳининг тушиб кетиши натижасида вужудга келган экологик ва ижтимоий-иқтисодий оқибатларнинг бир йиллик зарари канча? Табиий муҳитни баҳолашнинг бу каби иқтисодий мезонларини билиш лозим. Табиий ресурсларнинг ҳақиқий қийматини билиш уларнинг исроф бўлиши, сифатининг бузилиши, йўқолилиши каби номатлуб ҳодисаларнинг олдини олишда ўта зарур.

Табиий муҳитни муҳофаза қилиш ва қулай экологик вазијатларни барқарорлаштириш, ресурслардан оқилона фойдаланиш тамойилига амал қилишда бойликларни иқтисодий баҳолаш ва табиат хизматларининг аниқ қийматга эга бўлиши беқиёс даражада катта аҳамиятга эга. Табиий муҳит жамият учун бир неча вазифаларни бажарилади: а) табиий ресурслар билан таъминлаш, б) ўз-ўзини тозалаш ва қайта тиклаш, в) инсон учун қулай табиий хизматларни бажариш, чунончи, рекреация (дам олиш, соғлиқни тиклаш ва б.), эстетик завқ олиш, табиатдан муруват ва саҳийликни ўрганиш ва б. Буларнинг барчасини биргина бош вазифа, яъни инсонга ҳаёт бағишлиш, деб таърифлаш мумкин.

Афсуски, социализм даврида табиий бойликларнинг ҳақиқий баҳоси аниқланмади. Тўғри, бу борада маълум тадқиқот ишлари бажарилди (Минц, 1968, 1973 ва бошқалар). Лекин улар мантиқий поёнига етказилмаганлиги туфайли ресурсларни реал баҳолаш масаласи ечilmай қолаверди. Бу муаммо хорижий мамлакатларда ҳам тўлиқ ҳал қилинмаган. Социализм даврида ресурслар ҳақиқий баҳоланмаганлиги сабабли улардан фойдаланишда исрофгарчиликка ва сифатининг бузилишга йўл

¹ Бу ва кейиниги бўлнимни тайёрлашда Гирусов Э.В. ва бопиқалар китоби (1998й.)дан фойдаланилди.

қўйилди, қашшоқланиши жараёни ривожланди. Натижада атроф-муҳитнинг ифлосланиши, ресурслар ҳақиқий баҳосининг тушиб кетиши, иқтисодий самарадорликнинг ниҳоятда пасайиб бориш жараёнлари кучайди.

Табиий бойликларнинг нархини билиш, аввало лойиҳаларнинг муқобил варианatlарини танлаш, иқтисодий самарадорликка эришиш, табиат муҳофазасига кенг йўл очиш, аҳолининг экологик жиҳатдан яшаш шароитларини яхшилаш учун катта имкониятлар очади. Баҳолаш асосида капитал қурилишларнинг варианtlарига таъсир этиш мумкин.

Чунончи, сугориладиган дехқончилик ривожланган худудда бирор муҳандислик лойиҳасини амалга оширишга, аввало, суръорма ер баҳоси ва унинг экин экилганда ҳар йилги келтирадиган иқтисодий самараси ҳисоб-китоб қилингандан сўнг рухсат берилади ёки йўқ. Лойиҳа ташландик жойда ҳам амалга оширилиши мумкин. Шунун ҳисобга олиш зарурки, Ўзбекистонда суръорма ерлар барча кишлоқ хўжалиги маҳсулотларининг киймат жиҳатидан 95%ини етказиб беради. Дарвоҷе, суръорма ерлар олтин фонд, уларни эъзозлаш керак, ҳар гектар ердан самарали фойдаланган ҳолда экинлар ҳосилдорлигини мутта-сил ошириб бориш айни муддаодир.

Текисликларда баъзан йирик сув омборлари лойиҳаси амалга оширилади. Бу билан сугориладиган ёки сугоришга яроқли ерларнинг катта майдони сув остида қолади. Балки мазкур сув омбори бошқа жойда қурилса, самарали бўлиши мумкин, ер дехқончиликда фойдаланилса, анча даромад келтиришини ҳар бир киши яхши билади, лекин бунинг учун ернинг баҳоси аниқланган бўлиши керак. Масалан, Чордара (сув сифими 5,9 куб км) ва Қайроқкум (сув сифими 4,5 куб км) сув омборлари ҳозирда лойиҳа босиши натижасида анча саёzlаниб қолган, лекин катта майдонларни банд қилиб турибди. Айдар ботифининг сув босиши натижасида катта майдондаги яйловлар сув остида қолиб кетди, Жиззах вилояти Фориш туманига қарашли яйловлар майдонининг қис-қариши қоракўл қўйлари боқишини мураккаблаштиради.

Табиий ресурсларнинг қўплаб қисмини қазиб олиш, қайта ишлаш корхоналарига ташиш ва тайёр маҳсулот чиқариш жараёнларида исроф бўлади, йўқолади, тўқилади ва бошқалар. Очик усулда қазиб олинаётган қўмирнинг йўқолиши 3-8% дан 10-12% гача, шахта усулида қазиб олинган қўмирнинг йўқолиши ўртacha 20-40%, қора ва рангли металлар рудасининг йўқолиши 15-25%, тог-кимё хомашёсиники эса 20-60% га боради. Ушбу бойликларнинг нархи аниқланган ҳолда иқтисодий ҳисоб-китоб қилинса, катта иқтисодий зарар кўрилаётгани ўз-ўзидан маълум бўлади.

Россиянинг нефть қувурларида авария натижасида ҳар йили 15-20 млн т нефть грунтга оқиб тушади. Жами исроф бўлган нефть миқдори нарх жиҳатидан таҳминан 2 млрд. АҚШ долларини ташкил қиласди. Ерга сингиб кетган нефтнинг атроф-муҳитга етказган зарари эса бундан ҳам катта. Бинобарин, иқтисодий зарар ва табиатга етказилаётган зиён миқдори қўшиб ҳисобланган ҳолда ушбу маблагни нефть қувурларини ўз вақтида таъмирлаш ва назорат ишини яхшилашга сарф қилинса, давлат ҳам, табиат ҳам шунчалик зарар кўрмас эди.

Табиий ресурслар мамлакатнинг миллий бойлиги ҳисобланади. Лекин бунинг учун улар тўлиқ баҳоланган, яъни қийматга эга бўлиши керак. Узбекистонда фақат минерал ҳомашё бойликлари ҳисоб-китоб қилинган бўлиб, уларнинг потенциали 3,3 трлн АҚШ долларидан ортиқроқ баҳоланмоқда. Шундан 1 трлн. доллари нефть ва газга тўғри келади.

Холбуки, табиий бойликларни баҳолаш – мамлакатнинг миллий бойликларини сарҳисоб қилиш бўлиб, унинг табиий потенциалини акс эттиради. Бу потенциал ижтимоий ишлаб чиқариш бойликлари билан биргаликда мамлакатда келажакда ривожланиш истиқболларини аниқлаб беради. Лекин табиий бойликларнинг тармоқлар бўйича имкониятлари қотиб қолган баҳога эга бўлмай, доимо ўзгариб туради. Гап шундаки, масалан, геологлар кўпинча тез-тез янги минерал ҳомашё конларини топиб турадилар ва уларнинг захираларини олдинги ҳомашёга қўшиб борадилар, бинобарин, у ёки бу минерал ҳомашё захиради доимо ортиб бориш йўналишида бўлади. Ёки бошқа табиий бойликлар (ялов, ўрмон ва б.) антропоген деградация натижасида миқдор ва сифат жиҳатидан ўзгариб боради, бундай вазиятда тегишли ўзгартиришлар киритишишга тўғри келади.

2.2. Табиат ресурсларини иқтисодий баҳолаш

Иқтисодчилар табиий ресурслар ва табиий муҳитни, уларнинг экологик вазифаларини баҳолашга ҳаракат қиласдилар. Аслида табиат ва унинг ресурсларини, табиат кўркамлигини аниқ баҳолаш осон эмас, уларни тўлиқ баҳолаш, яъни барча хусусиятларини эътиборга олган ҳолда бозорда нархлашнинг иложи йўқ. Гўзал тоғ манзарасини қандай қилиб баҳолаш мумкин? Ёки тоғ водийсиздаги сўлим жойлар, шаршаралар, кўллар, баҳор тароватини баҳолаш учун қанақа нарх қўйиш мумкин? Табиат объектларини бундай баҳолаш мезонлари хозиргача ишлаб чиқилмаган. Лекин, умуман олганда, бойликларни баҳолашда талай таъриба мавжуд, улар асосида жуда аниқ бўлмасала таҳминий қийматларни ишлаб чиқиши мумкин.

Э.В. Гиусов ва бошқаларнинг (1998) фикрича, табиий ресурслар ва табиат хизматларини иқтисодий жиҳатдан баҳолашни аниқлаш учун мавжуд ёндашувлар қаторига қўйидагиларни киритиши мумкин: бозор баҳоси, рента, табақалашган рента, сарфлаш, муқобил қиймат, умумий иқтисодий баҳолаш (қиймат).

Бозорнинг муҳим хусусиятларидан бири ресурсларни хўжалиқда самарали ишлатишни таъминлашга имкон беради, чунки у бойликларнинг тақчиллиги тўғрисида олдиндан нарх хабарини беради. Нефть, табиий газ, ўрмон ва бошқа табиий ресурсларнинг бозор нархи ва уларнинг тез-тез ўзгариб туриши бойликлардан самарали фойдаланишини бошқариш учун имкон туғдиради. Аслида ёқилғи турлари нархининг ошиб кетиши, аввало, уларни режали ишлатиш, энг муҳими, самарали ишлатишни таъминлайди, чунки жаҳон бозорида нефть маҳсулотлари нархининг кўтарилиши транспорт ҳарақатининг бироз бўлса-да камайишига таъсир этади, бу билан атроф-муҳитнинг ифлосланиши жараёнида ижобий ўзгаришлар содир бўлади, яъни ҳавога камроқ углерод ва бошқа чиқиндилар чиқарилади. Бироқ ресурсларнинг қашшоқланиши ва атроф-муҳитнинг ифлосланиши бозор механизмининг тез-тез ўзгаришига таъсир этади. Бундай вазиятда бозор нархлари кўпинча бузилган ҳолатни акс эттиради, реал сарф-харажатларни аниқ ифодала майди, натижада талаб ва тақлиф қўрсаткичлари ресурслар тақчиллигини тўғри ҳисобга олмайди; ресурслардан самарали фойдаланиш учун рағбатлантириш паст бўлади.

Шундай қилиб, бозор ёндашув табиат муҳофазасининг фақат бир вазифасини, яъни табиий ресурслар билан таъминланишини баҳолашга имкон беради, қолган иккى вазифаси – ўз-ўзини тозалаш ва инсонга табиий хизматлар кўрсатиш бозор тизимида акс этмайди.

Табиий ресурсларни баҳолашда рента (немисча – қайтариб берилган) асосида ёндашув яхши натижалар беради. Рента ёндашуви ресурсларнинг чекланган ва ноёб турлари учун хос (масалан, ер, цитрус мевалар, баъзи саноат ишлаб чиқариш тармоқлари ва б.). Иқтисодий рента деганда, одатда, чекланган табиий ресурслардан фойдаланилгандаги (ёки ижара) ҳақ - баҳо тушунилади. Бу вазиятда пассив тақлиф негизидаги талаб рентани аниқловчи ягона таъсир этувчи омил сифатида олдинга чиқади. Иқтисодий рентани кўпинча ресурс эгасининг ундан фойдалангандан оладиган рента даромади маъносида ҳам қўллаш мумкин.

Ер ресурсларини баҳолашда рента ёндашуви қўпроқ самара беради. Э.В. Гиусов ва бошқаларнинг (1998) фикрича, ер баҳосини (P) қўйидаги формула асосида аниқлаш мумкин: $P=R:g$. Бунда: R - йиллик рента катталиги; g – коэффициент.

Фараз қилинишича, Р рента маълум бўлмаган муддатга олинди, дейлик, г коэффициенти кам бирлик сифатида олинади, унинг катталиги банк (ссуда) фоизи билан кўпинчага боғланади. Масалан, агар ҳар йилги ер участкасининг рентаси 10 минг сўм бўлса, ссуда (қарз) фоизи 10% га тенг деб олинса, у ҳолда участка нархи 100 минг сўмга тенг бўлади. Бу ҳолда ер ресурси баҳоси банкка қўйилган капитал маблағ ўлчамига кўпинчага тўғри келади, бу баҳо рента катталигига тўғри келадиган ҳар йилги даромад микдорига баробар бўлади.

Табиий ресурсларнинг турлича сифатга эга бўлиши табақалашган рента ёндашувини қўллашга имкон беради. Юқори сифатли табиий бойликлар (маҳсулдорлиги юқори бўлган ер, шўрланмаган тупроқ, руда микдори кўп бўлган тоф жинси ва б.) бошقا шароитлар бир хил бўлган вазиятда (замонавий жиҳоз ва ускуналар, самарали технология, малакали мутахассислар ва б.) қашшоқ ёки самараси камроқ бўлган ресурсларга нисбатан иқтисодий натижалари юқори бўлган кўрсаткичга эришишга имкон беради. Шўрланган тупроқларда пахта, шоли, полиз экинлари ҳосилдорлиги энг камлиги (пахта ҳосилдорлиги гектарига 5-12 ц, шоли 10-15 ц), шўрланмаган тупроқларда эса энг кўплити (пахта ўртача гектарига 30-40 ц, шоли 50-70 ц) билан тавсифланган ҳолда табақалашган рента нархи ҳам юқорилиги билан фарқланади.

Худди шундай самара ресурсларнинг жойлашуви ва транспорт омилида ифодаланади. Масалан, қишлоқ хўжалиги ерлари ва тегишли транспорт турлари йирик шаҳар яқинида жойлашганлиги уларнинг юқори даражадаги баҳога эгалигидан дарак беради. Бунда ерларнинг маҳсулдорлиги кам бўлган тақдирда ҳам рента нархи жуда юқори бўлади. Шаҳар атрофига қатновчи транспорт турлари дехқончилик маҳсулотларини қисқа муддатда шаҳар дехқон бозорига элтади, тадбиркор кўп микдорда арzon транспорт ҳисобига маҳсулотларини ташиб, ахолига сотишга улгуради ва юқори даромад олади. Ер эгаси бунинг ҳисобига табақалашган рента ёндашуви асосида катта маблағта эга бўлади. Шаҳарлардан олисда жойлашган қишлоқ хўжалиги жамоалари ерларининг анча маҳсулдорлигига қарамай, узоқ масофа ва транспорт мураккабликлари ҳамда маҳсулотлар сифати бузилишини эътиборга олиб, шаҳарларга камроқ товар-маҳсулот олиб келади. Бундай вазиятда товар - маҳсулот қиймати анча юқорилиги билан тавсифланади, уни ўз вақтида сотиш қийинлашади, бинобарин, нарх пасайиб боради, натижада даромад ҳам камлиги билан ажralиб туради.

Юқоридагилардан маълум бўладики, табақалашган рента асоси ва унинг ўлчамларини табиий бойликлар сифати ва жойлашувидаги фарқлар ташкил қиласди.

Табиий ресурсларни баҳолашда сарфлаш (харжлаш) ёндашувидан ҳам фойдаланилади. Табиий бойлик (хомашё)ларни тайёрлаш ва фойдаланиш учун сарф-харажатларни жамлаштириш билан ҳосил бўлган қийматни ресурсни баҳолаш учун бошлангич нуқта, деб қараш мумкин. Бу ёндашув табиий бойликларнинг камайиши, бузилиши ва сифатини йўқотишида қайта тиклаш қийматини баҳолашда фойдаланилади. Бу ҳолда маълум жойда табиий ресурснинг йўқолиши ёки бузилишини тикловчи тадбирларга қилинган сарф-харажатлар ҳисоб-китоб қилиниб, маълум баҳо аниқланади. Масалан, нефть ёки табиий газ қудуклари бургуланганда катта майдонда тупроқ қоплами бузилади, рељеф ўйдим-чуқурлашади, яйлов ишдан чиқади ва б. Бундай вазиятда бургулаш ишлари тутагандан сўнг геологик ташкилот табиий ресурсларга етказилган барча зарарни йўқотиб, аввалги табиий ҳолга келтириш учун техник ва биологик рекультивация тадбирларини ўтказиб, ресурслардан фойдаланувчиларга расмий равишда топшириши шарт. Бу тадбирлар мажмуа ҳолда иқтисодий жиҳатдан ҳисоб-китоб қилиниб, қайта тиклаш сифати аниқланади.

Сарфлаш ёндашуви қанчалик содда ва кенг фойдаланилишига қарамай, ўзида муайян қарама-қаршиликларни мужассамлаштирган. Агар табиий ресурс юқори даражада сифатли бўлса, у ҳолда сарф-харажат тамойилига мувофиқ камроқ баҳога эга бўлади. Масалан, кучли босим билан отилиб чиқадиган нефт қувурларга тўғридан-тўғри йўналтирилиб, резервуар ёки нефтни қайта ишлайдиган корхонага юборилади. Катта босим хатто компрессор станциялари қуришни талаб этмайди. Кўпинча нефть қудукдан маҳсус насослар ёрдамида тортиб олинади. Бунга насос ва электр энергия, қувурларда нефть босим таъсирида ҳаракат қилиши учун компрессор станциялари қуриш лозим. Бинобарин, нефтни қудукдан тортиб олиш ва керакли корхонага етказиб бериш учун транспорт ҳаражатлари зарур. Бундай вазиятда мантиқа тўғри келмайдиган ҳолат юз беради, яъни ресурснинг сифати қанчалик юқори бўлса, ундан фойдаланиш шунчалик кам ҳаражат талаб қиласди ва шунга мос равишда кам иқтисодий баҳога эга бўлади ва аксинча. Шунга мувофиқ сарф-харажат ёндашуви табиий ресурсларни иқтисодий жиҳатдан баҳолашда фойдаланишни чегаралайди.

Муқобил қиймат (бой берилган фойда) баҳолаш концепцияси иқтисодиётда кенг қўлланилади. Табиатдан фойдаланишини иқтисодий баҳолашда бу баҳолаш ёндашувини кўп жиҳатлардан қўллаш мумкин. Табиатда ресурслар барча ҳудудларда ҳам турли даражадаги маҳсулдорликка эга эмас, баъзан маҳсулдор-

лик умуман бўлмаслиги ҳам мумкин, масалан, бархан қумлари – ҳаракатдаги қум уюмлари яйлов жиҳатидан маҳсулдорликка эга, ўта шўр шўрхоклар ҳам худди шундай тавсифланади. Агар бархан қумлари ҳаракатини фитомелиорация (маҳсус ўсимликлар экиш билан қум ҳаракатини тўхтатиш) усули билан тўхтатишга эришилса, маълум вақтдан сўнг маҳсулдор яйлов таркиб топади, қорақўл қўйларини боқиши билан маълум миқдорда даромад олиш мумкин.

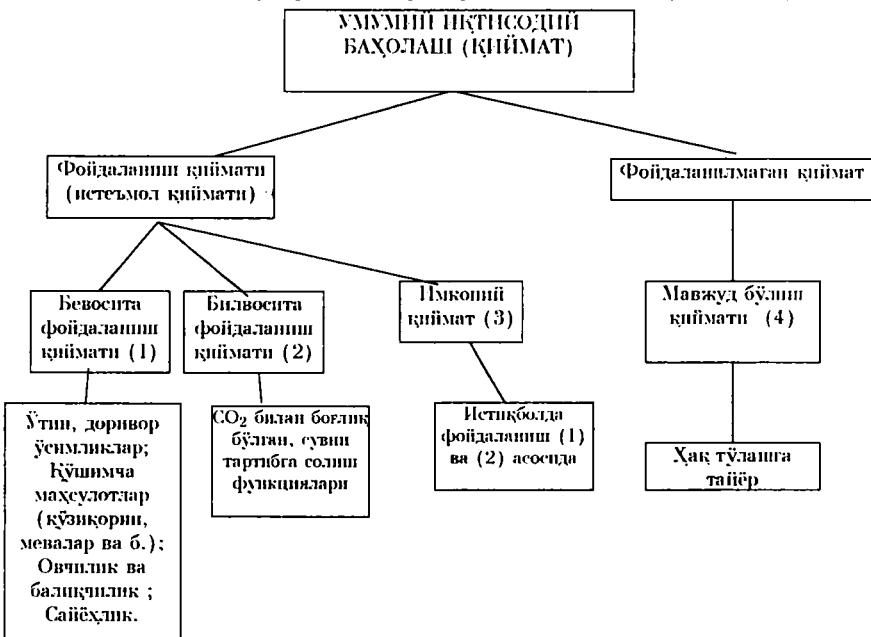
Алоҳида қўриқланадиган ҳудудлар - қўриқхоналар, миллий боғлар, (қўриқхоналар), парваришхонанинг табиий ресурслари давлат қонунига биноан хўжалиқда фойдаланилмайди, дараҳтларни кесиш, пичан ўриш, мол боқиши қатъиян тақиқланади. Демак, бу ҳудудларда табиий ресурслар бойлиги билан ажралиб туради. Муқобил қиймат ёндашувига биноан бу ҳудудларда кўплаб бойликлардан фойдаланмаслик натижасида иқтисодиёт «зарар» кўрмоқда. Аслида ҳалқ хўжалиги катта миқдорда фойда кўрмоқда, чунки бу ҳудудларда илмий тадқиқот ишлари олиб борилади, йўқолиб бораётган ноёб фауна ва флора вақилларини сақлаб қолишига эришилди, уларнинг сони ортиб бормоқда, табиат ёдгорликлари, геологик кесмалар, тоғ жинслари, палеонтологик ёдгорликлар муҳофаза қилинади.

Муқобил қиймат конценцияси маълум даражада сарф-харажат ёндашуви билан боғлиқ. Табиат бойликларининг муқобил қиймати қанчалик кам бўлса, бу бойликларни сақлаб қолиш учун зарур иқтисодий товои (ҳақ)учун ҳам шунчалик кам сарф-харажат керак.

Муқобил қиймат ёндашувига мисол сифатида Чирчиқ дарёси ирмоғи -Писком дарёсида лойиҳаланган сув омбори ва унинг таркибида гидроэлектростанцияни кўрсатиш мумкин. Агар сув омборини қуриш учун расмий равишда рухсат берилса, водийнинг ноёб ва улкан тоғ табиат бойликлари сув остида қолиб кетади. Мутахассисларнинг ҳисоб-китобига кўра, сув омборини қуриш ва унинг иқтисодий фойдаси табиат бойлигидан камроқ бўлиши таҳмин қилинмоқда. Чунки сув омбори фақат арzon электр энергия ишлаб чиқариш учун зарур, сув омборида йиғилган сувни Чорвоқ сув омборида ҳам жамғариш мумкин. Ҳозирча мазкур лойиҳани амалга ошириш тўхтаб туриди. Бу лойиҳани бошқа дарёда ҳам амалга ошириш мумкин, муқобил бу вариантда Писком водийсининг ажойиб бетакрор табиатни сақланиб қолади.

Табиатни баҳолашда мажмуали ёндашув нуқтаи назаридан ва нафақат тўғри ресурс функцияларини ҳисобга олишдан ташқари яна табиий мухитнинг ўзлантирувчи хусусиятларини эъти-

борда тутиш бүйича истиқболли концепциялардан бири умумий иқтисодий баҳолаш (қиймат) ҳисобланади. Э. В. Гиусов ва бошқаларнинг (1998) фикрича, умумий иқтисодий баҳолаш тўртта кўрсаткичнинг жами катталигидан иборат, яъни: фойдаланиш қиймати-қўшув- фойдаланилмаган қиймат-тeng-тўри фойдаланиш қиймати-қўшув- билвосита фойдаланиш қиймати-қўшув-имконий қиймат-қўшув-мавжуд бўлиш қиймати (2-чиизма).

1-чиизма. Ўрмон ресурслари учун умумий иқтисодий баҳолаш (қиймат)-нинг тузилма кўрсаткичлари (Гиусов ва б. 1998)

Иқтисодий баҳолашга фойдаланиш қиймати энг кўп мос келади (шунингдек, истеъмол қиймати ҳам). Масалан, ўрмонлар берувчи барқарор тўғри қиймати қуидагилардан иборат бўлади: барқарор ўтин тайёрлаш, доривор ўсимликлар, қўшимча маҳсулотлар (кузикорин, мевалар, ёнгоқ ва б.), сайдох, барқарор овчилик ва балиқчилик. Ушбу барча кўрсаткичлар амалда маълум ва ўзининг қийматига эга, уларни жамлаш натижасида тўғри қиймат вужудга келади.

Фойдаланишининг билвосита қийматини аниқлаш анча мураккаб. Бу кўрсаткич кўпинча сайёра миқёсида қўлланилиди,

шунинг учун ҳам глобал аҳамиятга эга Бу глобал ва маҳаллий фойдаларнинг мос қелмаслиги билан тушунтирилади. Масалан, билвосита қиймат бирор мамлакат ёки худудга фойдали бўлмаса, балки бошқа мамлакат ёки бутун сайёра учун наф беради. Нам тропик ўрмонлар аёвсиз қирқилаётганлиги ва бунинг оқибатида ноёб ўсимлик ва ҳайвонот турлари йўқолиб бораётганлиги сайёра ёки биосфера миқёсида нохуш ҳодисаларнинг ривожланишига сабаб бўлмоқда. Ўрмонларни қириқишининг маҳаллий фойдаси (наф) биосфера миқёсидаги салойи ҳодисаларга нисбатан бир неча марта кам, ҳаттоқи фалокатлидир, чунки ўрмон тупроқлари тез муддатларда хўжалик муомаласидан чиқиб кетади, бунда ботқоқланиш, эрозия, шўрланиш, дефляция каби ҳодисалар фаол ривожланади.

Бу зиддиятни амалий жиҳатдан ҳал қилиш учун халқаро миқёсда глобал экологик жамғарма ташкил қилинган. Унинг асосий мақсади — табиатни муҳофаза қилиш тадбирларини инвестиция билан таъминлаш бўлиб, у маҳаллий фойдага устуворлик бермай, балки бутун дунё учун наф беришни назарда тулади. Билвосита қийматдан фойдаланиш қўрсаткичи каттароқ худудлар учун фойданни йиғишга ҳаракат қиласди. Ўрмоннинг билвосита қийматидан фойдаланиш тадқиқоти баъзан қуйидаги қўрсаткичлардан иборат бўлади: ис гази билан боғланиш (иссиқхона самарасини юмшатиш), сувни тартибга солиш функцияси (худудни сув тошишидан муҳофаза қилиш ва б.).

Хисоб-китоб учун имконий қиймат янада мураккаблиги билан тавсифланади. Бу ҳол қелажакда фойдаланиш учун худуднинг биоресурсларини консервация (асраш) қилиш билан боғлиқ. Бунда имконий қиймат тўғри (бавосита) ва билвосита қийматларнинг фойдаланиш қийматидан иборат бўлади.

Фойдаланилмайдиган қиймат мавжуд бўлиш баҳосига асосланадиб, бу табиатни нозик этник ва эстетик жиҳатдан баҳолашда асқотади, чунки инсон учун табиатнинг эстетик баҳоси жуда юқори ҳисобланади, уни қелажак авлод учун сақлаш бурчи, мероснинг баҳоси ва бошқалар эътиборга олиниши лозим. Мавжуд бўлишнинг қиймати табиатни муҳофаза қилиш учун муҳим сабаб бўлиши мумкин. Бу қийматни баҳолашда содда иқтисодий ёндашувлар қўлланилади, энг аввало «тўлашга тайёрлиги» назарияси билан боғлиқ, «қалбаки» бозорларни тузиш учун урунишлар асосида ҳаракат қилинади. Анкета ва сўроқ қилиш услублари кенг қўлланилади.

Меъёрдаги бозор мавжуд бўлмаганда қийматни субъектив баҳолаш усулидан фойдаланилади. Бу усулда табиат гўшасининг баҳосини аниқлашда уши шу жойдаги мавжуд субъекттар-

дан сўраб билишга асосланган. Шунинг учун уни ифодаланган афзал кўриш услуги деб ҳам юритилади. Рекреация жиҳатидан бой бўлган худудлар (дарё ёки сув омбори соҳили, тоғ кўли ва б.) даги маҳаллий аҳоли дам олувчиларга маълум баҳода дам олишга рухсат беришни таклиф этадилар, лекин бу жараёнда обьектнинг ифлос қилмасиликлари шарти билан бир қарорга келишади. Ҳисоб-китоб асосида «тўлашга тайёр» тамоилили бўйича ўртacha баҳо аниқланади ва уни дам олувчилар сонига кўпайтирилади ва ўртacha жами баҳо аниқланади.

Хузур қилишни баҳолаш услуби табиий ресурслар қийматини аниқлашда кеңт қўлланилади. Бу усул кўпроқ уй-жой олди-сотдисида қўлланилиб, мулк эгаси яхши даромад қилиши мумкин. Талабгор тайёр уй-жой сотиб олишда табиатнинг гўзал жойлари, қуёш нури тушиб турадиган, шамол эсиб турадиган, сув обьектлари мавжуд бўлган, дарахтзор, автомобили ҳаракати камроқ бўлган, хуллас, табиат инсонга ҳузур бағишлайдиган жойларидан бўлишини хоҳлайди. Тайёр уй-жой нархига, албатта, экологик жиҳатдан тоза ва табиат чироий каби хусусиятлар қўшилади, бу билан мулк эгаси маълум миқдорда даромад қилади, демак, табиат ҳиссаси (улуши) бу жараёнда сотиб олувчи-нинг ҳузур қилиш услугига асослангандигидан дарак беради.

2.3. Ерни иқтисодий баҳолашнинг умумий тамоиллари ва услубияти

Ерни иқтисодий баҳолаш деганда қишлоқ хўжалигида ишлаб чиқариш воситаси сифатидаги нисбий баҳоси тушунилади ёки бошқача айтганда, турли сифат кўрсаткичларига эга бўлган ерларнинг нисбий даромад миқдори англанади. Ерни иқтисодий баҳолашнинг бош моҳияти сифатининг қишлоқ хўжалигидаги ижтимоий ишлаб чиқаришда меҳнат унумдорлигига таъсирини аниқлашдан иборат.

Одатда, ернинг табиий, сунъий ва самарали ҳосилдорлик хусусиятлари ажратилади. Ернинг табиий ҳосилдорлиги тупроқнинг ҳосил бўлиш жараёнлари билан боғлиқ. Сунъий ҳосилдорлик инсон томонидан унга турли ишлов бериш (ҳайдаш, ўғит солиш, мелиорация, агротехник ва бошқа тадбирлар) жараёнида вужудга келади. Самарали ёки иқтисодий ҳосилдорлик табиий ва сунъий ҳосилдорликларнинг ўзаро қўшилишидан ҳосил бўлади. Аслида, бу икки гурӯҳдаги ҳосилдорлик яқиндан боғлиқ бўлиб, бир-бирларини ўзаро тақозо этади. Сунъий ҳосилдорликнинг бузилиши тупроқ деградациясига олиб келади. Ернинг ҳосилдорлиги қотиб қолган ҳодиса эмас, у ўзгариб туради: та-

бий жаңынан омиллари таъсирида юқори бўлиши ёки аксинча пасайиши мумкин. Шунинг учун ҳам ернинг иқтисодий баҳосини бутун бир умрга етарли қилиб аниқланмайди, уни маълум вақтларда қайтадан аниқлаб туриш лозим. Ерни иқтисодий баҳолашда унинг фақат ҳосилдорлигигагина эмас, шунингдек, жойлашган ўрни, чунончи, шаҳарларга яқинлиги, саноат марказларидан узоқлиги, транспорт қатнови йўлга қўйилганлиги ҳам ҳисобга олинади.

Ерни иқтисодий баҳолаш жараёнига рельефнинг ўйдимчукўрлиги, горизонтал парчаланганини, қиялиги, тупроқнинг қалинлиги, тошлоқлиги, механик тарқиби, тупроқ тури ва кичик тури, грунт сувлари сатҳининг жойлашуви, тупроқ тарқибидан бирламчи туз ва гипснинг мавжудлиги, шамол ва бошқа ҳодисалар фаол таъсир этади. Бу омилларни таҳдил қилиш билан тупроқ балл тизимида баҳоланади, сўнггида ер кадастри ишлаб чиқлади (кейинги бўлимга қаранг).

Ерни иқтисодий баҳолаш мақсадида уни материаллар билан таъминлаш учун, шунингдек, қишлоқ хўжалигини режалаштириш ва ташкил қилиш ниятида ҳамда ер балансини, ерни баҳолашнинг худудий бирликларини ҳисобга олиш учун барча ерларни тоифаларга бўлиши мақсадга мувофиқ: хўжалик ичдаги ва умумий ер (баҳолаш бирликлари). Бу бирликлар хўжаликнинг ичда қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришини режалаштириш ва ташкил қилиш талабларига мос келиши лозим. Бу тоифадаги ерлар ўз навбатида яна иккى гурухга ажратилиши мумкин: биринчи гурухдаги ерларга хўжаликнинг ердан фойдаланиш тузилмасига мувофиқ хўжалик учун умуман ажратилиган ерлар, бригадалар, фермерлар ва бошқаларга фойдаланиш учун берилган ерлар киради; иккинчи гурухга хўжалик жиҳатидан фойдаланиладиган (экинзорлар) ер массивлари, чунончи, паҳта, шоли, буғдоӣ, ем-хашиб, полиз, бое, ўрмон ва бошқалар экиладиган ерлар, ўт-алмашлаб экиш участкалари, айрим далалар, партов, ишдан чиқсан майдонлар, яйлов, пшчанзор ва бошқалар киради. Їамоа хўжалиги худудида барча экинзорларни ўзаро боелиқ ҳолда солиштириш йўли билан ернинг нисбий баҳосини аниқлаш мумкин.

Шуниназарда тутиш керакки, экинзорлар жойлашишида аввало уларни маълум рельеф элементларига (қавариқ, ботик, ёнбағир, текислик, қия ва тўлқинсизмон текисликлар ва б.) қараб жойлашуви, тупроқ турлари, грунт сувлари режими, иқлимий хусусиятлар, яйлов тури ва бошқаларнинг аниқ ҳисобга олиниши баҳолашнинг асосланганлигига жиддий таъсир этади. Бунда сув манбалари ва уларнинг сифати алоҳида эътиборда бўлади.

Тупроқнинг сифати ёки маҳсулдорлиги унинг тури, физик-кимёвий хусусиятлари, механик таркиби, гумус қатламининг қалинлиги ва миқдори, грунт сувлари сатхининг жойлашуви ва бошқа омилларга боғлиқлигини ҳеч ким инкор этмайди. Тупроқ қанчалик қулагай табиий хусусиятларга эга бўлса, шунчалик катта ҳосилдорликка эга бўлади. Лекин бу кўрсаткичлар тупроқнинг иқтисодий маҳсулдорлиги мезонлари бўлиб хизмат қила олмайди. Тупроқни иқтисодий жиҳатдан баҳолаганда ундаги экинларнинг ҳосилдорлиги ва майдон бирлиги (га) дан олинган даромад энг яхши ва ишончли мезонлар ҳисобланади.

Ҳосилдорлик - қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришининг сўнгги натижаси, шунинг учун ҳам ернинг баҳосини қайд қилади. Экинлардан олинган ҳосил миқдорига қараб, далаларнинг баҳосини аниқлаш мумкин, тупроқнинг маҳсулдорлиги қиймати равshan бўлади. Тупроқ маҳсулдорлиги барча табиий ва сунъий мелиоратив ахволни тўлиқ мужассамлаштиради. Ерни иқтисодий баҳолаш икки кўрсаткичда амалга оширилади; ялпи маҳсулот бўйича амалга ошириш ернинг ишлаб чиқариш воситаси сифатида майдон бирлиги бўйича қийматини билишга имкон беради. Бу кўрсаткич ишлаб чиқариш ҳажмини майдон бирлигига табақалашган ҳолда режалаштириш учун, экин майдонидан оқилона фойдаланиш, солик тизимини тўғри амалга ошириш ва бошқаларни аниқлашда зарур. Соф даромад бўйича ерни иқтисодий баҳолаш майдон бирлигидан олинадиган даромадни чамалашда қўл келади, бу ҳол табақалашган солик, ренталарни аниқлашда зарур омил ҳисобланади.

Ҳосилдорлик ва соф даромад жамоа хўжалиги худудида олдиндан қишлоқ хўжалиги маҳсулотларининг ҳажми ва ундан келадиган соф даромадни режалаштиришда энг ишончли механизм бўлиб хизмат қиласи.

2.4. Ер кадастри ва тупроқ бонитировкаси

Кадастр (франсузча-реестр, рўйхат) - обьект ёки ҳодиса тўғрисида жамлама сифатида ва миқдорий маълумотларнинг тизимили мажмуаси ҳисобланади, кўп ҳолларда улар иқтисодий баҳолашни назарда тутади. Кадастрнинг турлари кўп. Ер кадастри қуйидаги таркибий қисмлардан иборат: а) ерга эгалик қилиш ва ердан фойдаланишни рўйхатдан ўтказиш; б) ерни миқдорий ҳисоби; в) ернинг сифати; г) тупроқ бонитировкаси; д) ерларни иқтисодий баҳолаш.

Тупроқ бонитировкаси (лотин тилида - асл, сифатли) - тупроқнинг унумдорлиги бўйича нисбий баҳолашдан иборат. Қиёсий

баҳолаш тупроқларнинг мажуд объектив хусусиятлари ва белиглари асосида амалга оширилиб, булар қишлоқ хўжалиги экинларининг ўсишида энг муҳим аҳамиятга эга бўлади. Бонитировкада миқдорий кўрсаткичлар (баллар) қўлланилади. Улар бир тупроқни иккинчи тупроқдан қанчалик яхши ёки ёмон эканлигини аниқлаш имконини беради. Бунда тупроқнинг энг муҳим хусусиятлари ва ҳосилдорлиги эътиборга олинади. Бошқача айтганда, тупроқ бонитировкаси – тупроқнинг ҳосилдорлигини балл ҳисобида агрономик инвентаризация қилиш бўлиб, балл тупроқнинг асосий хусусиятлари ва энг муҳим қишлоқ хўжалиги экинларининг ўртача ҳосилдорлиги ҳамда табиий яйлов (пичанзор) ларнинг маҳсулдорлиги ҳисобланган кўрсаткичидир.

Тупроқ бонитировкаси ер кадастрининг асосий қисмларидан бири бўлиб, ер фондини миқдор ва сифат жиҳатдан ҳисобга олиш ҳисобланади. Миқдорий ҳисобга олишнинг моҳияти ердан фойдаланиш ва экинларининг тури бўйича майдони ҳисобида тақсимланishi кўрсатади. Ҳайдаладиган, сугориладиган ерлар, боғлар, пичанзор, яйловлар ва бошқаларнинг майдони ҳисобга олинади. Сифат жиҳатидан инвентаризация қилишда тупроқнинг асосий хусусиятлари, айниқса, унумдорлиги ҳамда меҳнат маҳсули-экинларининг ҳосилдорлиги (кўрсаткичи) ҳисобга олинади. Бунда ҳар бир ер участкасининг ҳақиқий ва потенциал (имконий) маҳсулдорлиги, шунингдек, бутун жамоа хўжалиги, туман ва вилоят бўйича кўрсаткичлар аниқланади. Бундай тартибда ер участкаларини ҳисобга олиш қишлоқ хўжалиги ерларини (экинзорларини), ҳайдаладиган ерлар, пичанзор, яйлов, ўрмон ва бошқаларнинг маҳсулдорлигини ошириш тадбирларини ишлаб чиқишида зарур бўлади. У хўжаликларнинг тўғри ихтисослашуви ва тармоқларнинг оқилона алмасиб келиши, ерларни мелиорация қилишда капитал маблағ сарфлашни режалишиширишда асос бўлади. Шу билан бирга тупроқ бонитировкаси мустақил аҳамиятга эга бўлиб, маълум худудларни (жамоа хўжалиги, туман, вилоят) тупроқларининг унумдорлиги бўйича гурухларга бирлаштириш ва солиштириш имконини беради, жамоа хўжаликлари ва ишлаб чиқариш фаoliyatiga худдининг иқлимий ва иқтисодий шароитларини эътиборга олиб объектив баҳо бериш, тупроқлардан оқилона фойдаланиши асосида қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етиштиришни кўпайтириш, бу борадаги имкониятларни аниқлашга ёрдам беради.

Бонитировкада пахта, дон, шоли, ем-хашак, қанд лавлаги етиштириш, табиий ўт ва ўрмонлар, боғлар ташкил қилиш учун энг қулай шароитларни аниқлаш мақсад қилиб қўйилади. У қишлоқ хўжалиги мутахассисларига сугорма, лалми ерлардан, яйловлардан жадал фойдаланиши тадбирларини ишлаб чиқишида

ёрдам беради. Бонитировка асосида тупроқ сифатига мос келадиган ҳосилдорликни олдиндан белгилаш, тупроққа солинадиган минерал ва органик ўғитлар миқдорини аниқлаш мумкин. Бонитировка тупроқнинг қандай чора-тадбирларга муҳтожлиги, эрозия ва дефляция, курутиш мелиорацияси, фитомелиорация тадбирларини амалга ошириш зарурлигини худуд бўйича ҳамда айрим ареалларда мунтазам кенг миқёсда кўллашни асослайди.

Бонитировка усуллари ва бонитировка шкаласи баҳолаш мезонлари бўйича фарқланади. Бунда тупроқнинг айрим табиий хусусиятлари ёки ушбу хусусиятларидан жами баҳолашда фойдаланилади. Лекин баҳолаш жараёнида тупроқнинг қишлоқ хўжалиги экинлари ривожланадиган шароитларини белгиловчи хусусиятлари ва белгилари асос қилиб олинади. Шунинг учун ҳам маълум хусусиятларга эга бўлган тупроқ бир турдаги экин учун қулав, бошқа турдаги экинлар учун эса ноқулав бўлиши мумкин.

Тупрокларни хусусиятлари бўйича баҳолаш мантиқан қишлоқ хўжалиги экинлари ҳосилдорлигини назорат қиласди. Тупрокларни баҳолашда уларга жиҳдий таъсир этувчи омиллар, яъни рельеф, грунт сувлари сатҳи ва минералашув даражаси, иқлим хусусиятлари, грунтнинг сув ўтказувчанлиги, ётқизиқларининг литологик таркиби, ернинг ўлчамлари ва бошқаларга катта аҳамият берилади.

МДХ мамлакатларида, шу жумладан, Ўзбекистонда 100 баллик баҳоловчи шкала қабул қилинган. Балларни ишлаб чиқиши ер тузиш давлат лойиҳа институти («Ўзгипрозвем»), олий ўқув юртларининг тупроқшунослик кафедралари, Тупроқшунослик ва агрокимё институтида маҳаллий табиий ва иқлимий шароитларни ҳисобга олган ҳолда амалга оширилади.

Бонитировка балларини ҳар бир баҳолаш белгиси бўйича ҳисоб-китоб қилиш қабул қилинган қуйидаги формула асосида амалга оширилади:

$$B = \frac{3\phi \times 100}{3.m}$$

Бунда: B -тупроқ балли;

ϕ -бирор белги (гумус миқдори, азот, фосфор, калий ва б.);

m -шу белгининг қиймати, у 100 балл ҳисобида олинади.

Балли баҳолаш тупрокларнинг андозали кўрсаткичлари асосида бажарилиши лозим, ўшанда тупроқдаги гумус миқдори 100% га тенг бўлади. Масалан, сугориладиган оч бўз тупроқда гумус миқдори, айтайлик, 1,3% бўлса, у андозали тупроқда 2,3% тенг деб ҳисоблаш билан юқоридаги формула асосида қуйидаги миқдорга эга бўламиш: $1,3 \times 100 : 2,3 = 57$. Бу мисолдаги сугорма оч бўз тупроқ 1 га майдонда 57 баллга тенг.

Мутахассислар тупроқ бонитировкаси балларини таснифлаш натижасыда қуийдеги шкалани тақлиф қылышкан (2-жадвал).

2-жадвал

Тупроқ бонитети классларининг шкаласи

Бонитет класси	Бонитет баллни	Тупроқнинг сифатий тавсифи
X	91-100	Яхши
IX	81-90	
VIII	71-80	
VII	61-70	Үрта
VI	51-60	
V	41-50	
IV	31-40	
III	21-30	Ёмон
II	11-20	
I	1-10	Деҳқончиликда фойдаланилмайди

Жадвалдан маълумки яхши, ҳосилдор тупроқлар 71-100 балл, ўртачаси-41-70 балл, ёмони – 11-40 балл билан тавсифланади.

Юқорида мисол сифатида қўрсатилган 57 баллга эга бўлган суғорма оч бўз тупроқ ўртача дараҷадаги сифатга эга. Унумдорлиги турлича бўлган ерларда етиштирила оладиган пахта ва бошқа қишлоқ ҳўжалиги экинларининг ўртача тахминий ҳосилдорлиги қандай бўлишини аниқлаш учун муайян тупроқ бонитети балининг баҳосига кўпайтириш керак. Энг яхши (100) ерларда қишлоқ ҳўжалиги экинларининг ҳосилдорлиги турлича баҳоланади (3-жадвал).

3-жадвал

100 балли ерларда қишлоқ ҳўжалиги экинлари ҳосилдорлигини баҳолаш (Толипов ва б., 1994)

Экин турлари	100 балли энг яхши срда етиштирилган ҳосил, га-ц	1 баллниг баҳси, га-ц
Пахта	40	0,40
Беда, биринчи йил, соғ ҳолда (вичан учун экилганда)	100	1,00
Коилама экин тарикасида экилганда	75	0,75
Дон учун экилган маккажӯҳори	75	0,75
Шизкинича ва учинчи йилги беда, вичан	200	2,00
Боника дон экинлари:		
соғ ҳолда экилганда	60	0,60
коилама экин тарикасида экилганда	25	0,25
Салюз учун экилган маккажӯҳори	650	6,50
Озудаёбон илдизмевалси экинлар	950	9,50
Бир йилник ўтлар (кўк масса)	300	3,00
Орасинк экинлар (кўк масса)	260	2,50

Юқорида келтирилган балл (57) ни пахта нұқтаи назардан қаралса, у ҳолда пахтанинг ўртача ҳосилдорлиги жадвал бүйічә гектариға 22,8 ц га теңг бўлади: $57 \times 0,4 = 22,8$ ц.

Ишлаб чиқаришда жамоа хўжалиги ёки туманнинг ўртача баллик баҳосини билишга тўғри келади, чунки худудда тупроқнинг кичик турни бир неча хил бўлиши мумкин. Табақалашган маълумотларга эга бўлиш натижасида кўп миқдорий кўрсаткичлар (баллар) билан муомала қилишга тўғри келади. Бу ҳолда қуидаги формула асосида ўртача баллга эга бўлинади:

$$B_{\bar{y}} = \frac{B_1 M_1 + B_2 M_2 + \dots + B_n M_n}{M_1 + M_2 + \dots + M_n}$$

Бунда: $B_{\bar{y}}$ -ўртача балл;

B_1, B_2, \dots, B_n – ер массивига кирувчи тупроқ бонитети;

M_1, M_2, \dots, M_n – тупроқларнинг майдонлари.

Худуд бўйича олинган ўртача балл қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришининг хоҳлаган участкаларини солиштириш ва баҳолаш имконига эга.

Ўзбекистон Республикаси вилоятлари учун қуидаги тупроқ бонитет баллари (сугориладиган ерлар) аниқланган (Толипов ва бошқ., 1994). Масалан, Қорақалпоғистон Республикаси – 40-63, Хоразм – 60-70, Жиззах – 53-58, Бухоро – 58, Самарқанд – 67, Навоий – 58, Сирдарё – 53, Тошкент – 66, Андижон – 65, Наманган – 66, Фарғона- 66, Қашқадарё- 54, Сурхондарё – 68. Ушбу баллар ўртача бўлиб, вилоятлар бўйича уларнинг тебраниши катта.

Ерларни агрономик ишлаб чиқариш гуруҳларга бирлаштириш – ўзига хос таснифланиш бўлиб, бунда генетик жиҳатдан бир хил ва агрономик ҳусусиятлари бўйича бир-бирларига яқин бўлган тупроқлар ўзаро бирлаштирилиб, улар асосида хўжалик жиҳатидан бир хил бўлган массив аниқланади. Ерларни агрономик ишлаб чиқариш қўрсаткичлари бўйича гурухлаштириш у ёки бу экинлар ва ўт алмашлаб экиш ротациясида хўжалик мутахассисларини агротехник, мелиоратив тадбирларни амалга ошириш, ўғитларни қўллаш, суюришни ташкил қилиш, меъёларни белгилаш ва бошқа ишларни бажаришда табақалашган ҳолдаги бошқарувни қўллашга йўналтирилади. Бу ер ва сувдан тўғри фойдаланиш тизимини амалга ошириш имконини беради.

Бинобарин, ерларни агрономик ишлаб чиқариш гурухлалигига бирлаштириш икки мақсадни кўзлайди: а) бир томондан бутун туман, вилоят худудида тупроқ контурларини йириклиш-

тириш, бу айниңса, аниқ тадбирларни құллашга көнг имконияттар яратади; б) тупроқ турлари ва айрим ишлаб чиқариш гурұхларини солишириш мүмкін бўлади. Бу вазиятда сифат бўйича 4-5 тупроқ тоифаси ва уларнинг агрономик ишлаб чиқариш гурӯхларини (энг яхши, яхши, ўрта, ўргадан паст ва ёмон) ажратиш тавсия этилади. Бу ҳол дехқончилик экинларини қишлоқ хўжалиги нуқтаи назардан районлаштириш имконини беради. Ерларни агрономик ишлаб чиқариш гурӯхлари бўйича тоифалашни сифат жиҳатидан баҳолаш, деб қарааш лозим. Сифат жиҳатидан баҳолаш негизида тупроқларни бонитировка қилиш амалга оширилади. Тупроқларни гурӯхлаштириш бонитировка ва ер қадастри тизимида амалга оширилиши асосан туман, вилоят, республика миқёсида тупроқларни баҳолаш мақсад қилиб қўйилган тақдирда бажарилади.

Арид иқлим шароитида ерларни бонитетлашда тупроқнинг гранулометрик таркиби, грунтнинг сув ўтказувчанлик хусусияти, тупрокнинг шўрлиги ва маданийлашганлик даражаси, грунт сувлари режими ҳисобга олинади ва бонитировка жараёнида ҳар бирига маълум коэффициент ишлаб чиқилади ва улардан ҳисоблашда фойдаланилади.

2.5. Сув ресурсларини баҳолаш

Сув ноёб бойлик, уни ҳеч қандай минерал бойлика тенглаштириб бўлмайди. Бинобарин, уни баҳолаш ҳам анча мураккаб жараён. Рента муносабатлари асосида сувни ҳам баҳолаш мүмкін. Бу айниңса, қуруқ иқлим шароитида, сувнинг тақчиллиги жиддий сезилиб турган вазиятда жуда ҳам қўл келади. Арид шароитида сувни баҳолаш табақаланган рента асосида амалга оширилиши керак. Хўжаликлар сугорма дехқончилик асосида қанчалик кўп даромад олса, табақаланган рента ҳам шунчалик катта бўлади ва сувнинг баҳоси ҳам юқори бўлади.

Табақаланган ер рентаси қўшимча даромадга боғлиқлиги, яъни ердан турлича (ҳайдаладиган ер, яйлов, пичанзор, қурилиш, йўл ва бошқ.) фойдаланиш натижасида унинг баҳосига таъсир этиши сувдан фойдаланганда ҳам дифференциал рента дехқончиликда қандай маҳсулот (пахта, шоли ва б.) ёки ердан саноат, қурилиш обьекти сифатида фойдаланиш йўналишига боғлиқ ҳолда сувнинг баҳоси ҳам турлича аниқланади. Бу борада сувнинг сифати ҳам маълум даражада уни баҳолашга таъсир этади. Шўр сув билан сугориш дехқончиликда маҳсулдорликнинг мутлақ катталигини оширишга имкон бермайди, боз устига сифати ҳам пастроқ бўлади. Дарвоқе, табақалашган сув рен-

тасининг қўшимча даромад келтириши чекланади. Чирчиқ да-рёси ҳавзасида сугорма дехқончилик шўрланмаган оддий бўз тупроқларда тоза, ифлосланмаган сув асосида олиб борилади, ҳосилдорлик юқори, маҳсулот сифати андозаларга тўғри кела-ди. Қорақалпоғистонда шўрланган тупроқларда шўр сув асоси-да дехқончилик билан шуғулланилади, натижа сезиларли дара-жада паст; умумий ўртача ҳосилдорлик Чирчиқ водийсидан (пахта ҳосилдорлиги бўйича) 3 марта кам, сифат ҳам шунга яраша тавсифланади. Демак, сувнинг сифати табақаланган рентага фаол таъсир этади.

Сув ресурсларини баҳолашда ўринни тўлдириш (компенса-ция) усули кенг қўлланилади. Масалан, Орол денгизи ҳавзасида кўп миқдорда қайтган сувлар берк ботиқларга юборилади, уларда сув буғланиш ва грунтга сизилиб ўтишга сарф бўлади. Масалан, Сариқамиш ботигига йилига ўртача 3-4 км куб қайтган сувлар қўйилиб келмоқда. Шунча сувнинг бошқа жойда (сугориш тизи-мида) ўринни тўлдириш мақсадида сугориш тизималарини таъ-мирлаш ва каналларнинг фойдали иш коэффициентини ошириши-га тўғри келади ёки бошқача айтганда, шунча миқдордаги сувни излаб топиш зарур бўлади. Сув хўжалиги ташкилотларининг маълумотига кўра, бир куб км сувни тежаб қолиш учун 1200 млн. рубл (80-йиллар нархи бўйича) сарфлаш лозим. Агар Сариқамиш ботигига қўйилаёттан зовур сувларини бу қўрсаткичга қўпайти-рилса, ҳар йили 3,5-4,0 млрд. рубл зарар қўрилаётгани маълум бўлади. Агар бутун Орол ҳавзасида вужудга келаётган колlek-тор-зовур сувлари эътиборга олинса, катта рақам вужудга келади, унинг 30-35% и берк ботиқларга юборилмоқда.

1988 йилда Тошкент вилояти Бекобод туманида тажриба тариқасида сугорма дехқончиликда сувдан фойдаланганлик учун хақ тўлаш механизми амалга оширилди. Тажриба якуни қуйидагича бўлди: ишни бошлашдан аввал ерларнинг мелиоратив ҳолати яхшиланди, сув манбаларидан бошланадиган канал, ариқларга маҳсус сув ўлчагичлар (УЗР-В моделидаги «Акустрон», ПДС-80 ва б.) ўрнатилди ва улардан вақти-вақти билан ҳисоб олиб туриш ишлари йўлга қўйилди. Экинларнинг сугориш меъёрлари белгиланди (пахта учун ҳар га майдонга 6,6 минг m^3). Далаларнинг мелиоратив ҳолати ва уларни сув билан таъминлаш ишларини туманинг таъмирлаш - фойдаланиш - ишлаб чиқариш бирлашмаси бажаради (кейинги ўринларда ИБ шаклида қўлланилади) Туманда 47,6 минг га сугорма ер мавжуд бўлиб, у 13 хўжаликка тақсимланган. Хўжалик-ларнинг 1 таси шоличиликка, қолганлари пахтачиликка ихти-сослашган. Уларнинг рентабилитиги салбий миқдордан 56% гача

ўзгаради. Шолициликка ихтисослашган хўжалик йилни зарар билан туталлаган. Туман хўжаликлари ҳар йили ўртача 10 млн. сўм фойда олган. Сувни далада ҳисобга олиши икки нархда белгиланди. Ҳар бир га майдонга сарф қилинган сувга 22,9 рубл (ўша вақтнинг пули ҳисобига) тўланди. Бу нарх (тариф) бўйича маблағни ИБ нинг далалар мелиоратив ҳолатини мунтазам яхшилаб туриш, коллектор-зовур тармоқлари иш функциясини юқори даражада таъминлаш, йўл, электр тармоқлари ишини кузатиб туриш ва бошқа техник вазифаларни бажаришга сарфлаш кўзда тутилган. Иккинчи нарх бўйича ҳар бир m^3 сувга 0,21 тийин тариф белгиланди. Бунда ҳар бир хўжаликка сув манбаидан олинган сув ҳисоб-китоб қилинди. Ортиқча олинган (белгиланган миқдордан) сув миқдори учун хўжаликлар белгиланган нархнинг икки баробари миқдорида жарима тўлашлари келишиб олинган.

1988 йил туман хўжаликлари олинган сув ресурси учун ИБ га жами 2181,3 минг рубл тўлашлари маълум бўлди. Аммо шартномага мувофиқ туман хўжаликлари бу миқдордаги пулни кишлоқ хўжалиги маҳсулотларининг давлат томонидан сотиб олинадиган нархини ошириш ҳисобига тўладилар. Масалан, 1 т пахта ҳосилини 11,49 рубл, шолини – 21,57, полиз маҳсулотларини- 1,97 рубл в б. Демак, хўжаликлар қанчалик қўп маҳсулот етказиб беришган бўлса, шунча қўп пул даромади олишган ва унинг бир қисмини ҳисоб бўйича сув ресурси учун банкка ўтказишган (Шульгин, 1988).

Амалга оширилган тажриба сувга ресурс сифатида ҳақ тўлаш ижобий аҳамиятга эга эканлигини кўрсатди. Одатда, хўжаликлар суғориш суви, коллектор-зовур тармоқлари (хўжалик ичидаги зовурдан ташқари), электрэнергия тармоқлари ва магистрал йўлларини таъмирлаш, тик зовурлар, насос станциялари ва бошқа гидромелиоратив иншоотлар ҳамда техник жиҳозлар учун ҳақ тўламайдилар. Уларнинг ҳақи давлат ҳисобидан қопланади. Аслида бу юмушлар учун ҳам хўжаликлар ҳисобидан ҳақ олишга аста-секин ўтиш мақсаддага мувофиқ. Суғориш суви учун ундан табиий ресурс сифатида хўжаликлар томонидан фойдаланилганда маълум нархда ҳақ тўлаш вақти келди. Чунки, сув қатъий нархда сотилган тақдирда ундан оқилона фойдаланиш аломатлари сезила бошлайди, аввало хўжаликда сув керакли миқдорда ишлатилади, ортиқча сув исерофгарчилигига йўл қўйилмайди. Кейин, суғориладиган ерларнинг мелиоратив ҳолатини яхшилашига ҳақ тўланиши гидромелиоратив иншоотларни таъмирловчи ташкилотларнинг ўз ишига сидқидилдан ёндашишларига таъсир этади, бу ташкилотнинг хўжалик ҳисобига

ўтишини тезлаштиради ёки у хўжалик ҳисобида бўлган тақдирда хўжаликлар билан аниқ ҳисоб-китобда ишлашини мустаҳкамлайди.

Сувга ҳақ қишлоқ хўжалиги ташкилотларининг сотиб олиш нархини ошириш ҳисобига эмас, балки хўжаликларнинг олаётган даромадлари асосида тўланиши лозим. Чунки бунда хўжаликларда ҳақ тўлашда ҳеч қандай қизиқиш бўлмайди, бошқача айтганда, улар зарар кўрмайдилар. Хўжалик қачонки ҳар m^3 сув учун ўз ҳисобидан ҳақ тўласа, унда у суфоришининг замонавий усулларини қўллашга мажбур бўлади. Бунинг натижасида ерларнинг мелиоратив ҳолати ҳам яхшиланиб боради, грунт сувлари сатҳи пасайиш йўналишига ўтади, бинобарин, барқарор мелиоратив аҳвол таркиб топа бошлайди. Сув нархи туманда бир хил сифатга эга бўлган тақдирда у бир кўрсаткичдаги миқдорда белгиланиши керак.

Қисқача хуросалар

Табиий бойликларни иқтисодий баҳолаш ва табиат хизматларининг аниқ қийматга эга бўлиши табиатдан фойдаланиш ва уни муҳофаза қилишда амалий аҳамиятга эга.

Баҳолашда бозор баҳоси, рента, табақаланган рента, сарфлаш, муқобил қиймат, умумий иқтисодий баҳолаш (қиймат) ёндошувлари муҳим ҳисобланади.

Ерни иқтисодий баҳолашнинг бош моҳияти унинг сифатининг қишлоқ хўжалигидаги ижтимоий ишлаб чиқаришда меҳнат унумдорлигига таъсирини аниқлашдан иборатdir.

Тупроқ бонитировкаси бу тупроқнинг унумдорлиги бўйича нисбий баҳолаш демакдир. Бошқача айтганда тупроқнинг ҳосилдорлигини балл ҳисобида агрономик инвентаризация қилишдир.

Қуруқ иқлимли шароитда сувни ҳам табақаланган рента асосида баҳолаш мумкин ва у амалда яхши самара бериши эътироф этилган.

Назорат ва муҳокама учун саволлар

1. Табиат ва табиий ресурсларнинг иқтисодий баҳоланиши қандай мақсадларни кўзда тутади?
2. Ресурсларни баҳолаш қайси тамойиллар асосида амалга оширилади?
3. Ер кадастри ва тупроқ бонитети нима?
4. Ер-сув ресурсларини иқтисодий баҳолаш қандай самаралар беради?

Асосий адабиётлар

1. Каримов И.А. Ўзбекистон XXI асрга интилмоқда. – Т.: Ўзбекистон, 1998.
2. Гирусов Э.В. и др. Экология и экономика природопользования. – М.: ЮНИТИ, 1998.
3. Макар С.В. Основы экономики природопользования. – М.: ИМПЭ, 1998.
4. Нестерев П.М., Нестерев А.П. Экономика природопользования и рынок. – М.: ЮНИТИ, 1997.

ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШНИНГ ИЖТИМОИЙ-ИҚТІСОДИЙ ЖИХАТЛАРИ

3.1. Аҳоли сонининг ўсиши: озиқ-овқат маҳсулотлари мұаммоси ва атроф-муҳит

Одамзод пайдо бўлган илк даврларда унинг табиий кўпайиши нисбатан жуда секин бўлган. Янги эра бошларида Ер юзасида таҳминан 250-300 млн. аҳоли бўлиб, 100-140 млн. нафари Хиндистон, 70 млн. га яқини Хитой, 10 млн. дан ошиғи Олд Осиё ва Шимолий Америкада яшаганлиги фанга маълум. Ўша даврларда собиқ Иттифоқ ҳудудида 5-10 млн. киши яшаган, Марказий Осиё ва Кавказ орти мінтақасида ҳам аҳоли анча зич бўлган.

Дунё аҳолиси сони XVII аср ўрталарига келибгина 0,5 млрд. га етган, XIX аср ўрталаридан, қарийб 200 йилдан сўнг 1 млрд ни ташкил этди. Ўмуман, дунё аҳолиси сони 1 млрд бўлишига 1000000 йил лозим бўлган бўлса, 2 млрд учун 80 йил, 3 млрд. га 30 йил, 4 млрд. га 15 йил, 5 ва 6 млрд. бўлишига 13-12 йил кифоя қилди (4-жадвал).

4-жадвал

Дунё аҳолиси сонининг ўсиши (млн. киши)

Йиллар	Аҳоли сони	Йиллар	Аҳоли сони
1000	288	1950	2508
1500	436	1960	3010
1650	545	1970	3632
1750	728	1980	4430
1800	911	1987	5000
1900	1617	1999	6000
1940	2252	2000	6080

Ҳозир дунё аҳолиси йилига ўртacha 80 млн. кишига ортиб бораётганлиги эътиборга олинса, 2025 йилда сайёрамизда 8206 млн., 2050 йилда 9-10 млрд. аҳоли яшashi башорат қилинмоқда (БМТ башорати).

Дунё аҳолисининг тез суръатларда кўпайиши XX асрнинг ўрталаридан энг юқори даражаларга кўтарилиди. Бу жараён айниқса, Осиё, Африка ва Лотин Америкаси мамлакатларидан «демографик портлаш»га сабаб бўлди. 1950-1987 йиллар мобайнида ушбу мамлакатлар аҳолиси қарийб 2,26 мартаға кўпайди. Дунё аҳолисининг 80% дан зиёди айнан ўша мамлакатларда яшамоқда.

ХХI аср бўсағасига келиб аҳолиси сони 10 млн. кишидан ортган мамлакатлар сони 71 тага етди. Шулардан 11 тасида аҳоли сони 100 млн. дан ортди. Аҳолиси сони 10 млн. дан ортган мамлакатларнинг 50 дан ортиги ҳам Осиё, Африка ва Лотин Америкаси ҳиссасига тўғри келади. Умуман, ушбу мамлакатларда дунё аҳолисининг салқам 95% истиқомат қилмоқда. Хитой, Хиндистон, АҚШ, Индонезия, Бразилия ва Россияда Ер шари аҳолисининг деярли ярми яшамоқда.

Дунё аҳолисининг 80%и қисми асосан баландлиги денгиз сатҳидан 500 м гача бўлган ҳудудларда (куруқлик юзасининг 28%и да) яшайди. Африка ва Їанубий Америка аҳолисининг салмоқли қисми 500-1500 м баландликларда истиқомат қилади (34,6; 27,5%). Аҳолининг Боливияда 88%, Перу, Мексика, Афғонистон, Ҳабашистонда 66%и денгиз сатҳидан 1000 м дан баландда, Голландияда эса аҳолининг 40%и денгиз сатҳидан паст ҳудудларда яшайди. Дунё аҳолисининг 52,7%и денгиз соҳиларидан унчалик узоқ бўлмаган ҳудудларда (200 км гача), 47,3%и эса қуруқликнинг ички қисмларида ҳаёт кечиради.

Дунё аҳолисининг 70%и қуруқликнинг 7%ида мужассамлашгани ҳолда, қуруқликнинг 50%ида ўртacha зичлиги ҳар квадрат километрга 1-2 кишидан ортмайди. Ер юзасининг 15% қисмida аҳоли деярли яшамайди. Аҳоли зичлиги 1920 йилда 13 кишидан, 1950 йилда – 18, ҳозирда 40 кишига етди. Дунё аҳолисининг зичлиги ҳам унинг турли ҳудудларида турличадир (5-жадвал).

5-жадвал

**Дунёning айрим ҳудудларида аҳоли зичлиги
(ҳар км^2 ҳисобида)**

Ҳудудлар, мамлакатлар	Аҳоли зичлиги
Дунё бўйича	40
Европа	100
Осиё	100
Африка	17
Шимолий Америка	13
Лотин Америкаси	19
Австралия ва Океания	3
Бангладеш	800
Сингапур	4500
Монако	15500
Собиқ Иттифоқ	12
Ўзбекистон Республикаси	54

Дунё аҳолиси сонининг тез суръатларда ўсиши қўплаб муаммолар келиб чиқишига сабаб бўлаётганлиги эндиликда сир эмас.

Айниңса, озиқ-овқат мұаммоси ва атроф-мухитдаги әкологик танг ҳолат зудлық билан ўз ечимини күтәйтган жұмбоқтарнинг энг таш-вишлиси әканлигини давр күрсатмоқда. Демек, ёки туғишишни қа-майтириш, ёки озиқ-овқат маҳсулотлари етиштиришни қўпайтириш лозим. Аҳоли сонининг тез ўсиши асосий озиқ-овқат маҳсулотлари-га бўлган талабни ҳар 30 йилда иккى марта оширмоқда. Хуллас, Томас Роберт Мальтуснинг (1798 й.) «тез ўсиб бораётган аҳолини озиқ-овқат билан ҳеч қачон тўлиқ таъминлаб бўйтаслиги тўғриси-даги назарияси» қуруқ сафсата эмас, балки янгича таҳлил ва янгича қарашиб асосида ўрганишини тақозо этаётганга ўхшайди. Чунки Маль-тус назариясининг асоссиз әканлигини ўша даврларда ёқ қатор олим-лар назарий жиҳатдан исботлаган бўлсаларда, бироқ амалда унинг рўёбга чиқиши жуда мураккаб тарзда қийин кечмоқда.

Фан-техника тараққиёти юксак даражаларга кўтарилиган, «коинот асли», «компьютер асли», деб аталаётган бир вақтда дунёning турли ҳудудларида инсоннинг бир бурда нонға зорли-ги, одамларнинг очликдан ўлаётганлиги ажабланарлидир. БМТ маълумотига кўра, дунё бўйича қунига 35 минг киши очликдан жон бермоқда, ҳозир сайёрамизда 0,5 млрд. оч-яланғоч, 1,5 млрд. тиранчи мавжуд.

Аҳоли сонининг жадал суръатлар билан қўпайиши озиқ-овқат етишмаслиги мұаммоларини келтириб чиқариши, атроф-мухит ҳолати ёмонлашувига салбий таъсир этиши ўзаро алоқа-да әканлигини қўпчилик таъқидлаб ўтганлиги бежиз эмас.

П.Г. Олдак фикрига кўра, »2000-2010 йилларда Ер шаридага яшайдиган барча аҳолини озиқ-овқат билан таъминламоқ учун, донли экинлар етиштиришни таҳминан иккى марта қўпайтириш лозим«.¹

БМТ маълумоти бўйича, ерларга ҳозирги усуулда ишлов бериши асосида хосилдорликни 2 хисса қўпайтириш учун мине-рал ўғитлар харажатини 6,5 марта, заараркунандаларга қарши кураш чораларини 6 марта ошириши лозим.

Дж. Форрестор (АҚШ, 1961) дунё статистика маълумотлари таҳлили асосида дунё аҳолиси сони 2020 йилда, табиий мухит ифлосланиши 2050 йилда энг юқори даражага етишини таъқидлайди.² Шундай қилиб, у саноат, озиқ-овқат маҳсулотлари ишлаб чиқариш ва аҳоли сони атроф-мухит таназзулига қадар ўсишини баён қиласди. Форрестор фикрича, таҳминан 2030 йиллар атрофида экологик инқироз бошланади ва шундан сўнг аҳоли сони ҳам сезиларли даражада камаяди.

¹ Олдак П.Г. Современное производство и окружающая среда. Новосибирск, 1979, с.42.

² Форрестор Дж. Мировая динамика. Пер. с англ. М., 1978.

Г. Кан ўзининг «Кейинги 200 йил» китобида қуйидаги башоратни келтиради: 2076 йилга бориб, энергиянинг асосий қисмини атом ва термоядро станциялари беради, қазилма ёқил-филар эса кимё хомашёси сифатида ишлатилади. Қўёш энергиясидан фойдаланиш даражаси юксалади. Шуларга боғлиқ тарзда 2100 йилда сунъий оқсил олиш усуллари ўзлаштирилади, озиқ-овқат маҳсулотлари ишлаб чиқариш 11 марта ортади. Бундан ташқари фаровонликнинг ортиши аҳоли туғилиши ва кўпайишини камайтиради.

1977 йили АҚШ сабиқ Президенти Ж. Картер давлат ва илмий муассасаларга Ер шари ахолиси сони, табиий ресурслар миқдори ва атроф-муҳит ҳолатини 2000 йилгача башоратини яратиш борасида кўрсатма беради. Тайёрланган «Дунё 2000 йилда» (1980 й.) номли маърузада қайд қилинишича, дунё ахолиси сони 2000 йилда 6,35 млрд. кишини ташкил этади, даромад жон бошига 15%га ортади. Озиқ-овқат маҳсулотлари миқдори фақат ҳосилдорликнинг орттириш эвазига содир бўлиши мумкин. 2000 йилда жами 1,3 млрд. киши оч-ночор ҳолда бўлади. Дунё ахолисининг ярмисида сувга бўлган талаб 2 ҳисса ортади, ўрмонлар майдони эса тенг яримга қисқаради. Нефть етишмовчилиги ва баҳоси ортиши натижасида саноати ривожланган мамлакатларда кўмирдан ва ядро энергиясидан фойдаланиш даражаси ошади.

Кўмир истеъмолининг ортиши атмосфера таркибида чанг ва CO₂ чиқиндилари миқдорини орттиради. Умуман, ифлословчи моддаларнинг ҳаво таркибида кўпайиши «ишқорли» ёмғирлар ёрадиган минтақалар кенгайишига сабаб бўлади.

Кейинги чорак асрда дунё бўйича ишлаб чиқарилган озиқ-овқат маҳсулотлари миқдори 2,5%га кўпайди. Бирок, бу миқдор дунёning турли худуд ва мамлакатларида бир хил эмас. Айниқса, ривожланаётган мамлакатларнинг айримларида ушбу кўрсаткич жуда паст даражада. Озиқ-овқат муаммосининг келиб чиқиши, қисман, худудлардаги табиий ресурсларнинг камайиши, демографик вазият, техника ва технология имкониятлари каби омиллар билан боғлиқ бўлса-да, бироқ дунё бўйича аҳоли жон бошига ишлаб чиқарилаётган озиқ-овқат миқдори илмий асосланган энг паст даражадан анча юқоридир. Муаммонинг асосий сабаби, турли худуд ва мамлакатларда истеъмолдаги номутаносиблиkdir. Кўпгина ривожланаётган мамлакатларда истеъмолдаги озуқанинг қуввати ривожланган мамлакатларнидан деярли 3 марта пастлиги маълум. Ушбу муаммонинг ижобий ечими: мамлакатларнинг тўлиқ мустақил ривожланиши, фан-техника тараққиёти, ишлаб чиқариш кучларининг ривожланиши, меҳнат унумдорлиги, ишлаб чиқариш маданиятининг юқсалиши, аҳоли илм савия-

сининг ортиши билан ҳал қилиниши мумкин. Дарвоқе, озиқ-овқат маҳсулотлари ишлаб чиқаришни янада кўпайтиришнинг қатор имкониятлари, яъни экин майдонларини кенгайтириш, экинларнинг ҳосилдорлигини орттириш, қишлоқ хўжалиги маҳсулотларини қайта ишловчи янги усулларни жорий этиш, денгиз-океан биоресурсларидан кенг фойдаланиш, синтетик-сунъий озиқ-овқатлар ишлаб чиқариш қабилар мавжуд.

Ҳозирда Ер шарининг 4,5 млрд. га идан қишлоқ хўжалигида (обикор дехқончилик 1,5 млрд га ва яйлов сифатида 2,6 млрд га) фойдаланилади. Олимлар қишлоқ хўжалигидаги ер майдонлари кўламини кенгайтирмай туриб янги нав ва ҳайвон зотлари яратиш, дехқончилик маданиятини орттириш ҳисобига маҳсулдорликни 90%га кўпайтиришни исботладилар. Ҳозир тажриба далаларида гектарига 140 ц буғдой ва шоли, 240 ц маккажўхори дони берадиган навлар яратилган. Аммо, амалиётда ушбу экинлардан олинаётган ҳосил жуда паст (23, 39 ва 58 ц). Айниқса, ривожланаётган мамлакатларда асосий дон экинлари – буғдой, шоли ва маккажўхоридан олинадиган ҳосил миқдори ачинарли аҳволда – 14, 21 ва 13 ц (Африкада бошоқли экинлар умумий ҳосилдорлиги – 9,4 ц). Фақатгина агротехникани такомилластириш ҳисобига ҳосилдорликни бир неча марта орттириш мумкинligини мутахассислар кўп таъкидламоқдалар.

Экин далаларига белгиланган меъёрда солинадиган ўғитлар ерларнинг ялпи ҳосилдорлигини, тупроқ унумдорлигини орттириши барчага маълум. Ҳар гектар буғдойзорнинг 80 кг миқдордаги турли ўғитлар билан озиқлантирилиши, ҳосилдорликни 20 ц, 110 кг билан ишлов берилиши – 35-40 ц, 300-350 кг эса 50 ц га етказиши амалиётда исботланган. Меъердаги ўғит ҳосилдорликни орттиришидан ташқари, экинларнинг турли ташқи таъсиirlарга (куроқчилик, гармсел ва х. к.) чидамлигитини ҳам орттиради.

Бунинг устига йилига дунё бўйича қишлоқ хўжалиги экинлари турли касалликларга чалиниши оқибатида ҳосилнинг 10-20%, бегона ўтлар ва заараркунандалар туфайли 5-20, ҳосилни йиғиш, ташиш, қайта ишлаш ва сақлаш жараённида 5-25%идан ошиғи нобуд бўлмоқда. Ушбу кўрсаткичлар ҳар йили етиштирилган ҳосилнинг 20-70% бой берилаетганини кўрсатади.

Қишлоқ хўжалигини ривожлантириш ва ҳосилдорликни ошириш қатор мажмуали тадбирларни амалга оширишни тақозо этади:

– ўсимлик ва ҳайвонларни турли касаллик ва заараркунандалардан асраш;

– чорвачиликда қўшимча кимёвий озиқа ва витаминларни қўллаш;

- мелиорация ва ирригация тармоқларини яхшилаш, сүғоришни замонавий технология асосида такомиллаштириш, иссиқхоналарни кенгайтириш;
- тайёр маҳсулотларни сақлаш муддатини узайтириш;
- қишлоқ хўжалиги экинларини дўл, сел, совуқ уруш ва бошқа табиий оғатлардан сақлаш;
- қишлоқ хўжалиги техникасини такомиллаштириш ва бошқалар.

Дунё океани биоресурслари жуда бисёр. Инсоният ўз эҳтиёжлари учун ундан оқилона фойдаланиши жуда самаралилар. Бироқ, ҳозир умумий озиқ-овқат салоҳиятида Дунё океанининг ҳиссаси бор-йўғи 1%ни ташкил этади (истеъмолдаги оқсилининг 6%и). Океанлардаги фақат йирик денгиз ҳайвонларининг (балиқ, сут эмизувчилар, бешоёқли моллюскалар, қисқичбақалар) умумий қиймати 1 млрд. т баҳоланиб, шунинг ярми балиқларга тўғри келади. Унинг йиллик маҳсулодорлиги 360 млн. т. Океан биоресурсларидағи ёғнинг ўзи дунё чорвачилиги берадиган микдордан 2 марта кўп. Инсон ўз танасидаги оқсилига бўлган талабни асосан ҳайвонлар гўшти ҳисобига қондиради. Энди бу талабни кимёвий оқсили қондира олади. XX асрнинг 70-йилларидан бошлаб саноат асосида озиқ-овқат маҳсулотлари ишлаб чиқариш жадал ўсмоқда. 1990 йилда АҚШда 10 млн т озиқ-овқат маҳсулотларининг саноат тури ишлаб чиқарилган бўлса, ҳозирда дунёning турли мамлақатларида (айниқса, Лотин Америкаси ва Фарбий Европада) бундай маҳсулотлар тури ва кўлами ортиб бормоқда.

Аҳоли сонининг мунтазам орта бориши атроф-муҳитга жуда кучли таъсир эта бориши оқибатида қатор экологик тангликларни келтириб чиқарди. Профессор А.М. Рябчиков маълумотича, ҳозир инсон Ер юзаси табиий манзарасининг 60%ини бутунлай ўзгартиб юборган, қуруқликнинг 20%ида кучли ўзгаришлар (тураржой, шаҳар ва қишлоқлар, муҳандислик қурилмалари, ерларни суғориш ва ҳ.к.) содир этган. Ҳар йили ер юзида 4000 km^3 тог жинси (грунт) ва тупроқ бир жойдан бошқа жойга кўчирилади. Ўтган даврлар мобайнида 20 млн. km^2 ер яроқсиз ҳолга келтирилди ($5 \text{ млн. } \text{km}^2$ ҳайдаладиган ерлар) (В.А.Ковда, 1981).

Дунё бўйича қурилган йирик сув омборлар сони 1980 йилга келиб, 2257 тага етгани ҳолда, уларнинг 90% дан ортифи 1950 йиллардан кейин қурилди. Демак, кўплаб дарёларда гидрографик режим табиий ҳолатини йўқотди. Сув омборлари атрофида ландшафт сезиларни даражада ўзгарди.

Атроф-муҳит ифлосланиши электроэнергетика, саноат ва қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари ишлаб чиқариш, транспортнинг ривожланиши билан ҳамоҳангдир. Эндиликда, ичимлик суви,

атмосфера ҳавосининг ифлосланиши каби муаммолар инсоннинг олдига экологик вазиятни зудлик билан барқарорлаштиришни кўндаланг қўймоқда. Содир бўлган экологик муаммолар ечими нафақат айрим биогеоценозлар (дашт, ўтлоқ, дала, ўрмон ва ҳ.к.), балки бутун биосфера миёсида намоён бўлмоқда.

Инсоннинг табиатга таъсири билан боғлиқ фаолияти зарур ва муқаррардир. Чунки, инсон ушбу фаолиятларисиз, ўзининг моддий эҳтиёжларини қондира олмайди. Шунинг учун ҳам табиатда маълум ўзгаришлар бўлиши аниқ. Лекин табиатни ўзгартиришда унинг ривожланиш қонуниятларини билмаслик кейинчалиқ инсон учун анча қимматга тушиби мумкин. Ҳозирда табиатдаги инсон фаолияти билан боғлиқ ўзгаришлар кўлами геологик жараёнлар қувватидан ҳам тез ва кучлироқ тарзда рўй бермоқда. Натижада табиатни ўз-ўзини тиклаш ва тозалаш хусусиятига путур етмоқда, бу эса инсон ҳаётига хатар солмоқда.

3.2. Урбанизация ва унинг экологик вазиятга таъсири

Ҳозир ва келажакда ҳам табиий муҳитга урбанизация жараёнининг таъсири кучли даражада бўлишига шубҳа йўқ. Чунки шаҳар аҳолисининг салмоги йилдан-йилга ортиб бормоқда (6-жадвал).

6-жадвал

**Дунёнинг йирик ҳудудларида шаҳар аҳолиси
салмоғининг ўсиши (фоиз ҳисобида)**

Ҳудудлар	1950 й.	1970 й.	1990 й.	2000 й.
Дунё бўйича	29	37	43	47,5
Африка	15	23	31,8	37,3
Шимолий Америка	64	74	75,4	77,4
Лотин Америкаси	41	57	71,4	76,6
Осиё	17	23,4	32	37,7
Европа	53	64,4	73	74,1
Австралия ва Океания	61	71	70,6	70,2
Хитой	12	17,4	26,2	34,5
Россия	44,7	62,5	74	77,9
Ўзбекистон	30	37	41	37,9

Ҳозир дунё мамлакатларининг 120 тасида урбанизация даражаси ўртача дунё миёсидағи ўртача қўрсаткичидан юқори, 90 та мамлакатда шаҳар аҳолисининг бу борадаги улуши қишлоқ аҳолисиниқидан кўп.

Урбанизациянинг авж олиши, айниқса, Осиё, Африка ва

Лотин Америкаси мамлакатларида кузатилмоқда. Урбанизация туфайли йирик шаҳарлар сони ортиб бормоқда. 1900 йилда аҳолиси сони 100 мингдан ортиқ шаҳарлар 300 тага яқин бўлган, 1950 йилда – 950, 1980 йилда – 2370 тага етди. Ҳозир дунё аҳолисининг 1/4 қисми йирик шаҳарларда яшамоқда. «Милионер шаҳарлар» сони ушбу йилларда 10 тадан 250 тага ортди (1950 й. – 81, 1960 й. – 120, 1980 й. – 209). Дунё аҳолисининг 15% га яқин қисми «милионер шаҳарлар»да мушжассамлашган.

Урбанизациянинг ўзига хос қўриниши шаҳар агломерациялари ва мегаполисларнинг ривожланишида намоён бўлмоқда. АҚШдаги Босваш (Бостон-Вашингтон), Чикпитс (Чикаго-Питтсбург), Сансан (Сан-Франциско – Сан-Диего) мегаполисларида яқин келажакда 150 млн. дан ортиқ аҳоли (АҚШ аҳолисининг 50%дан ортиғи) яшаши таҳмин қилинмоқда. Москва агломерацияси ўз марказидан 100 км радиусда 130 та аҳоли яшаш жойларини (шаҳарларни) бирлаштирган.

Агломерация жараёни ҳам ривожланётган мамлакатлар учун характерли тус олмоқда. Лотин Америкасидаги: Буэнос-Айрес, Сан-Паулу, Рио-де-Жанейро, Мехико, Каракас, Богота, Сантьяго; Осиёдаги: Калькутта, Бомбей, Сингапур, Гонконг, Жакарта, Истамбул; Африкадаги: Қоҳира, Касабланка агломерациялари тез ўсмоқда. Айниқса, кейинги даврда аҳолиси сони 10 млн. дан ортган «баҳайбат (гигант) шаҳарлар» салмоғи анча ортди. Яқин келажакда Мехикода – 31, Сан-Паулуда – 26, Токиода – 24, Нью-Йоркда – 23, Калькуттада – 20, Бомбей, Қоҳира ва Жакартада 15 млн.дан аҳоли яшаши эътироф этилмоқда.

Шаҳарларнинг жойлашиши ҳам дунё бўйича бир текис эмас. Аҳолиси 5 млн. дан ортган 26 шаҳарнинг 5 таси (Мехико, Париж, Москва, Чикаго, Дехли) денгиз қирғоғларидан анча узоқда, қолган барча йирик шаҳарларнинг 40%и денгиз соҳилидан 50 км гача бўлган ҳудудларда жойлашган.

Урбанизациянинг жадал ривожланиши Ер юзасида экологик вазиятнинг мураккаблашишига таъсир кўрсатмоқда. Урбанизация жараёни табиат компонентларининг барчасида кучли ўзгаришлар содир этиши аён. Урбанизация туфайли шаҳарларда грунт, рельеф, тупроқ, гидрографик тармоқлар, ер ости сувлари, атмосфера ҳавоси, ўсимлик қоплами, ҳайвонот дунёси, ҳатто иқлим ўзгаради. Айнан шу сабабли шаҳарларда нафақат ҳарорат, нисбий намлик, қуёш радиацияси, балки, Ернинг иссиқлик, гравитация, электр ҳамда магнит майдонлари хусусияти ҳам сезиларни даражада ўзгаради. Шаҳарларнинг катталашини

унинг атроф табиатга таъсир радиусини ҳам орттиради, натижада шаҳар худуди билан бирга унинг атрофида экологик вазиятдаги мутаносиблик йўқолади.

Шаҳарлар атрофдаги табиий худудий мажмуалар (ТХМ)га 3-30 км масофада таъсир кўрсатади. Саноат корхоналарининг турли чиқиндилар (заҳарли газ, ифлос сув ва ҳ.к.) чиқариши оқибатида шаҳарлар атрофидаги экин далалари, ўтлоқ, яйлов, сув ҳавзалари ва ўрмонлар зарар кўрмоқда. Канадалик олимларнинг кузатишларича, мис-никл корхоналари чиқиндилари 3,5 км радиусдаги ўсимлик ва ҳайвонларни бутунлай йўқ қилиши, 13 км даги дараҳтларга кучли шикаст етказиши, тупроқ унумдорлигини йўқотишини кўрсатди. Тоғ-металлургия корхоналари таъсири ҳам юқоридагидан кам эмаслиги маълум.

Кўпгина шаҳарларда ер ости сувларидан истеъмолга олиниши оқибатида шаҳар заминининг чўкиши рўй бермоқда. Токио ва Осакада замин йилига 18-20 см, Колифорнияда – 30-35 см, Мехиконинг айрим худудларида 40 см га пасаймоқда. Шаҳар заминининг чўкиши инсоннинг бошқа фаолиятлари билан ҳам боғлиқ. Масалан, Москва шаҳри остидаги сув қувурлари узунлиги шаҳар кўчалари умумий узунлигидан иккى марта кўп экан. Демак, бу шаҳарнинг турли худудларида ўз таъсирини кўрсатмай қолмайди.

Янги шаҳарларнинг барпо этилиши, эскиларининг қенгайиши, аввало ерларни қишлоқ хўжалигидан чегирилишига сабаб бўлади. МДҲда собиқ шўролар даврида 1200 та янги шаҳар барпо этилган. Ҳозирда йилига 500 минг га ер (АҚШ да 1 млн. арқ, 1 арқ тенг 0,4 га) шаҳарлар худудига қўшилмоқда. Фақатгина МДҲ да 10 млн. га. дан ортиқ ерни шаҳарлар худуди эгаллаган.

Москва шаҳар агломерацияси 2600 км² ни, Санкт-Петербург – 1300 км², Париж – 1870, Лондон – 5400, Нью-Йорк агломерацияси эса 7272 км² майдонни банд қилган.

Шаҳар рельефининг текисланганлигидан гидрографик тармоқлардаги оқим қийинлашади. Пасткамликларда ортиқча сув тўпланишидан рельефда ўпқон, сурилмалар вужудга келади. Имаратларнинг ертўлалари захлигидан турли касалликларни тарқатувчи микроорганизм ва ҳашаротлар учун маконга айланади.

Иирик шаҳарларда ҳавонинг ифлосланганлиги туфайли күёш нурини 15% (қишида ультрабинафша нурларни 30%) кам олиши аниқланган. Бундан ташқари шаҳарларда ёғингарчилик ва булутли қунлар 10%, туманли қунлар ёзда 30%, қишида 100% ортиқ бўлини маълум. Масалан, Москва шаҳри қиши ойларида

24% қүёш нурини йўқотади. Санкт-Петербургда эса қүёш нур сочиб турувчи вақт унинг теварак – атрофдаги худудлардагига нисбатан йилига 120-160 соатга камлиги аниқланган. Йирик шаҳарларда марказ ва чекка худудларда ҳарорат тафовути 4-5° га етиши мумкин (Париж – 0,8°, Санкт-Петербург – 1°, Москва – 1,4°). Натижада, шаҳар марказида «иссиқлик ороли» вужудга келади, атмосфера циркуляцияси холати ўзгарилиди. Турли қурилмалар, иссиқлик маңбаларининг кўплиги, ҳавонинг ифлослиги туфайли шаҳарларда ўзига хос «оғир микроиклим» шаклланган. Шаҳарлардаги баланд иморатлар ҳавонинг алмашинувини, айниқса, ёзда кечқурунлари шаҳарга салқин ҳаво киришини қийинлаштиради.

Саноат ва транспорт шаҳарлар атмосфераси таркибида хилма-хил, кучли зарарли газ ва металлар микдори ортишига сабаб бўлмоқда. АҚШ, Япония, Англия, Канада, Франция ва бошқа мамлакатлардаги йирик шаҳарлар ҳавосининг 1 м³ да 1-2 дан 8-10 микрограммгача қўргошин бирикмаси борлиги аниқланди. Кадмий, симоб, мис, никел, рух, хром, ванадий – шаҳар ҳавосининг доимий бирикмаларига айланмоқда. Металлургия, баъзан нефть-кимё корхоналарига эга бўлган шаҳарлар ҳавоси таркибида, одатда, сульфат II оксид аралмашалари юқори даражада бўлади. Э.Ю. Безуглай (1980) шаҳар ҳавоси ифлосланиши борасида муҳим қонуниятни аниқлаган. Аҳолиси сони 250-500 минг киши бўлган шаҳарларда ҳавонинг сульфат II оксид билан ифлосланиш даражаси 100 минг кишилик шаҳарга нисбатан 60-80%, йирик шаҳарларда эса ушбу кўрсаткич 100% дан ҳам ортиши қузатилади. Шунингдек, Б.Б. Прохоров (1997)нинг ушбу соҳадаги тадқиқотлари ҳам амалий аҳамиятга лойиқdir (7-жадвал).

90-йиллар бошида МДҲ да атмосферага йилига 200 минг т' дан ортиқ зарарли моддалар чиқарувчи 70 дан ортиқ шаҳар қайд этилган (Норильск – 2368 минг т (1), Кривой Рог – 1328 минг т (2), Москва – 1113 минг т (3),... Тошкент – 454 минг т (19),..., Фаргона – 234 минг т (53)...).

Бироқ ҳозирга келиб, айрим шаҳарларда (хусусан, Тошкент, Фаргона ва б.) ушбу кўрсаткич жуда сезиларли даражада камайган. Бироқ, шаҳар ҳавосининг нисбатан ифлосланганлиги, умуман, урбанизация жараёни экологик вазиятга кучли таъсир этмоқда. Аҳоли ўртасида турли юқимли-оғир касалликларнинг келиб чиқиши ва тарқалиши, шаҳарларда ўлим кўрсаткичларининг юқорилиги бевосита урбанизациянинг экологик вазиятга салбий таъсири натижасидир.

Ахолиси сони 1 млн. киши бўлган шаҳарларда йил давомида истеъмол қилинадиган ва чиқариладиган маҳсулотларнинг тахминий баланси

Маҳсулотлар	Улт. бирл.	Микдори	Маҳсулотлар	Улт. бирл.	Микдори
КИРИМ			ЧИКИМ		
А. Сув из хаво			А. Атмосферага чиқарилашган чиқишилар		
Сув	млн т	470	Сув (сув бутун из аэрозол)	млн т	11
Хаво	"	50	Карбонат ангидрит	"	1,2
Б. Бонджа иоддалар			Сульфат ангидрит	млн т.	240
Жами	"	29	Үзберах II оксиди (ис гази)	"	240
Шу жумладан:			Чанг	"	180
чуриниш	"	10	Углеводородлар	"	108
хомашёс					
Кўнір	"	1,6	Четараланик иоддалар		
Нефть хомашёс	"	1,6	(феноллар, синт. ишкорлар, ёт хислота)	"	8
табий газ	"	1,7	Водород сұнғылар	"	5
суюқ ёқилик	"	1,6			
кора металургия	"	3,5			
хомашёс					
ранглии			зодлари билди	"	5
металургия хомашёс	"	1,0			
тоз-кини хомашёс	"	1,5	Үзберах сұнғылар	"	1
техник үснинлик	"	1,0			
хомашёс			Ўга заҳарли иоддалар (кўрошик, синтоб, ишшылк, қалит, бекз(а)пирек)	Тонна	излаб из бир неча кимги тонна
энергетика-химиё	"	0,21	1,0		
хомашёс					
соян-онцат	"	1,0	0,21	млн. т	350
маҳсулотлари,					
чиқишилари билди					
бира					
			Шу жумладан:		
			иудац иоддалар:		
			Фосфатлар	млн т	16
			азот	"	24
			нефть маҳсулотлари	"	5
			синтетик	"	2,5
			Биологик фаол кимёйий	"	0,6
			иоддалар:		
			фттор	"	0,4-1,0
			иис	"	0,025
			ииншылк	"	0,025
			В. Каттиқ из йигитлаки чиқишилари		
			Жами	млн т.	3,5
			Шу жумладан:		
			Электростанциялар из	"	
			иситиш доимлари қурун из	"	0,6
			шахдарлари		
			саноат чиқишилари	"	2,5
			ииншайчи чиқишилар	"	0,5

3.3. Урбанизация ва аҳоли саломатлиги

Инсон умрининг салмоқли қисми табиат қучоғида бўлиши уни соғлом, бақувват ва барқамол ўсиши гаровидир. Кейинги вақтларда йирик шаҳарларнинг барпо бўлиши аҳолининг физиологик ва ижтимоий ҳаётида қатор нокулайликларни келтириб чиқармоқда. Шу туфайли АҚШ, Фарбий Европа ва Осиёнинг қатор мамлакатларидағи йирик шаҳарлarda (хусусан, Токиода) шаҳар аҳолиси сони тобора камайиб бормоқда. Чунки йирик шаҳарлarda атроф-муҳитнинг ифлосланганлиги, кишиларнинг табиатдан анча йироқлашиб кетганлиги, инсон умрининг кўп қисмини турли қурилмалар қуршовида ўтиши ёруғлик (куёш нури) ҳамда кислород танқислигига сабаб бўлмоқда.

Шаҳарларда атмосфера ҳавосининг ҳаддан ташқари ифлосланганлиги туфайли куёш нурларининг қайтиши қўпаяди. Айниқса, ультрабинафша нурларининг етишмаслиги кишилар ҳаётига катта таъсир кўрсатади. Бу нурлар теридаги заарли микроорганизмларни йўқотади, танада минерал моддалар алмашувини таъминлайди, организмнинг турли касалликларга нисбатан бардошлигини ортиради.

Тадқиқотлар ультрабинафша нурларни меъёрида олган болалар уларни етарзича олмаган болаларга нисбатан шамоллашга 10 марта кам чалинишини исботлайди. Шаҳар аҳолиси саломатлигига, айниқса, атмосфера ҳавоси ва унинг ҳолати кучли таъсир этади. Буюқ алломамиз Абу Али ибн Сино: «Агар ҳавода чанг ва губор бўлмаса, инсон минг йил яшарди», – деб бекор айтмаган. Йирик шаҳарлардаги ўзига хос микроиқлим: ҳарорат ва намлиқнинг ўзариши кишилар организмидаги иссиқлик ҳамда модда алмашинувига таъсир этиб, нафас олиш, юрак фаолияти, қон айланиши ва тери ҳолатини белгилайди.

Саноатлашган мамлакатларда аҳолининг кўпчилигига қон айланиш жараёнининг бузилганлиги аниқланган бўлиб, 50% ўлим ҳам айнан ушбу касаллик билан боғлиқлиги аён. Умуман, куёш нури, кислород етишмаслиги, ҳарорат ва намлиқ ўзгарганлиги инсоннинг меҳнат қобилияти пасайишига, кайфияти бузилишига, уйқусизликка сабаб бўлади. Йирик саноат шаҳарлари ҳавосида инсон учун зарарли бўлган аэрозол заррачалар миқдори 10-20 марта кўплиги, касаллик тарқатувчи бактериялар ҳам 5-10 марта ортиқ бўлиши аниқланган. АҚШ (Лос-Анжелос, Донора, Питтсбург...) ва Фарбий Европанинг йирик саноатлашган шаҳарларида (Лондон, Афина, Ницца, Милан...) ҳамда Мексико, Токио, Иокогамада заҳарли газ ва чанглар аралашмасидан вужудга келган аччиқ туманлик-смог (таркибида намнинг кўп

— 70% бўлиши туфайли у фотокимёвий смог, деб аталади) мунтазам кузатилади. Токионинг саноатлашган худудларидаги тиббий кўриқдан ўтказилган аҳолининг 35%и, Американинг Донора шаҳрида 65 ёшдан ошган аҳолиининг 60%и смог туфайли ўпка касаллигига чалингланлиги аниқланган, ана шундай смог туфайли 1952 йил декабрда Лондонда мудҳиш ҳодиса рўй берди. Смогдан заҳарланишдан 4 кечакундузда 4000 киши нобуд бўлди, ўн минг киши касалликка чалинди. 1962 йилда яна ушбу ҳодисадан 1000 га яқин киши вафот этди.

Ифлос ҳаводан нафас олиш анча қийин бўлади, ўпкага ҳаво тўлиқ етиб бормайди, чанг-ғуборларнинг ўпкада йигилиши нафақат ўпкани, балки тананинг бошқа аъзолари ва тўқималарини ҳам ишдан чиқаради. Астма, эмфизема, юқори нафас йўллари катари касалликлари манбаи ҳам ифлос ҳаводир.

Урбанизациянинг инсон саломатлиги ёмонлашувига ўта таъсирли омилларидан бири шовқин-сурондир. Унинг асосий манбаи транспорт (автомобиль, темир йўл, ҳаво транспорти) саноат ва майший корхоналар хамда қурилиш техникасидир. Инсон умуман шовқинсиз муҳитда яшаши мумкин эмас. Аммо шовқин кучи ортиши киши саломатлигига салбий таъсир этади. Шовқин кучи децибел (дб)да ўлчанади. Унинг 0-50 дб бўлиши инсонга ёқимли овоз сифатида таъсир этади (дараҳт баргларининг шитирлаши, майин мусиқа овози), 60-90 дб шовқин ёқимсиз (бақириб гапириш, ёзув машинкалари хонасидаги товуш), 100-120 дб кучдаги шовқин зарарли (юқ машинаси, жаз мусиқаси), шовқин кучининг 130-200 дб бўлиши ҳавфли ҳисобланади (реактив самолёт, артиллериянинг тўп отиш вақтидаги товушлар). Шовқин кучининг рухсат этилган меъёри (РЭМ) 80 дб, энг юқори чегараси 110 дб. Ҳозирда шовкин кучи йирик шаҳарларда меъёрдан 10-20 дб га ортиб бораётганлиги кузатилмоқда. Йирик шаҳарлар аҳолисининг 60% дан ортиғи шовқиндан шикоят қиласидар. Германия аҳолиси ўртасида ўтказилган сўровлар натижасида аҳолининг 69%и транспорт, 21%и қўни-қўшнилар ва болалар шовқинидан, 8%и иш жойларидаги, 2%и бошқа турдаги шовқин манбаларидан шикоятланиши маълум бўлди.

Кишилар қадимдан шовқинга қарши курашиб келганлар. Юлий Цезарь шаҳарларда кечқурун барча турдаги транспорт ҳаракатларини таъқиқлаган. Англия қироличаси Елизавета I шаҳарда кечқурун соат 22⁰⁰ дан сўнг турли жанжалларга барҳам беришни буюрган. Қадимги римликларда шаҳар худудида товуш чиқарувчи хунармандчилик ишларини бажаришга рухсат этилмаган. Ҳатто, шаҳарда (Рим) хўроз боқиши қатъянман этилган.

Хозирда Рио-де-Жанейро, Рим ҳамда Африка (Қохира) ва Яқин Шарқдаги иирик шаҳарлар энг сершовқин шаҳарлар хисобланади. Улардаги серқатнов кўчаларда шовқин кучи 110 дб дан ҳам ортади. Бундай кучли шовқин инсоннинг эшитиш қобилиятини бутунлай ишдан чиқаради, марказий асаб тизими фаолиятининг ўзгариши, қон босимининг кўтарилиши, модда алмашувининг бузилиши, юрак фаолиятининг ёмонлашуви, нафас олишининг қийинлашуви ҳам кучли шовқин таъсириданadir. Кучли шовқин хотира ва диққатни сусайтиради, фикрлашни секинлаштиради, уйқусизликни кеътириб чиқаради, кишиларнинг жаҳлдор бўлишига сабаб бўлади. Шовқин кўчининг 130 дб дан ортиши инсон организмида кескин ўзгаришлар содир бўлишга олиб келиши, 180 дб дан ортиши ўлим билан туташи мумкин. Кучли шовқин меҳнат унумдорлигини 10-60% камайтиради. Сершовқин муҳитда фаолият кўрсатадиган кишиларда турли касалликларга чалиниш одатдаги шароитда меҳнат қиласидиган кишиларга нисбатан 25% юкори бўлади. Мутахассис олимлар сершовқин шаҳарларда инсон умри бир неча йилга қисқаришини таъкидлайдилар.

Умуман, тиббиёт тадқиқотлари шаҳар аҳолиси ўртасида ўлим кўрсаткичлари анча юкори эканлигини кўрсатади. Аҳолиси 1 млн. ва ундан ортиқ бўлган шаҳарларда рак касаллигига чалинганлар қишлоқ жойлардагига нисбатан 2 баробар ортиқлиги, бронхиј эса анча кенг тарқалганлиги маълум. Иирик шаҳарларда атмосфера ҳавосининг ифлосланганлиги, транспорт ҳаракатларининг жадаллиги, доимий шовқин, қуёш нурининг етишмаслиги, урбанизация ва саноат ривожланишининг назоратсизлиги турли касалликларнинг авж олиши учун қўпгина қулайликлар туғдиради, натижада экологик тушкунликка сабаб бўлади.

3.4. Саноат шаҳарларида экологик вазиятни яхшилаш

Энг қадимги шаҳарлар Вавилонияда, Дажла ва Фрот, кейинроқ эса Нил дарёси соҳилларида вужудга кела бошлаган. Шаҳарларнинг пайдо бўлиш замини душмандан ҳимояланиш, савдо ва маданиятнинг ривожланиши, бошқарувнинг марказлашуви билан чамбарчас боғлиқdir. Қадимги шаҳарлар манзараси атрофдаги худудларнинг табиий ҳолатига яқин бўлган: рельеф, гидрографик тармоқлар унчалик ўзгартирилмаган, ҳаво тоза бўлиб, шаҳар худуди бевосита атрофдаги ўтлоқ, ўрмон ва далаларга туташиб кетган.

Шаҳарларнинг тезкорлиқда ривожланиши, ўсиши асосан саноат инқилоби билан боғлиқdir. Кўплаб завод ва фабрика-

лар қурилиши, шаҳарлар зиммасидаги вазифаларнинг орта бориши, ахолисининг кўпайиши шаҳарларнинг катталашишига, улар қиёфасининг ўзгаришига олиб келди. Саноатнинг ривожланиши нафақат шаҳар худуди, балки унинг атрофидаги табиий ландшафиларда ҳам кучли ўзгаришлар содир эта бошлади. Шаҳарлар саноат, бошқарув, маданий, транспорт ва бошқа қатор вазифаларни ўзида мужассамлаштирган ахоли яшайдиган жой бўлиши билан бирга, азалдан қишилар учун ўта қулай меҳнат ва дам олиш шароитларига эга бўлган, маиший эҳтиёжлари қондириладиган бир бутун тарихий-меъморий, ижтимоий-иқтисодий қурилма ҳамдир. Бироқ, ҳозирги саноатлашган йирик шаҳарларда атроф-муҳитнинг ифлосланганлиги, транспорт ҳарақатларининг жадаллiği, кучли шовқин-сурон ва инсон саломатлигига таъсир этувчи бошқа қатор омиллар қишиларнинг хоришига, турли қасалликларнинг авж олишига сабаб бўлмоқда. Шу боисдан, саноат шаҳарларида экологик вазиятларни барқарорлаштириш улар жойлашувиning табиий-географик хусусиятлари ва иқтисодиёт йўналиши билан чамбарчас боғлиқдир.

Саноат шаҳарларида экологик вазиятнинг ёмонлашуви асосан саноат, маиший корхоналар ва транспорт ҳиссасига тўғри келади. Шаҳарларнинг лойиҳа тузилишлари муракқаб ва кўп омиллидир.

Шаҳарлардаги тураржой, саноат, транспорт, омборхоналар, дам олиш, даволаниш ва санитария ҳимоя минтақаларини тўғри жойлаштиришда географик омиллар (шамол ва оқим (дарё) йўналиши ва б.) қатъий эътиборда бўлиши шарт. Шаҳарлар қурилишидаги ушбу экологик ёндашув шаҳар худудида табиий компонентларнинг антропоген таъсирларга бардошлигини орттиради, табиатнинг ўз-ўзини тозалаш ва тиклаш қобилиятига ёрдам беради.

Шаҳарлар ҳавосининг ҳаддан ташқари ифлосланганлиги экологик вазиятга кучли таъсир этмоқда. Шаҳарлардаги саноат корхоналари ҳамда транспортдан чиқадиган заҳарли газлар миқдори тобора ортмоқда. Шаҳар ҳавоси мусаффолигини таъминлашда дарахтзор-кўкаламзорларнинг аҳамияти бекиёсdir. Дарахтзорлар шаҳарларга чироӣ берини билан бирга, унинг «ўпкаси» ҳамдир. Мутахассислар шаҳар худудининг 50%и кўкаламзор бўлиши экологик нуқтаи назардан самарали бўлишини таъкидлайдилар. Айниқса, йирик барғли дарахтларнинг, хусусан, теракни кўп экиш мақсадга мувофиқдир. Чунки терак турли шароитларда ҳам яхши ўсади, кислородни кўп чиқаради, заарарли газларга бардошли, чангни кўп тутади, тез ўсади (йилига 2 мача), ҳаво ҳарорати ва шамол режимига таъсир этиб, ўзига хос микроиклимини вужудга келтиради.

Йирик шаҳарларда қўқаламзор худудлар аҳоли жон бошига камида 30-50 кв м бўлгани маъкул. Тўрт туп дараҳт 1 кишига сутка давомида зарур кислородни ишлаб берса, 1 га ўрмон йилига ўргача 18 млн. м³ ҳавони тозалайди. Ана шу 1 га ўрмон иссиқ даврда ҳаво таркибидаги 220-280 кг карбонат ангидридни ўзлашибдириди, йилига 70 т чантни тутади, атмосферага 180-220 кг кислород чиқаради. Дараҳтзор ва қўқаламзор хиёбонлар жазира маъннинг салқин беради, тупроқда нам сақладайди. Шу туфайли, шаҳар боғларида йўл ва хиёбонларга қараганда ҳарорат бироз салқин (2-4°), ҳаво намлиги эса юқори (13-14%). Хиёбонлардаги яшил ўтлоқларнинг ҳар бир квадрат метри соатига 200 г сувни булатиб, ҳавонинг салқин бўлишига хисса қўшади.

Бундан ташқари дараҳтзор ва қўқаламзордаги ям-яшилик киши руҳиятини тинчлантиради, меҳнат фаолиятини тиклашга кетадиган вақтни 60% гача камайтиради, кишилардаги чидам-тоқатни 15%га кўпайтиради, фикрни бир жойга жамлашни ортиради. Шунга кўра, тураржойлардан шаҳар, оромгоҳ боғлари 2-3 км, туман боғлари 1,5 км, болалар оромгоҳлари – 1 км, гулзор ва яшил хиёбонлар 400-500 м дан узоқ бўлмагани маъкул. Шунингдек, шаҳарлар атрофида яшил хиёбонлар ёки ҳимоя минтақаларини сақлаш ва кенгайтириш муҳим аҳамиятга эга. Бу минтақалар шаҳар аҳолисининг дам олишини ташкил этиш, шаҳар микроклимини юмшатиш, ҳаво тозалигини таъминлаштиришга ёрдам беради. Бу минтақалар кўлами шаҳарларнинг катта-кичиклиги, халқ хўжалигидаги мавқеий каби омилларга мос тарзда барпо этилмоғи даркор. Ушбу минтақалarda мавжуд тураржойларни кенгайтириш, янгиларини қуриш, саноат корхоналарини жойлаштириш мақсадга мувоғиқ эмас. Уларда фақат дам олиш ва соғломлаштириш масканлари, сайёҳатчилик ва овчилик муассасалари, ҳайвонот ва ботаника боғлари ташкил этиш мумкин, холос.

Кўпгина шаҳарларда қўқаламзорлаштиришга эътиборнинг орта боришидан индустрисал марказлар шаҳар-боғларга айланди (Москва, Киев, Тбилиси, Бишкек, Тверь...). Тошкент шаҳри ҳам бунга ёрқин мисолдир.

Шаҳарлардаги шовқин кучини камайтиришда ҳам дараҳтзорларнинг аҳамияти катта. Саноатлашган худудлар ва тураржойлар оралиғида, турар - жойлар билан серқатнов йўллар ўртасидаги барпо этилган дараҳтзорлар шовқинни 20%га, кенглиги 25 м бўлган бута ва дараҳтзорлар-хиёбонлар эса 10-12 дб га камайтиради. Тураржойларнинг йўллардан 200 м узокроқда қурилиши шовқин кучини 20 дб га камайтириши аниқ. Шаҳарларда шовқин кучини камайтириш бир-бири билан узвий

боғланган қуйидаги мажмуали тадбирларни амалга оширишни тақозо этади:

— йирик шаҳарларда ўткинчи (транзит) автомашиналар қатновига барҳам бериш, шаҳар марказида юқ машиналари ҳаракатини, транспортлар сигналини таъкиқлаш;

— шаҳар қурилиши ва меъморчилигида товуш ютувчи мослама ва материаллардан кенг фойдаланиш;

— тураржойлар яқинида аэропорт қурмаслик, уларни шаҳарлардан узокроққа кўчириш, учиш йўлларини шаҳарлар устидан ўтказмаслик, аэропортларни қайта таъмирлаш;

— шовқинсиз транспортлар яратиш (мотор, фидиракларни тақомиллаштириш).

Йирик шаҳарларда метро ҳамда электротранспортдан кенг фойдаланиш, ер ости қурилмаларни кенгайтириш (Англия, Франция, Япония ва АҚШ да шаҳар инфратузилмасининг анча қисми ер остида фаолият кўрсатади) лозим.

Булардан ташқари, сершовкин шаҳарларнинг шовқин хариталарини яратиш муҳим масаладир, чунки унда шовқин манбалари, тарқалиш чегаралари, кучи аниқ кўрсатилади. Янги тураржойлар, болалар муассасалари, даволаш ва дам олиш масканлари учун жой танлашда ушбу харита асос қилиб олиниши мақсадга мувофиқдир.

Хозирга даврда йирик шаҳарларда тўпланиб қолаётган турли саноат, майший-хўжалик чиқиндилари шаҳарлардаги экологик вазиятга сезиларни таъсир кўрсатмоқда. Ўртacha ҳар бир шаҳар ахолиси жон бошига сутка мобайнида 1 кг ахлат тўпланса, дунё бўйича бу миқдорнинг қанчага этишини тасаввур этиш мумкин. Фақатгина, Тошкент шаҳрининг ўзида бир кечакундуз давомида 4,5 минг тоннага якин ахлат тўпланмоқда. Шаҳарлардаги тўпланадиган ахлатлардан иккиласми ресурс сифатида фойдаланиш, улардан турли зарур маҳсулотлар олиш шу қуннинг дол зарб муаммоларидан бўлиб қолмоқда. Хозир дунёдаги айрим шаҳарларда (Тошкентда) ҳам чиқинди-ахлатни қайта ишловчи корхоналар барпо этилган, бироқ уларнинг иш қувватлари бугунги кун талабини қондира олмаяпти. Иккиласми ресурслардан кенг фойдаланишга ўтилиши, чиқитсиз технологиянинг жорий этилиши билан бу муаммони ижобий ҳал этиш мумкин.

Демак, саноат шаҳарларидаги экологик вазиятни яхшилаш мажмуали тарзда: ташкилий-хўжалик, шаҳарсозлик, меъморийландаштирунослик ва бошқа тадбирлар амалга оширилиши, янги саноат корхоналари қурилиши, ахоли сонининг ўсишини мунтазам меъёрга солиб туриш билан ҳал қилиниши мумкин.

Қисқача хуносалар

ХХ асрнинг ўрталариға келиб дунё аҳолиси сонининг тез суръатлар билан ўсиши озиқ-овқат маҳсулотлари муаммосининг келиб чиқиши ва атроф-муҳит ҳолатининг бузилишига сабаб бўлди.

Урбанизация – шаҳарлашиш жараёни бўлиб, экологик вазиятта кучли таъсир этувчи омиллардан энг асосийси ҳисобланади.

Урбанизация оқибатида аҳоли ўртасида турли касалликлар кўпайди. Урбанизациялашган минтақаларда ўсип кўрсаткичлари ҳам ортиб бормоқда.

Саноатлашган шаҳарларда экологик вазиятни соғломлаштириш учун қатор мажмуали тадбирларни ишлаб чиқиш ва уни амалиётга қўллаш зарур.

Назорат ва муҳокама учун саволлар

1. Аҳоли сони ўсиши ва озиқ-овқат муаммосини ҳал қилиш мумкинми?
2. Аҳоли сони ўсишининг атроф-муҳиттага қандай таъсири бор?
3. Урбанизация оқибатида шаҳарлар табиий компонентларида қандай ўзгаришлар рўй беради?
4. Урбанизациянинг инсон саломатлигига таъсири қайси омиллар билан боғлиқ?
5. Шаҳарлардаги экологик вазиятни соғломлаштириш учун қандай тадбирлар қўлланилиши лозим?

Асосий адабиётлар

1. Бочкарева Г. Экологический «джинн» урбанизации. – М.: Миэль, 1988.
2. Лосев А.В., Провадкин Г.Г. Социальная экология. – М.: Владос, 1998.
3. Никитин Д.П., Новиков Ю.В. Окружающая среда и человек. – М.: Высш. шк., 1986.
4. Протасов В.Ф., Молчанов А.В. Экология здоровье и природопользование в России. – М.: Финансы и статистика, 1995.
5. Яницкий О.Н. Экология города. – М., 1984.

ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШНИНГ ЭКОЛОГИК-ИҚТІСОДИЙ ЖИХАТЛАРИ

4.1. Табиатдан фойдаланишнинг экологик ва иқтисодий самарадорлиги

Табиатдан фойдаланишнинг экологик (табиий) ва иқтисодий самарадорлиги ўзаро боғлиқ ва бир-бирларини тақозо этиши билан тавсифланади. Табиатда компонентлар орасида ўзаро барқарор мувозанат мавжуд бўлса, нохуш табиий ва антропоген жараёнлар ривожланиши мунтазам бошқарилса, ресурслардан фойдаланиш оқилона амалга оширилса, тикланадиган бойликларни уларнинг фойдаланиш даражасига қараб сунъий равишда тиклаш ишлари маромида бажарилса, умуман олганда, табиатни муҳофаза қилиш ва бойликлардан фойдаланиш илмий асосда бошқариладиган табиат мажмуаларида амалга оширилса, экологик самарадорликка эришилади.

Экологик самарадорлик. У табиатдан фойдаланиш жараёнида бир қатор табиий ва антропоген омилларнинг фаолиятига боғлиқ. Бу омиллар табиий муҳитнинг оптимал вазиятда ривожланишига таъсир этиши билан боғлиқ ёки табиий мажмуалар қанчалик илмий асосланган тарзда барқарор бошқарилса, улар шунчалик юқори даражада экологик самарадорликка эга бўлади ва аксинча.

Экологик самарадорликни таъминловчи табиий омиллардан бири табиий мувозанатdir. Экологик мувозанат мавжуд бўлган табиий мажмуа (ландшафт, геотизим), унинг тузилмали динамик ҳолати меъеридалиги компонентлар орасида ўзаро боғлиқлик ва таъсир табиий мувозанат ҳолдалиги, ресурслар маҳсулдорлигининг юқорилиги, табиий муҳит ифлосланмаганилигидан дарак беради. Дарвоқе, мазкур табиий мажмуа юқори даражада самарадорликда табиат ва жамият тизимида фаолият кўрсатмоқда, деб баҳолаш мумкин.

Экологик мувозанат барқарор бўлган худудда атроф-муҳитни ифлослантирувчи манбалар (саноат корхоналари, транспорт, қишлоқ хўжалиги корхоналари ва б.) таъсири сезилмаслиги мумкин, агар узоқда жойлашган бўлса ёки улардан техноген чиқинди чиқариш ҳажми меъёрдан ортмаса, бинобарин, маълум тадбирлар мажмуаси мунтазам қўлланиб борилса, бу атроф-муҳитни салбий ўзгаришлардан муҳофаза қиласи.

Табиий мажмуаларниң барқарор хусусиятта эга бўлиши улар-

нинг ўз-ўзини тозалаш ва қайта тиклаш қобилиятларининг юқори даражада таъминланганлигидан дарақ беради. Уларда атмосфера ҳавоси ёки сув ҳавзалари орқали келиб қолган турли чиқиндиilar маътум муддатда табиий ювилиш жараёнида четта чиқиб кетади, ландшафт мажмуаларида инсон хўжалик фаолияти таъсирида ўзгариш бўлиши (яилов, ўрмон, тупроқ ва бошқалардаги деградация ҳодисаси) мумкин, лекин маътум вақтдан сўнг яна қайтадан табиий ҳолига ўзгарилиши мүмкин. Бу хусусият табиий мажмуанинг қайта тиклаш қобилиятининг нихоятда кучлилиги билан боғлиқ.

Мазкур табиий хусусиятлар ландшафтлар ресурсларининг экологик жиҳатдан тозалигини таъминлайди, бу борада айниқса, атмосфера ҳавоси ва сув ҳавзаларининг мусаффолиги жуда ҳам муҳим, тупроқнинг техноген чиқиндиilarдан холи бўлиши етиштириладиган экин маҳсулотларини экологик жиҳатдан тозалигини таъминлайди, бу эса ўз навбатида инсон ва чорва молларининг саломатлигини кафолатлайди. Барқорор табиий мажмуалар яилов, тупроқ, пичанзорларнинг маҳсулдорлиги, сувнинг тозалиги, ер ости сувларининг ифлосланмаганлиги, ўрмонларнинг мавжудлиги билан тавсифланади.

Тоғ олди ва тоғ мажмуалари табиатининг инсонга хизмат қилувчи имкониятлари бисёр ва катта салоҳиятга эгалиги билан ажralиб туради. Қулай ва энг қулай рекреация ресурслари минглаб аҳолини мусаффо ҳаво, тоза сув, бетакрор тоғ манзараларига бой бўлган гўшаларда ҳордиқ чиқариши, соғлиғини тиклашини таъминлайди. Кўплаб сайёҳлар тоғ сўқмоқларида юриб табиатининг ёдгорликларини мириқиб тамоша қилалилар, сув ҳавзаларида чўмилиб, табиат саҳоватидан баҳраманд бўладилар. Касалликка чалингандар булоқ, ер ости сувлари, балчиқ, тоза ҳаводан ва доривор гиёҳлардан баҳраманд бўлишлари билан бетобликни тарқ этадилар.

Демак, оптимал маромда ривожланаётган табиий мажмуалар маътум экологик хусусиятларга эгаки, улар қулай табиий шароит ва ресурслар мажмуаси билан маътум даражада самародорликка эга. Экологик самародорлик ландшафтнинг ресурслари асосида инсон хўжалик фаолиятини юритиш, рекреация бойликларидан баҳраманд бўлиш, табиатдан эстетик завқ олиш ва бошқа жиҳатларда ифодаланади.

Экологик самародорлик табиий муҳитда турли даражада мавжуд бўлади, бу аниқ худуднинг табиий шароити ва ресурсларининг хусусиятлари билан боғлиқ. Бизнингча, табиий мажмуаларнинг экологик самародорлигини кўйидаги баллар асосида кўрсатишни таклиф қилини мумкин, масалан: самара йўқ - 0 балл, наст самара - 1-3 балл, ўргача - 4-6 балл, юқори --7-9 балл, энг юқори-10-12 балл.

Нол балл, одатда, фойдаланилмайдиган худудлар учун хос, масалан кучли парчаланган рельеф шақллари (бедленд), барханлар, шүрхөклар, туб жиңслар очилиб қолган тоғ ёнбағирлари, шүр билан қопланган ботиқлар ва бошқаларни күрсатиш мумкин. Бу табиат мажмуаларининг хўжаликда фойдаланиш имкони йўқ даражада. Баъзи вазиятларда рекреация обьекти сифатида фойдаланиш мумкин, лекин бу камдан - кам бўлади, чунки барханларда қўёш радиацияси кўплиги туфайли баъзи касалликларни даволаш мумкин, шўр ва шўр балчиқлар ҳам баъзи ҳолларда касалликларни даволашда ишлатилади. Агар булар эътиборга олинмаса, кўрсатилган мажмуаларнинг экологик самарадорлиги йўқ даражада.

Паст самара -1-3 балл - табиат мажмуасининг фақат бир компоненти ресурсидан фойдаланиш имкони бор, лекин у ҳам камбағаллиги билан ажralиб туради. Масалан, тузилмали баландлик ва платоларнинг яйловлари (гектарига 0,5-1 ц.), Орол дengизининг қуриган қисми яйловлари (гектарига 0-0,5 ц.) ва бошқ. Агар яйловлар деградацияга берилса, мавжуд самарадорлик янада камаяди ва нол баллга тушиши мумкин.

Уртача экологик самара - 4-6 балл - табиий мажмуанинг икки компоненти ресурсларидан фойдаланиш имкони мавжуд: яйлов ва тупроқ. Амударёнинг чўллашишга берилган Орол-бўйи дельтаси асосан яйлов сифатида фойдаланилмоқда, лекин сув кўп бўлган йиллари қулай ерларда кичик майдонларда деҳқончилик билан ҳам шугулланилади. Адирларда ҳам асосан яйлов чорвачилиги ривожланган ҳолда, баъзи худудларида суформа деҳқончилик билан ҳам шугулланилади ва б.

Сугориладиган ерлар юқори экологик самара - 7-9-баллга эга, чунки суформа ерларнинг маҳсулот етказиб бериш даражаси деҳқончиликда энг катта кўрсаткичга мансуб. Бу хусусият, айниқса, мелиоратив шароитлари қулай ва тупроқ унумдорлиги юқори бўлган ерларда янада яққолроқ сезилади. Ерларнинг мелиоратив шароитлари оғир бўлган воҳаларда юқори экологик самарадорликка инсон томонидан бошқариладиган муҳандислик тизимлари асосида эришилади.

Энг юқори экологик самарадорлик - 10-12 балл - суформа ерларда рекреация тизимлари ривожлантирилган бўлса ёки маҳсулдор яйлов зонасида мавжуд бўлган рекреация бойликларидан самарали фойдаланилаётган худудларни мисол сифатида кўрсатиш мумкин. Бу борада Чирчиқ ва Қашқадарёнинг ўрта ва юқори оқимларидағи табиат мажмуаларини энг юқори самарага эга, деб хисоблаш мумкин.

Иқтисодий самарадорлик. У экологик самарадорликдан

анча фарқ қиласы. Иқтисодиётта бирор лойиха амалга ошириладиган бұлса, аввало у амалда құлланила бошлаган тақдирда бүйретмачига қанча фойда келтиради ёки самара беради, деган саволға жавоб бериш керак бўлди. Самара бермайдиган лойиха ҳеч вақтда амалга оширилмаслиги лозим.

Молиявий маблағ ҳар қандай иқтисодий тизимда тақчил, шунинг учун таклиф қилинаётган лойихаларни амалда татбиқ қилишдан олдин сарф-харажат ва фойдани (натижә) пул ифодасида таққослаш ёки лойиханинг иқтисодий самарадорлигини аниқлаш керак. Демак, иқтисодий самарадорлик - чегараланган табиий ресурслардан оқилюна фойдаланишdir.

Иқтисодий самарадорликни кўпинчча сарф-харажат ва самара орасидаги ўзаро нисбат аниқлайди. Бу лойиха (ёки тадбир)ни амалга ошириш натижасида фойданинг қиймат жиҳатидан ортиб боришини қайд қиласы. Иқтисодиётта капитал маблағнинг табиатни муҳофаза қилиш ишларига сарфлаш ва самарадорликни аниқлашда етарли тажриба тўпланган. Баъзи мутахассисларнинг фикрича, капитал маблағни табиат муҳофазаси лойихаларига сарфлаш билан вужудга келган самарани меъёрий коэффициент билан солиштириш натижасида олинган натижка (фойда, даромад) лойиханинг самарадорлиги тўғрисида хulosса қилишга имкон беради.

Пулнинг қадр-құммати ўзгариб турган иқтисодий вазиятда капитал маблағнинг самарадорлигини олдиндан аниқлаш баъзи хатоликларга олиб келиши мумкин. Айтайлик, сиз А сўмни банкка қўйдингиз, агар банк сизга йилга 10% дан фойда боришини билдиrsa, у ҳолда 5 йилдан сўнг сизнинг пулнингиз А қўшув Б сўмга тенг бўлди. Бундан шундай хulosса чиқариш мумкин, яъни хозирги пул А сўм келажакдаги пулдан (А қўшув Б сўмдан) қимматроқ ёки қадрлироқ. Бинобарин, капитал маблағни лойихаларга сарфлашда маълум йилгача унинг ҳар йилги қўшимча коэффициентини келтирадиган самарасига қўшиб ҳисоблаш лозим.

Афсуски, капитал маблағларни катта миқдорда сарфлаш ҳар доим ҳам иқтисодий самарадорликка олиб келмайди, бунда узоқ келажакни ҳисобга олиб, ҳар бир сўмга келадиган даромад тўғри ҳисоб-китоб қилинмаслиги натижасида жиддий хатоликларга йўл қўйилади. Бунинг ёрқин мисоли сифатида 60-80 йилларда собиқ СССРда ерларни мелиорация қилишининг гигант дастурини кўрсатиб ўтиш ўринли. Бу дастурни амалга ошириш ҳажмининг улканлигини шундан ҳам билиш мумкинки, барча сарф-харажатлар миқдорини мамлакатнинг озиқ-овқат ва енгил саноатга сарфланган маблағ миқдорига солиштириш мумкин эди. Аммо иқтисодий самара нотўғри ҳисоб-китоб

қилиниши натижасида глобал мелиорациянынг самарадорлигига эришилмади. Умуман, олинган самара камлиги билан тавсифланди ва катта микдордаги пул маблағлари самарасиз бўлди (Гиусов ва бошқ. 1998).

Буни қуйидаги мисоллар асосида тасдиқлаш мумкин: 1960-1985 йиллар мобайнида Орол денгизи ҳавзасида жами сугориладиган ерлар майдони 5 млн. га дан 7 млн. га етди, яъни хаммаси бўлиб 2 млн. га ер ўзлаштирилди. Лекин дарёлардан олинаётган сув микдори жами 40,4 км кубдан 85 км кубгача, яъни икки баробардан кўп ортди. Сувнинг минераллашув даражаси 0,3-0,7 г дан 1,0-2,5 г гача кўпайди, ҳар бир га майдонга олинаётган сугориш суви ҳар га га ўртacha 8,2 минг м³ дан 12,4 минг м³ гача, коллектор-зовур сувлари ҳажми 5-6 км³ дан 32-34 км³ гача ортди. Сугориладиган ерларда шўрланган майдонлар 50% га кўпайди. Сугорма ерларда тезкор усулда дехқончилик қилиш оқибатида тупроқ ҳосилдорилигининг камайиши кучайди. Бу 60-80-йилларда амалга оширилган ўлкан мелиорация дастурининг натижаси, унинг оқибатлари ҳозиргача тутатилгани йўқ. Масалан, Амударё ва Сирдарё сувидан нотўғри фойдаланиш туфайли Орол денгизи қуриб бормоқда, Оролбўй ерлари қучли деградацияга учраган, ўлкада аҳолининг ижтимоий аҳволи оғир, турли қасалликлар тарқалган, ичимлик суви тақчил ва б. Бу мисоллар ўша вақтда катта маблағ сарф қиласидиган лойиҳаларнинг иқтисодий ва ижтимоий-иктисодий ва ҳатто, экологик самарадорлигини ҳисобга олмай амалга оширилганлигини ишботлайти

Демак, табиат муҳофазаси ва экологик вазиятни барқорлаштиришга сарф қилинадиган капитал маблағларнинг самарадорлигини олдиндан аниқ ҳисоб-китоб қилиб, маълум босқичлар асосида лойиҳаларни амалга ошириш иқтисодий жиҳатдан самара беради.

4.2. Табиатдан нотўғри фодаланишнинг ижтимоий-иктисодий оқибатларини баҳолаш

Табиат ўта мураккаб тузилмага эга, айни замонда у жуда нозик ҳисобланади. Табиат географик қобиқ миқёсида геосфераларнинг ўзаро боғлиқлиги ва таъсирида бўлиш билан бирга унинг хоҳлаган геотизимида табиий компонентлари ҳам ўзаро боғлиқлиги ва таъсири ниҳоятда қучлилиги билан ифодаланади. Бинобарин, ер куррасида ва унинг сфера доиралари ва компонентлари ҳамда мажмуналари яхлит динамик геотизим ташкил қиласиди, агар бу табиий ҳолатга меъёрдан ортиқча таъсир этилса, маълум худудда турли ўзгаришлар содир бўлади. Ўзга-

ришнинг миқёси ташқи (ёки ички) таъсир кучи ва унинг мунтазамлигига боғлиқ. Шу жиҳатдан қараганда инсон хўжалик фаолиятининг табиатга таъсири натижасида уч турдаги оқибатлар келиб чиқади: экологик, ижтимоий ва иқтисодий.

Табиатдан нотўғри фойдаланишнинг экологик оқибати мавжуд қулай вазиятнинг жиддий вазият билан алмashiшида аниқ ифодаланади. Вазиятнинг ўзгариши, одатда, атмосфера ҳавоси, сув, тупроқ, ўсимлик ва бошқа компонентларнинг ифлосланиши, шунингдек, аҳоли соғлигининг жиддийлашгуви натижасида содир бўлади. Бу ўзгаришларнинг катта худудлар мисолида иқтисодий жиҳатдан баҳолаш аслида мумкин эмас, жуда мураккаб масала ҳисобланади. Табиат ресурсларининг деградацияси, қашшоқланниш ва муомаладан чиқиб қолиши ҳам катта иқтисодий зарарга олиб келади. Ўтган асрнинг 70-йилларида Марказий Осиё ва Жанубий Қозоғистонда паҳта етиштириладиган минтақада тупроқ шўрланиши ҳисобига йилига 2 млн т (шундан Ўзбекистонда 600-700 минг т) кам паҳта ҳосили олинган, ҳозирда ҳам тупроқ шўрланиши катта майдонларда ривожланган, демак, йилига камида 1,5-2 млн т кам ҳосил йигишириб олинмоқда. Бу рақамни тегишли ҳисоб-китоб қилиш йўли билан қанча иқтисодий зарар кўрилаётганини билиш қийин эмас.

Табиатдан нотўғри фойдаланишнинг ижтимоий-иқтисодий оқибатларини баҳолаш амалий жиҳатдан аҳамиятга эга. Иқтисодий зарарни, одатда, табиии ресурсларнинг деградацияга берилиши, қашшоқланниши, муомаладан чиқиб кетишини пул воситасида баҳолаш тушунилади. Экологик зарарни иқтисодий баҳолаш ҳар бир компонент ёки ресурс табиий ҳолда (ёки инсон томонидан ўзгартирилган-маданийлашган вазият) миқдорий аниқланади, сўнгра, у иқтисодий жиҳатдан баҳоланади. Айтайлик, маълум сурорма ер ирригация эрозияси натижасида кучли даражада ювилиб кетди. Бу вазиятда тупроғи ювилиб кетган майдон аниқланади, унинг ҳосилдорлик даражаси, механик тарқиби, сифат белгилари баҳоланади, аввал паҳта ёки бошқа (галла, полиз ва б.) экинлардан олинган ўртacha (ҳар га майдонга ц ҳисобида) маҳсулдорлиги белгиланади. Шундан сўнг ювилган ернинг иқтисодий баҳоси аниқланади. Баҳолашда етказилган зарар фақат бир йил (ўша йилнинг пул қадрига нисбатан) учун ҳисоб-китоб қилинади.

Ижтимоий-иқтисодий оқибатларни баҳолаш икки йўналишда амалга оширилади. Биринчи йўналишда оқибатларни ҳисоб-китоб қилиш мавжӯд бозор нархларига асосланади. Бу йўналишда ресурслар унумдорлигининг ўзгариши, маҳсулотлар ҳосилдорлигининг камайини, (тупроқларнинг шўрланиши туфаили

маҳсулдорлигининг кескин ўзгариши, қишлоқ хўжалиги экинла-рининг ҳосилдорлиги камайиши, балиқчиликда балиқ овлаш ҳаж-мининг қисқариши, яйловларда биомасса ўсишининг кескин ту-шиб кетиши, ўрмонлар деградацияси ва б.), аҳоли турмуш шаро-итининг жиддийлашуви (ёки даромаднинг йўқолиши услуби турли касалликларнинг кўпайиши, ўлим, ўртача умр кўришининг қисқариши, рекреация ресурсларининг қашшоқланиши ва бошқ.), мол мулкнинг хизмат муддатлари қисқариши (бинолар, жихозлар, ишлаб чиқариш қуроллари ва бошқ.) тегишли ҳисоб-китоб қилиш ўйли билан иқтисодий заарлар баҳоланади.

Иккинчи йўналиш баҳолаш бевосита сарф-харажат билан боғлиқ. Бу йўналишдаги баҳолаш услублари олдинги бў-лимларда (2.2.) таҳлил қилинди. Бунда табиий бойликларни сарф-харажат ўйли билан баҳолаш, сарф-харажат таҳлили каби услубларда мазкур йўналиш баён этилган.

Ижтимоий-иқтисодий оқибатларни баҳолаш, юқорида айтиб ўтилгандек, осон эмас. Бунда мавжуд бозор нархларига асосланган ҳолда ҳар бир зарар турини аниқ ҳисоблаб чиқиши тақо-зо этилади. Кўйида Орол денгизи ва Оролбўй мисолида мутахассислар ишлаб чиқкан ижтимоий-иқтисодий оқибатларни баҳолаш тамоиллари ва услубияти билан танишасиз.

Орол денгизи сатҳининг тушиб кетиши ва Оролбўй сув режимиning тартибга келтирилиши натижасида вужудга келган салбий ижтимоий-иқтисодий зарар мутахассислар томонидан 70 йилларда йилига 30-60 млн. рубл деб баҳоланганди. Буни ҳисобга олган баъзи иқтисодчилар ва сув хўжалиги мутахассислари дарёлар сувини Оролга юбормай, суформа дехқончиликни ривожлантириб, йилига бир неча миллиард рублга тенг бўлган маҳсулотлар етиширилиши мақсадга мувофиқ, деб ҳисоблаб, денгиз сатҳининг тушиб боришига жиддий муносабатда бўлмадилар. Улар ижтимоий-иқтисодий оқибатнинг бошқа жиҳатларини, хусусан ижтимоий оқибатини чуқурроқ ўйлаб кўрмадилар. М.Х. Байдал ва А.К. Кияткинлар (1972) Орол денгизи тақдирини иқтисодий жиҳатдан ҳисоблаш билан ҳал қилиб бўлмайди, деб жуда тўғри фикрда бўлишган.

70-йиллар охири ва 80-йиллар бошларида иқтисодчилар ва сув хўжалиги мутахассислари Орол денгизи қуриб боришининг иқтисодий ва ижтимоий оқибатларини барча жиҳатлари бўйича қатъий ҳисобга олиб, етказилаётган ва келажакда содир бўладиган барча халқ хўжалиги заарларини сарҳисоб қила бошладилар.

Денгиз акваториясида бевосита иқтисодий зарар Оролнинг кемачиликдаги мавқеи йўқолиши билан боғлиқ. 60-йилларгача денгизда Мўйноқ-Аральск, Учсой-Қозоқдарё каби портлар ора-

лиғида кемалар қатнови мунтазам йўлга қўйилган бўлиб, кўплаб йўловчилар ва халқ хўжалиги юклари ташилар эди. Денгиз саёzlанишининг қучайиши натижасида барча портлар куруқликка айланди ва кемалар қатнови 1979 йилга келиб тўхтади. Ўша вақлардаги ҳисоб-китобларга кўра (С.Н Крицкий; 1973), кемачиликка етказилган умумий зарар хажми 3 млн. рублини ташкил килган. Оролда кемачилик тўхтатилишининг жами зарари, бизнингча, бу миқдордан ҳам кўп бўлган бўлиши мумкин, чунки аввало барча порт хўжаликлари тўлиқ ишдан чиқди, кемалар, баржалар куруқликда қолиб кетди, улар билан банд бўлган дengизчилар ишсиз қолишли, йўловчилар ва юклар арzon сув йўли билан ташилмай қўйди ва бошқалар.

70-йилларга қадар Мўйноқ яrim оролининг шимоли-шарқий қирғоғи ажойиб дengиз курорт зонаси ҳисобланган, бу гўшада ҳар йили минглаб кишилар ва болалар ҳордиқ чиқаришган. 1978 йилда курорт ва болалар оромгоҳлари бутунлай ёпилди, курорт зонаси хувуллаб қолди, дengиз қирғоғидан анча (2-5 км) узоқлашиб қолган ва унда чўмилишнинг иложи қолмаган эди. Бу ҳам халқ хўжалиги учун жиҳдий зарар келтирди.

Орол дengизи чучук сувда хаёт кечирувчи қимматбаҳо балиқ зотларига бой ноёб ҳавза ҳисобланган, унда йилига ўртacha 500 минг ц балиқ овланар эди, шундан 20 минг ц жуда қимматли орол усачи (сўзан-балиқ) ига тўғри келган. Шунингдек, зофора балиқ, осётр, лешч, судак ва бошқалар овланар эди. Дengизнинг саёzlаниши, сувнинг минераллашув дараҷасини ортиб бориши, Амударё дельтасида уларнинг икра қўйиши мураккаблашуви туфайли балиқ зотлари камайиб борди. 1979 йилда жами 20 минг ц, 1984 йилда 4,2 минг ц балиқ овланган. 1984 йилдан дengизда балиқ овлаш амалда тўхтатилди. С.Н. Крицкий (1973) маълумотларига кўра, 70-йилларнинг бошларида балиқчиликка етказилган умумий зарар миқдори йилига 6 млн. рубл, деб баҳоланди.

Мўйноқ шаҳри йирик порт, унда балиқни қайта ишловчи комбинат бўлган, у йилига 20 млн. донадан ортиқ балиқ консерваси тайёрлаб чиқарарди. Ҳозирда комбинат 20-25% қувватда фаолият кўрсатмоқда. Балиқ маҳаллий қичик кўллардан, сув ҳавзаларидан тутилиб, комбинатга етказиб берилади. Урга, Учсой, Қозоқдарё ва бошқа жойлардаги балиқ цехлари 70-йилларда ёпилган. К.И Лапкиннинг ҳисоб-китобича, Амударё дельтасида балиқ хўжалигига етказилган жами зарар 1980 йил нархлари бўйича йилига 18,9 млн. рублга тенг бўлган.

Амударё ва Сирдарё дельталаридағи қамишзорларнинг деградацияга учраши ва қўї-ботқоқликларнинг куриши натижасида қимматбаҳо мўйна берувчи ондатрачиликка катта за-

пар етказилди. Ҳар йили дельталарда 3 млн. дан ортиқ ондатра териси тайёрланар эди. Ҳисоб-китобларнинг натижасига кўра, фақат Амударё дельтаси бўйича йилига 4,7 млн рубл зарар етказилган.

Оролбўйида маҳсулдор яйловлар ва пичанзорлар катта майдонларни эгаллаган эди. Лекин чўллашиш жараёнининг кучайиши туфайли уларнинг маҳсулдорлиги кескин камайиб борди, чунки қамиш ва турли ўтлар ўрнига шўрга чидамли галофитлар ва ксерофитлар тарқала бошлади. Амалий жиҳатдан қараганда галофитлар ва ксерофитларнинг яйлов чорвачилигига унчалик аҳамияти йўқ. И.П. Герасимов ва бошқаларнинг (1980) ҳисоб-китобига кўра, ўша вақтларда Қозоғистоннинг Қизил Ўрда вилояти хўжаликларида сигирларнинг ўртача сут бериши йилига 724-998 литрга қадар камайган. 1963-1978 йиллар мобайнида қўйлар 300 минг бошга, 10 минг қоракўл ва қорамоллар 5,5 минг бошга камайгани қайд этилган. Буларнинг жами иқтисодий зарари 20 млн. рублни ташкил қилган. К.И. Лапкиннинг ҳисоб-китобича, 1980 йилдаги нарх бўйича Амударё дельтасида яйлов ва гўшт-сут чорвачилигидан келган зарар ҳажми 9,0 млн. рублга тенг бўлган.

Ахолининг меҳнат қилиш ва яшаш шароитлари ёмонлашви натижасида Оролбўйида аввал балиқчи, овчи, кема ҳайдовчи ва қемаларни таъмирловчиларнинг, кейинчалик Мўйноқ балиқ комбинатининг турли шаҳарлардаги цехлари ёппасига ёпилиши 70-80-йилларда катта қийинчиликлар туглирли. Ахоли янги иш жойларини топгунча анча қийналди. Бу соҳада Қорақолпоғистондаги умумий иқтисодий зарар 1980 йилги пул қиймати бўйича йилига 6,0 млн. рублни ташкил қилган.

ЎзФА Ишлаб чиқариш кучларини ўрганиш кенгашининг бир гурӯҳ иқтисодчилари Қорақолпоғистонда Орол денгизи сатхининг пасайиши ва Амударё дельтасида чўллашиш жараёнининг кучайиши натижасида ҳалқ хўжалигига етказилган жами иқтисодий зарарни 1980 ва 1985 йиллар бўйича алоҳида ҳисоблаб чиқдилар. Ўшбу ҳисоб-китоб натижасига кўра, худуд 1980 йилда 92,6 млн. рубл ва 1985 йилда 128,9 млн. рубл иқтисодий зарар кўрган. Бу кўрсаткичлар юқорида қайд этганимиздек фақат маълум йилларгагина тегишли эканлигини эътиборда тутсақ, барча йиллар давомида кўрилган зарар салмоғи ниҳоятда катталиги аёнлашади.

Орол денгизининг балиқчилик, яйлов чорвачилиги, овчилик, кемачиликка бевосита таъсиридан ташқари билвосита таъсири ҳам мавжуд бўлиб, у қўйроқ суформа дехқончилик, саноат ва транспорт, курилишга зарар келтирди. Э.Д. Раҳимов (1990) нинг ҳисоб-ки-

тобларига қараганда, Жанубий Оролбўйида қишлоқ хўжалиги ишлаб чиқаришининг табиий потенциали камайиши эвазига келажакда тахминан агросаноат мажмуасининг жами маҳсулоти ва даромади 14-15% га камайиши башорат қилинади. Орол дентизи сатҳининг тушиб бориши ва шу муносабат билан балиқчилик ва қишлоқ хўжалиги, саноат соҳаларида жами зарар ўлканинг истиқболда ривожланишини эътиборга олган ҳолда келажакда тахминан йилига 600 млн рублни ташкил қилиши аниқланган. Орол дентизи ижтимоий - иқтисодий оқибатларининг талофатлари шулар билангина чегараланмайди, улар ишлаб чиқариш ҳажмининг камайиши, аҳолининг иш билан таъминланишига, фаровонлик даражаси, ишлаб чиқаришининг ҳажми ва суръати, ноишлаб чиқариш соҳаларига ҳам салбий таъсир этади.

Иқтисодчи мутахассислар (Рахимов, 1990) нинг башоратли иқтисодий ҳисоб-китобларига кўра, Амударё дельтасида 500-600 минг га ер ўзлаштириш имкониятлари мавжӯд бўлиб, янги сугорма ерларда бўрдоқичилик, беда ва полиз экинлари уруғчилигини ривожлантириш эвазига 600 млн. рубллик маҳсулот тайёрлаш имкониятлари, шу жумладан, тахминан 440 млн. рубллик соф маҳсулот етиштириш мумкин. Ерларни ўзлаштириш ва хўжаликларни ташкил қилиши учун сарфланадиган капитал маблағлар муайян муддатларда қопланади. Тайёр маҳсулотларни баҳолашдан ер ресурсларини баҳолашга ўтиш учун соф маҳсулотнинг қийматий меъёрдаги самарадорлик коэффициенти (0,07, у «Экономическая газета» нинг 1981 йил, 2-сонида эълон қилинган «Методика определения экономической эффективности капитальных вложений» номли мақолада баён этилган) бўйича уни 14 мартаға қўпайтиридик. Бунда дельтанинг янги ўзлаштирилиши мумкин бўлган қисми бинобарин, 6,3 млрд. рублни ташкил қиласди. Бу табиий потенциал Орол дентизининг қуриши ва Амударё дельтасининг деградацияси туфайли бутунлай йўқотилиши мумкин.

Демак, табиатдан нотўғри фойдаланишининг экологик ва ижтимоий-иқтисодий оқибатлари инсон учун катта зарар келтиради, энг муҳими, табиий салоҳият ишдан чиқади, ресурсларнинг қашшоқланиши халқ хўжалигининг ривожлантириш имкониятларини йўқка чиқаради. аҳолининг саломатлигига птур етказади.

4.3. Худудий-ишлаб чиқариш мажмуалари ривожланишининг иқтисодий-экологик стратегияси

Ишлаб чиқариш кўп ҳолларда худудининг табиий шароити, ресурслар турларининг бойлиги, меҳнат ресурслари ва бошқа

омилларга жуда ҳам боғлиқ. Атроф-муҳит ва экологик базият нуқтаи назардан табиий экологик шароит ишлаб чиқаришнинг ривожланишига маълум (баъзан кучли) даражада таъсир этади. Чунки ер ости ва ер усти бойликларининг мавжудлиги, ресурс турига қараб, унга мос (саноат) корхоналарнинг вужудга келиши ва тайёр маҳсулот ишлаб чиқаришни йўлга қўйишга имкон беради. Саноат корхоналарининг таркиб топиши аҳоли сонининг ортиб бориши ва пировардида ишга туширилган корхона(лар) негизида аҳоли яаша ўнкти ва баъзан меъдрдаги шаҳарларнинг вужудга келишига турткни бўлади (масалан, Учкудук, Мурунтов, Щўртан ва б.).

Ишлаб чиқаришни жойлаштириш ва ривожлантириш худуднинг табиий - экологик шароитларига жуда мос тушиши ва асосан унинг хусусиятларидан келиб чиқиши шарт (бу тамойил қўйироқда таҳлил қилиб ўтилади). Аммо 30-50 ва ҳатто 70-80-йилларда ҳам бунга жиддий эътибор берилмади ва натижада турли миқёсда экологик ва ижтимоий-иқтисодий оқибатлар юзага келди. Масалан, Чирчиқ ва Оҳангарон водийларида кўплаб турли саноат корхоналарини жойлаштириш, Сурхондарё водийси (қўшини Тожикистон) да алюминий комбинатининг ишга туширилиши ва бошқ. Бунинг оқибатида атроф-муҳит ҳозирга қадар азият чекмоқда, аҳоли саломатлиги, чорва моллари, қишлоқ хўжалиги жиддий зарар кўрмоқда. Бошқача айтганда, саноат ишлаб чиқаришидан кўплаб даромад олиниши билан бирга атроф-муҳит, аҳоли ва қишлоқ хўжалиигига келтирилаётган зарар ва унинг иқтисодий баҳоси (қиймати), бизнингча, бир-бирларига тўғри келмоқда. Чунончи, ишлаб чиқариш жуда ҳам кам самара билан ишлаётганлиги тўғри, холисона таҳлил қилинса, булар ўртасидаги ҳақиқий айрма объектив баҳолангандан бўлар эди.

Тўғри, одатда, ишлаб чиқариш ривожланишининг биринчи босқичларида табиий экологик шароит ўзгариши, аҳолининг жойлашуви ва зичлик даражаси ўсиши эътиборга олинмаслиги натижасида кейинчалик турли оқибатлар келиб чиқиши мумкин. Ҳеч кимнинг ҳаёлига ҳам келмаган эди-ку, Чирчиқ ёки Оҳангарон водийсида саноат ишлаб чиқаришнинг шу даражада ўсиши ҳаво ва сув ҳавзаларини, тупроқни жиддий тарзда ифлослайди деб. Бу ҳодиса саноат корхоналарининг кувватини ҳамда аҳоли сонининг ортиб бориши билан тўғридан - тўғри боғлиқ. Ишлаб чиқаришни жойлаштириш жараённида объектив башорат қилинганда базият шунчалик таҳликали бўлмаслиги мумкин эди.

Ишлаб чиқариш мажмуаларини вужудга келтириш мавжуд табиий экологик шароитлар тўлиқ хисобга олинишини тақозо этади. Биринчи навбатда иқлимий омиллар, хусусан, шамол

йўналишини аниқ эътиборга олиш катта аҳамиятга эга. Чунки шамолнинг ҳаракати, тезлиги ва йўналиши саноат чиқиндила-рини турли томонга ёди, бунда бир ёки икки томонга йил давомида барқарор эсиш йўналишини кўпроқ назарда тутиш муҳимдир. Тожикистондаги алюминий корхонасини лойиҳалаш ва куриш жараёнида тоғ-водий шамолининг кўшни Ўзбекистонга томон эсиши тўлиқ ҳисобга олинмаганлиги туфайли Узун, Сарисиё, Денов туманлари мунтазам азият чекиб келмоқда. Сурхондарёнинг ушбу туманларига етказилаётган умумий ижтимоий-иқтисодий заарар миқдори Тожикистондаги алюминий корхонасидан олинаётган даромаднинг маълум қисмини ташкил қилади. Буни корхона лойиҳачилари ва эксперлари ўйлаб кўрмаганмикинлар? Бундан не фойда?

Худди шундай ҳодиса Оҳангарон водийсида ҳам қузатилмоқда. Тоғ-водий шамоли Олмалиқ, Оҳангарон, Ангрен саноат корхоналарининг чиқиндиларини тунда тоғдан водий бўйлаб, куидузи эса тоғ олдидан водий бўйлаб тоғ ёнбағриларига «ёяди. Бунда техноген чиқиндилар Оҳангарон водийси худудида мунтазам бир текисда тақсимланади ва атроф-муҳитга ёғилади, ер усти ва ер ости сувларига аралашиб, уларни ифлослайди. Пискент шаҳри аҳолиси шаҳар худудидаги ер ости суви ифлосланганилиги учун тоғ этагидан қувурлар орқали келтирилган ер ости сувидан фойдаланмоқда. Қувурлар, уларни ўрнатиш, сув ҳайдаш ва умуман, сув тизимишининг фойдаланиш харажатлари ҳисобга олинса, саноат корхоналари келтираётган даромаднинг бир қисми бу соҳага сарфланишидан корхона раҳбарлари хабардормикин? Аҳоли соғлигини тиклаш учун сарфланаётган тиббий ёрдам ва касаллик варақалари учун қасаба уюшмалари тўлаётган маблағ қайси ҳисобдан амалга оширилади?

Юқорида келтирилган мисоллар ва айтилган фикрларни ҳисобга олиб худудий-ишлиб чиқариш мажмуаларини ривожлантиришнинг узоққа мўлжалланган иқтисодий-экологик стратегиясини ишилаб чиқиш катта амалий аҳамият қасб этади. Иқтисодий-экологик стратегиянинг дастлабки тамойили худуднинг ҳалқ хўжалиги тармоқларини ривожлантириш жараёнида унинг табиий шароити, ресурслари ва экологик вазиятдаги ўзгаринилар, янги таркиб топадиган номатлуб антропоген ҳодисалар, сабаб-оқибат занжирининг узлуксиз тараққиёти натижалари, рўй берадиган экологик ва ижтимоий-иқтисодий оқибатлар атрофлича ва чуқур асосланиши, прогностик хulosалар ишилаб чиқилиши, таркиб топадиган янги антропоген тизимишини бошқарув йўллари олдиндан таҳлилий усуслар асосида тайёрланини мақсадга мувофиқ. Акс ҳолда худудий ишилаб-чиқарини

мажмуаларининг истиқболда көлтирадиган иқтисодий самара-лари ижобий бўлмаслиги мумкин. Қисқача қилиб айтганда, иқтисодий мажмуя ривожланиши худуднинг экологик тизими (ёки геотизим) га қанчалик таъсир кўрсатади, унинг миқёси олдиндан башорат қилиниши ва шу асосида корхоналар ишлаб чиқаришини оптималлаштириш тадбирлари амалга оширилиши зарур. «Корхона(лар) тараққиёти-худуд» тизими ҳар қандай иқтисодий режалаштиришда доимо узлуксиз бир-бирларига боғлиқ ҳолда қаралиши ва ўрганилиши лозим.

Худуднинг иқтисодий ривожланишини режалаштиришда истиқболда корхоналар қувватини ошириш ва янгиларини барпо этишни назарда тутганда ишлаб чиқаришнинг атроф-муҳитга таъсирини эътиборга олиш билан бирга табиатнинг ҳалқ ҳўжалиги обьектларига акс таъсирини ҳам тўғри ва ҳаққоний ҳисобга олиш мақсадга мувофиқ. Бу ҳодиса, одатда, инсоннинг табиий муҳитга меъёрдан ортиқ даражада таъсир этиши натижасида юз беради. Экологик мувозанатнинг бузилиши негизида табиат атроф-муҳитга қайта акс таъсир эта бошлайди. Бу таъсирининг кучи, миқёси ва умумий қудрати инсоннинг табиатга кўрсатган таъсиридан кучлироқ ва кенгроқ миқёсда бўлиши мумкин. Бунга Орол денгизи мисолида яхши тасаввурга эга бўлинади. Шуни тўғри ҳисобга олиш зарурки, табиатнинг инсонга акс таъсири муддати янги экологик мувозанат барқарор бўлгунча (топгунча) давом этади. Бу ҳодиса бир неча ўн йилларгача давом этиши мумкин.

Ишлаб чиқариш кучларини жойлаштириш ва ривожлантиришнинг стратегиясини асослаганда улар қандай табиий географик муҳитда амалга оширилаётганини ҳисобга олиш ўта муҳим вазифа ҳисобланади. Бошқача айтганда, ишлаб чиқариш кучларини жойлаштиришда географик ўрин биринчи даражали амалий аҳамият қасб этади. Тоғ дарё водийлари (Чирчиқ, Оҳангарон, Қашқадарё ва бошқ.), тоғ водийлари (тоғларнинг ички қисмидаги берқ водийлар), тоғ олди текисликлари саноат корхоналарини жойлаштиришда бир неча табиий экологик омилларни тўғри ҳисобга олишни талаб қиласди. Бунда асосан иқлимий (метеорологик), гидрологик, гидрогеологик, геоморфологик, геологик, тупроқ ва бошқалар назарда тутилади. Бунда саноат чиқиндиларининг атмосфера ҳавосида тарқалиш жараёнининг тезлиги ва йўналиши, тўпланиши ёки тарқалиши устувор аҳамиятга эга. Атмосферага чиқаралиётган чиқиндиларнинг тоғ водийларида тўпланиши худудда оғир метайлар, кимёвий бирикмалар аккумуляциясига сабаб бўлади (масалан, Олмалиқ, Оҳангарон саноат тутуни худудида). Тоғ олди пролювиал текисликлар корхоналар-

дан чиқаётган ифлос грунт сувлари сув ҳавзаларига қўшилиб, уларни ифлослантиради, айниқса, ичимлик сувларини яроқсиз ахволга олиб келади (Фаргона нефтни қайта ишлаш корхонаси). Кимёвий чиқиндиларнинг корхоналар атрофида ёғилиши («ишқорли ёғинлар») экинзорлар, яйлов ўсимликлари ва ўрмонлардаги дов-дараҳтларнинг ўсишига салбий таъсир этади, уларнинг таркибида оғир металллар миқдори меъёрдан ортиб кетади (Олмалиқ төғ-металлургия корхонаси таъсир доирасидаги худуд). Қоровулбозордаги нефтни қайта ишлаш мажмуаси чўлда, аҳоли яшаш пунктларидан узоқда қурилганлиги туфайли унинг атроф-муҳитта таъсири камроқ, бунинг устига технология самарадорлиги анча юқорилиги сабабли муҳитнинг ифлосланиши меъёрида. Шунингдек, Муборак ва Шўртан газни қайта ишлаш мажмуалиари ҳам ҳамма жиҳатдан қулай жойда қурилган ва атроф-муҳитта салбий таъсири анча заиф. Уларда чиқиндиларнинг чиқарлиши ҳам меъёрдан унча катта эмас. Худди шундай ижобий тавсифга Талимаржон ЙЭС ҳам әга. Унинг атроф-муҳитта таъсири камроқ. Бу ердаги баланд дудбўронлардан чиққан техноген чиқиндилар муҳитни нисбатан кам ифлослайди ва шамол таъсирида атмосферада тез тарқалиб кетади.

Ишлаб чиқариш корхоналарини лойиҳалаётганда ҳудуднинг табиий хусусиятларини ҳисобга олиш узоқни мўлжаллаб, иқтисодиётнинг тараққиётини белгилаш имконини беради. Бу вазиятда ишлаб чиқаришнинг муттасил ривожланиши ҳамда атроф-муҳитнинг заҳмат чекмаслиги, аҳоли саломатлигининг барқарор бўлиши таъминланади.

4.4. Табиатдан фойдаланиш концепциясини қайта қуриш

Табиат билан жамият ўртасидаги ўзаро муносабатларни оптималлаштириш масалалари нақадар мураккаб ва чигаллиги фан ва техника ютуқларининг ишлаб чиқаришни мунтазам тараққий қилдиришга татбиқ этилиши билан боғлиқ. Инсон табиатдан керагича ва ҳатто ундан ҳам кўп хомашё ҳамда бойликлар олишга ҳаракат қиласи, лекин уларнинг ўрнини нима билан тўлдириш лозимлигини кўп ҳолларда ҳаёлига ҳам келтирмайди. Боз устига минерал хомашёларни қазиб олиш ва улардан зарур бўлган оз миқдордаги, айтайлик, металларни ажратиб олгандан сўнг бўш төғ жинсларини маълум жойларда йиғиб қўяверади, кейин улардан сунъий «төғлар» вужӯдга келади. Ёки дарё сувларини сугориш мақсадларида ҳаддан ташқари кўп ҳажмда олиб, эҳтиёждан ортиқ қисми қайтган, сифати бузилиган сувлар сифатига берк ботиклар ва яна ўша дарёларга

қайтарилади. Бинобарин, табиатда мавжуд бўлган бирламчи экологик мувозанат бузилади, янги вазият таркиб топади. Албатта, бу жараёнда инсон ўзи учун зарур бўлган ютуқقا эга бўлади, яъни тайёр маҳсулот етишириди, маълум товарларни ишлаб чиқарди ва ҳоказо. Лекин табиий мухит аввалги ҳолатига нисбатан жиддий зарар кўради, чунки кўп асрлик мувозанат ва вазият бузилади, табиатнинг қулай бўлиб келган шароитлари издан чиқади, ўз-ўзини идора қилиш хусусиятларига зиён етади. Бу инсоннинг хўжаликни юритиш анъанавий усуслари билан объектив равища мавжуд бўлган табиий мухит (биосфера) ўртасидаги зиддиятдир.

Аслини олганда табиат кўраётган заарнинг бир учи инсонга ҳам салбий таъсири этади. Буни, одатда, табиатнинг акс таъсири, деб ҳам юритилади. Маъмурӣ-буйруқбозлиқ ҳукм сурган тизимда пахта яккаҳокимлиги сугорма дехқончиликка катта зиён етказди. Сурункасига катта майдонларда пахта етишириш туфайли ернинг маҳсулорлиги камайиб борди. Чунки ҳар га майдондан энг кўп ҳосил етишириш мақсадида тупроққа минерал ўғитлар (500-600 кг гача), ҳашаротлар, бегона ўтларга қарши заҳарлилик даражаси юқори бўлган турли пестицидлар (ҳар га га 40-50 кг гача) ҳаддан ташқари кўп ва мунтазам ишлатилди. Натижада тупроқдаги гумус миқдори 40-50% га камайди,чувалчанг ва бошқа фойдали микроорганизмлар бутунлай қирилди, тупроқ ўз-ўзини тоғзаплан ва маҳсулорлигини тиклаш кобилиятини йўқотди. Бу хусусиятларни сунъий равища тиклаб туриш учун дехқонлар ерга кўплаб минерал ўғит ва бошқа кимёвий ашёлар солишини кучайтирилар. Щу зайдилда 60-80 - йилларда пахта ва бошқа экинлардан тегишли ҳосил олинди, давлат режалари бажарилди. Жамият бу билан ўз мақсадига эришиди, лекин табиий мухит улкан даражада зиён кўрди.

Чунончи, текисликдаги воҳаларда грунт сувлари сатҳи кескин кўтарилиб, ер бетидан унинг чуқурлиги 1-3 м ни ташкил қилди. Грунт сувлари минераллашганлиги туфайли тупроқда туз тўпланиши кучайди. Тоғ олди тупроқлари, айниқса оч ва оддий бўз тупроқлар минтақаси қашшоқлашди, эрозия ва дефляциянинг ҳаракат майдонлари кенгайди. Воҳаларда дарё ва сугориш каналлари, қудукларнинг сувлари аҳоли ичиши учун мутлақо яроқсиз ҳолга келди. Боз устига дарёларга воҳаларнинг қайтган сувлари ташланиши сугориш жараёнида тупроқда туз тўпланишини тезлаптириди. Оролбўйида эса ҳаводан туз ёғила бошлади.

Бу табиий-иқтисодий ўзгаришлар хўжаликтарга, хусусан, давлатга қимматга тушади. Чунки ерларнинг мелиоратив ҳолатини яхшилаш учун тегишли узунликдаги коллектор-зовурлар

тизимини бунёд этиш, мавжудларини мунтазам тозалаб, ишчи қоэффициентини ростлаб туриш тақозо этилади. Умуман, сургорма ирригация массивларини барқарор бошқариш учун мураккаб сугориш-мелиоратив тизимларни бунёд этиш, улардан оқилона ва самарали фойдаланиш лозим. Чунки бошқарув даражаси ва унинг сифати, мунтазамлиги ҳамда кенг қамровилиги воҳанинг қулай мелиоратив режими (мароми) ни бир хилда ёки сунъий равишдаги экологик мувозанат ҳолида саклашга хизмат қиласди. Зотан, бу мураккаб муҳандислик иншоотлари ва тадбирлари муайян даражада сарф-харажатларни талаф этади. Агар, сарф қилинаётган харажатлар йигиндисини олинаётган даромадлар билан солиштирилса, бунинг нисбати уччалик катта кўрсаткичдан иборат бўлмаслиги ўз-ўзидан аён. Бундай ҳолни, айниқса, машина усулида сугориш ташкил қилинган худудларда, масалан, Қарши дашти, Бухоро ва Қоракўл воҳалари ва бошқа сув насос станциялари асосида тортиб олинаётган сургорма ерларда пахта ва экинлар таннархи анча қимматга тушаётганлигига яққол кўриш мумкин.

Инсон ишлаб чиқариш жарабёнида табиий бойликлардан фойдаланишнинг турли муддатларга мўлжалланган стратегик режаларига амал қилмаслиги туфайли нобудгарчиликка йўл қўйиши оқибатида анча панд ейди, лекин вақт ўтганлиги сабабли юзага келган номақбул ҳодисалар билан муроса қилишга тўғри келади. Ресурслардан оқилона фойдаланмаслик ва узоқни қўра олмаслик, пухта ҳисоб - китобларга эга бўлмай содир бўлаётган мураккаб табиий-хўжалик ҳодисаларидан бошқа ресурслар ҳисобига осонлик билан тезда кутилишга инсон ўрганиб қолган. Бу ҳол аслида кейинчалик бошқа хунук бир (ёки гурӯхли) кенг миқёсли ҳодисаларни келтириб чиқаришини у тўғри башорат қила олмайди. Табиий ҳодисаларнинг бир-бирлари билан узвий бориқлигини олдиндан қўра олмаслик жамиятта катта қулфатлар келтиради, иқтисодиётга жиддий зарар етказади, аҳолининг соғлигини ёмонлаштиради.

Масалан, 70-80-йилларда Марказий Осиёда кўплаб янги ерлар ўзлаштирилиб, сургорма деҳқончилик муомаласига киритилди. 1960 йилда жами сугориладиган ерлар 4106 минг га ни ташкил қилган эди. Эндиликда ҳаммаси бўлиб 7,1 млн. га дан зиёд майдонда сургорма деҳқончилик билан шуғулланимокда. Шунча ерни сугориш учун ўлқада $105,2 \text{ km}^3$ сув дарёлардан олинмоқда, коллектор-зовурлар оқими эса жами $33,9 \text{ km}^3$ ни ташкил қиласди. Ўртacha ҳар гектар сугориладиган майдонга сарф қилинаётган сув миқдори Ўзбекистонда 1980 йилдаги ўртacha $18,7 \text{ минг m}^3$ дан 1986 йилга келиб $13,4 \text{ минг m}^3$ га, 1996 йилда

12,4 минг м³ га камайди. Лекин бу кўрсаткич ҳали ҳам талабга жавоб бермайди, пахта учун сугориш меъёри ўртacha 7-8 минг м³ бўлиши амалда тасдиқланган.

Сугориладиган дехқончиликнинг мутгасил ва кенг миёс-да ривожлантирилиши натижасида Ўзбекистонда кутилмаган табиий-антропоген ҳодисалар таркиб топа бошлади. 70-йилларда воҳаларда вужудга кела бошлаган қайтган сувлар ирригацияда асосий муаммо даражасига кўтарилиди, чунки уларнинг ҳажми йил сайин прогрессив равишда орта борди. Қайтган сувлар минераллашганлиги туфайли сугоришда фойдаланишга яроқсиз, дарёларга яна қайтадан ташланса, уларнинг сувини ифлослайди ва шўрлиги ошишига сабаб бўлади, берк ботиқларга юборилса, сув буғланишга сарф бўлиб, истрофгарчиликка йўл қўйилади. Шунинг учун ҳам қайтган сувлар муаммоси ўта мураккаб, ҳозирги фан ва техника ютуқлари доирасида бу муаммони ижобий ҳал қилиш мушкул. Шуни хисобга олиб, Республика мелиорация ва сув хўжалиги вазирлиги (собиқ, ҳозирги қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги) мутахассислари уларнинг катта қисмини Амударё ва Сирдарёга, камроқ қисмини эса берк ботиқларга ташлашга жазм қилишди. Шу тариқа дарёлар сувининг ифлосланиш ва минераллашув даражаларининг ошиши бошланди, Марказий Осиёнинг текислик қисмидаги шўрҳоқли ботиқларда шўр қўллар таркиб топа бошлади, Турон пасттексилигининг қоқ марказида жойлашган улкан ва ноёб Орол денгизи қурии бошлади. Чунки унга дарелардан сувнинг келиши борган сари камайиб борди.

Хуллас, Турон ўлкасида 60-йиллардан бошлаб, сугориш ишлари мислсиз катта суръатларда тараққий қилишининг экологик оқибати шуларга олиб келди. Бу хусусда сўз кетганда, шундай танг, ҳалокатли экологик вазиятларнинг таркиб топишини мутахассислар башорат қила олишган эдими, деган мантиқий савол туғилиши турган гап. Эслатиб ўтиш керакки, ўша пайтларда Орол денгизи ҳавзаси сув ресурслари бўйича кўзга кўринган мутахассислар (В.Л. Шульц, С.Ю. Геллер, В.Н. Кунин, Л.С. Литвак ва б.) Оролнинг қуриши ўлка учун унчалик қўрқинчли эмас, унинг сатҳидан сув буғланишга бекорга сарф бўлганидан кўра, суформа дехқончиликни ривожлантириш афзалроқ, шу боисдан денгизнинг мавжуд бўлиши шарт эмас, деган фикри асосида Орол муаммоси хаспўшланган эди. Орол бўйида ахолининг ижтимоий-иқтисодий оқибатларга дуч келиши, санитария-гигиеник шароитларнинг оғирлашиши, турли қасалликлар ва гўдаклар ўлими кескин даражада ортиши каби масалалар бўйича эса экологик ва ижтимоий-иқтисодий башпо-

рат ишлаб чиқилмаганди. Амударё ва Сирдарёга коллектор сувлари ташланиши натижасида сифати кескин ўзгариши ва ичиш учун мутлақо ярамас ҳолга келиши ҳам аввалдан чүкүрроқ ҳисоб-китоб қилинганд, экологик экспертиза ишларини ўтказиш ҳеч кимнинг ҳаёлига ҳам келмаганди.

Берк ботиқларга ташлама сувларнинг юборилиши уларда балиқчилик тарақкий этишига асос бўлади, деган ҳаёlda иш тутилиб, катта майдонлардаги табиий яйловлар сув остида қолиб кетиши билан ҳеч ким қизиқмаган. Фақатгина Айдар кўли ўрнида ҳозирда 600 минг га дан зиёд яйлов сув остида қолди. Ўша вақтларда собиқ Иттифоқ хукуматига жаҳон бозорларида чаққон бўлган пахта толасини кўплаб сотиш ва ундан мўмай даромад олиш ҳар қандай бошқа юмушлардан афзалроқ эди, уни маҳаллий аҳолининг ичимлик сувисиз қолиши ҳеч қизиқтирумаган, Оролнинг қуриши ва унинг экологик ҳамда ижтимоий-иктисодий оқибатларига мутлақо эътибор бермаган.

Эндилиқда сайёравий, ҳудудий ва маҳаллий экологик муаммолар тобора кенг миқёсда шаклланётган бир пайтда табиатдан фойдаланишининг анъанавий усулини қайта кўриш вақти етди, деб ҳисоблаш мақсадга мувофиқ. Аввало, экологик қайта қуриш концепцияси нимага асосланиши лозим? Бу борада илмий асосланган концепция мавжудми? Бизнингча, бу борада қўйидаги тамойилларга асосланиш юқори самара беради.

Бутун биосферани макро-геотизим деб қаралса, унинг бўлаклари (қуруқликлар, океанлар) мезотизимлар, қуруқликинг айрим бўлаклари ҳудудий геотизимлар, уларнинг қисмларини провинцияли геотизим, ундан сўнгра округли, районли, ландшафтли геотизимлар ва ҳоказоларга ажратиш мумкин. Бинобарин, биосфера беҳисоб геотизимлардан иборат, бу Ер кураси геотизимлардан ташкил топганидан дарак беради. Ҳар бир геотизим яхлит (ўша ҳудудда) табиат, аҳоли ва хўжалик интеграциясидан ташкил топган. Бошқача айтганда, ҳар бир геотизимдаги табиий шароит ва ресурслар, аҳоли ва хўжалик бир-бирларига мос келадиган хусусиятларга эга. Мазкур геотизим микромажмуя (фация, майдон ва жой) ва макромажмуя (ландшафт, район) дан иборат бўлиши мумкин, бинобарин, геотизим мавқеи, миқёси ва хусусиятларига қараб унинг ресурсларидан фақат оқилона фойдаланишни йўлга қўйиш, бу борада ишлаб чиқаришни берк ёки чиқиндисиз технология асосида ривожлантириш, табиий шароит ва ресурсларнинг маҳаллий ҳамда ҳудудий хусусиятларини, албатта, ҳисобга олиш зарур.

Бу геотизимли тамойил табиатдан фойдаланишни бир хил табиий ва экологик хусусиятларга эга бўлган ҳудуд (геотизим)

ларда амалга оширишни тақозо этади. Ышлаб чиқаришни деярли бир хил табиий (экологик) шароитларда амалга оширишнинг кўп афзаликлари бор; масалан, маҳсулот ишлаб чиқаришда ихтисослашиш, ресурсларнинг бир-бирларига яқинлиги ёки бир хиллиги, аҳолининг жойлашиши саноат корхоналарини жойлаштиришда, қишлоқ хўжалигининг маълум бир тармоқларини ривожлантиришда асқотади. Табиий жараён ва ҳодисаларнинг барқарор бошқарувида ҳам қулавицликлар мавжуд. Хуллас, ишлаб чиқаришни ҳудудий такомиллаштириш борасида табиатдан фойдаланишнинг бу янги концепцияси ўзига хос хусусиятларга эгаки, уни амалда синааб кўриш ва ижобий хуло-сага келинган тақдирда истиқболда кенг миқёсда қўллаш мақсадга мувофиқ.

4.5. Иқтисодий–экологик барқарор ривожланиш

1992 йилнинг 3-14 июнида Рио-де-Жанейро шаҳрида жаҳон давлатлари ва ҳукуматлари раҳбарлари иштирокида БМТ нинг атроф-муҳит ва ривожланишга бағишлиланган конференциясида шундай яқдил хуносага келинди: агарда цивилизациялизмининг тараққиёт характеристери ўзгартирилмаса, уни ҳалокат қутмоқда.

Конференцияда дунёнинг 178 мамлакати раҳбарлари қатнашди. Конференция оламшумул аҳамиятга эга бўлган «XXI аср утуби тартиби» номли ҳужжат қабул қилини. Унда қуйидаги бош йўналиш баён этилган:

- қашшоқлик билан кураш;
- ҳозирги техносферада ресурслардан фойдаланишни камайтириш;
- биосферанинг барқарорлигини сақлаб қолиш;
- сиёсий, иқтисодий ва ижтимоий соҳаларда қарор қабул қилинда табиат қонуниятларини ҳисобга олиш.

Дунё аҳолисининг бир қисми оч-яланғоч ва овқатга тўймайди. Маълумотларга қараганда, ҳозирда 1,5 млрд. тиланчи ва 0,5 млрд. оч-камбағаллар мавжуд. Уларнинг сони йил сайин ортиб бормоқда, аҳоли жон бошига ҳар йили етишириладиган ғалла миқдори камаймоқда. Дарвоҷе, бу мисоллардан шундай хуоса чиқариш мумкин: дунёда нафақат экологик танглик ҳукм сурмай, шунингдек, аҳолининг иқтисодий жиҳатдан таъминланганлик даражаси ҳам мутлақо паст.

Рио-де-Жанейрордаги конференцияда қуйидаги сўзлар бир неча бор қайтарилди: 1) атроф-муҳитга эътибор бермаган иқтисодий ривожланиш сайёрамизни чўлга айланишга олиб келади;

2) атроф-муҳитни муҳофаза қилишда иқтисодий тараққиётга эътибор бермаслик қашшоқликка олиб келади, шунинг учун ҳам экологик-иқтисодий сиёсатга ўтиш зарур; 3) ижтимоий адолатсиз дунёда экологик хавфсизликни таъминлаш мумкин эмас. Бу сўзларнинг маъноси битта жумла «барқарор ривожланиш» концепциясида мужассамлаштирилди. «ХХІ аср учун кун тартиби» даги атроф-муҳит ва ривожланиш Деклорациясида барқарор ривожланиш шундай таърифланади: «жаҳон давлатлари атроф-муҳитни сақлаш ва ривожлантиришда ҳозирги ва кела жак авлоднинг эҳтиёжларини қондириш мажбуриятини оладилар». Шундан келиб чиқсан ҳолда конференция Деклорацияси барқарор ривожланишни қўйидагича ифодалади: «Ҳозирги ва истиқболдаги авлодни атроф-муҳитни сақлаш ва ривожлантиришда эҳтиёжларини қондириш барча ҳудудларда бир хил даржада амалга оширилиши стратегиясидан иборат».

Мазкур конференция барқарор ривожланиш иқтисодий ва экологик жиҳатдан тараққиёт негизида амалга оширилганда гина самарали бўлишини алоҳида уқтириди. Бу тезисда катта маъно бор, чунки агарда иқтисодиёт ўз йўлига ривожлана берса, экологик муҳит бузилиш йўналишида тараққиёт босқичида орқага қараб кетса, жамият ҳалокатга йўлиқади. Иқтисодиёт ҳудуддаги табиий ресурслар, меҳнат бойлиги – кадрларга таянади, ресурслар деградацияга, атроф-муҳит ифлосланиши натижасида мутахассислар касалликларга мубтало бўлган тақдирда жамиятда қандай қилиб иқтисодий ривожланиш бўлиши мумкин? Демак, экология ва иқтисодиёт ҳар доим бир-бирини тақозо этади, бирининг ривожланиши иккинчисини ҳам тараққиётга олиб келиши керак. Бу тамойил факат унга тўғри, объектив ва ишончли тарзда қаралгандагина самарали бўла олади.

Барқарор ривожланишга эришиш учун олимлар қуидагиларни амалга оширишини эътироф этадилар: а) сайёра аҳолиси сонининг тез фурсатларда барқарорлашуви; б) истеъмол соҳасида эҳтиёждан ортиқасидан кечиш; в) ишлаб чиқариш соҳасида хомашё ва энергиянинг ўртача сарфини камайтириш; г) саноат ишлаб чиқариши, энергетика, қишлоқ хўжалиги, транспорт ва маиший тармоқларни экологиялаштириш; д) ишлаб чиқаришда қайта тикланмайдиган ресурсларни иложи борича тикланадиган бойликлар билан алмаштириши; е) атроф-муҳит ҳолатини муттасил қузатиш; ж) инсоният олдида ги экологик муаммоларни ечиш учун фандан кенг миқёсларда фойдаланиш; з) янги моделдаги тараққиёт талаблари барча мамлакатлар томонидан бажарилишини таъминлаш учун уларни халқаро (ўзаро келишилган тартиб бўйича) ва давлат (қонун-

чилик ва иқтисодий механизмлар ёрдамида) йўли билан тартибга солиш ва рағбатлантириш.

Жаҳон ҳамжамияти доирасида ресурслардан тежаб-тергаб фойдаланиш технологиясини татбиқ этиш учун молиявий, моддий ва меҳнат ресурсларининг факат битта захираси мавжуд – бу дунё миқёсида қуролсизланиш, барча мамлакатлар бўйича ҳамма ҳарбий сарф-харажатларни кескин камайтиришидир. Маълумотларга қараганда, йилига ҳарбий харажатларга тахминан 1 трлн. доллар сарфланади, қўлига қурол ушлаган энг навқирион 40 млн. киши ҳарбий хизматда, ҳарбий саноат ишлаб чиқаришида 20 млн. киши банд (С.Б.Шлихтер, 1996).

Барқарор ривожланишга ўтишга кўпинчча Ернинг минерал ресурслари камайиб бораётганлиги тўсқинлик қилимокда, деган шов-шуввлар эшитилиб турди. Ҳақиқатан ҳам дунё иқтисодиёти табиий ресурсларни кўплаб ишлатади ва бу ишлатиш коэффициенти йилдан - йилга ортиб бормокда. 1990-2010 йиллар мобайнида дунё аҳолиси 32 % га ортиши ва 7 млрд. кишини ташкил қилиши башорат қилинмоқда. Бу даврда қазилма ёқилғига бўлган талаф 33 % га ортиши, яъни 7,0 млрд. м³ нефть эквивалентидан 9,3 млрд. м³ га кўпайиши тахмин қилинмоқда (Б.Н.Голубов, 1996). Жаҳонда 90 % энергия истеъмоли қайта тикланмас хусусиятга эга минерал бойликлар ҳисобидан олинмоқда. Бу борада тикланиб турадиган энергия турларидан фойдаланиш экологик жиҳатдан тўғри ва мақсадга мувофиқлир. Булар күёш, дарё, шамол, денигиз тўпланилари, сув қайтиши ва кўтарилиши, ер қаъридаги термал сувлар энергияси ва б. Булардан фойдаланиш коэффициенти ҳозирча анча кичик, лекин истиқболда улардан фойдаланиш даражаси ортиб бориши башорат қилинмоқда.

Тўғри күёш, сув, шамол энергияси турларидан фойдаланиш айниқса, беғубор, атроф-муҳитга салбий таъсири жуда ҳам кичик, уни ҳатто назарда тутмаса ҳам бўлади, чунки уларни бошқариш инсон қўлида, энг муҳими, атмосфера ҳавоси ва сув ҳавзалари ифлосланмайди, иқтисодиёт икки томонлама ютади: 1) минерал ресурс ишлатилмайди; 2) атроф-муҳитнинг мусаффолигини сақлаш учун сарф-харажатлар деярли бўлмайди.

Юкоридагилардан шундай хулоса чиқариш мумкин, барқарор ривожланишга факат иқтисодий ва экологик жиҳатдан табиий ресурслардан оқилона ва илмий асосланган ҳолда чиққиндисиз технология, ресурсларни тежаб-тергаб фойдаланувчи муҳандислик жиҳозлари негизида амалга оширилганда қадамбақадам эришиб борилади. Энг муҳими, транспорт, қишлоқ хўжалиги, рекреация ва майний чиқиндилар мейёрдан ошмас-

лиги, иккиламчи ресурслар ҳам түлиқ қайта ишланиб, улардан тайёр маҳсулотлар олиниши лозим. Аҳолининг экологик маданияти ва саводхонлиги, иқтисодий ҳисоб-китоб, рентабеллик, фойда ва бошқа кўрсаткичлар юқори бўлиши даркор.

Ўзбекистонда, умуман, Марказий Осиёда барқарор ривожланиш бўйича маълум ишлар амалга оширилмоқда. Бу борада 1995 йил 10-20 сентябр кунлари БМТнинг «Орол денгизи ҳавзасининг барқарор ривожланиши» массалаларига бағишлиланган конференциясида Тоҷикистон, Туркменистон, Ўзбекистон, Қирғизистон ва Қозогистон Респубубликаларининг президентлари томонидан имзоланган Нукус Деклорацияси улар барқарор ривожланиш тамоилиларига содик эканликларини аниқ ифодалайди.

Қисқача хуросалар

Табиатни мухофаза қилиш ва бойликлардан фойдаланиш илмий асосда бошқариладиган табиат мажмуаларида амалга оширилса, самарадорликка әришилади.

Экологик самарадорликни таъминловчи қатор табиий омиллар мавжуд. У ҳудуднинг табиий шароити ва ресурсларининг хусусиятлари билан боғлиқ.

Иқтисодий самарадорликни кўпинча сарф-харажат ва самара орасидаги ўзаро нисбат аниқлайди.

Табиатдан нотўри фойдаланишнинг экологик оқибати мавжуд қулай вазиятнинг жиддий вазият билан алмашишида аниқ ифодаланади. Бунинг оқибатидаги иқтисодий зарарни, одатда, табиий ресурсларнинг қашшоқланиши, муомаладан чиқиб кетишини пул воситасида белгилаш катта аҳамиятта молик.

Ишлаб чиқариш кучларини жойлаштириш ва ривожлантириш ҳудуднинг табиий-экологик шароитига мос тушиши ва унинг хусусиятларидан келиб чиқиши шарт. Акс ҳолда турли номатлуб антропоген ҳодиса ва жараёнлар авж олади.

Эндилиқда табиатдан фойдаланишнинг анъанавий усулини қайта қуриш вақти етди. Шу боис геотизимли тамойилга ўтиш ҳар томонлама кутилган самара беради.

Экологик вазият жиддий бўлган ҳолатда жамиятда иқтисодий ривожланиш бўлиши қийин масала. Барқарор ривожланишга срининг утӯй қатор муаммолар, жумладан экологик муаммоларни очиш даркор.

Назорат ва муҳокама учун саволлар

1. Экологик самарадорликни қандай тушунасиз?
2. Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий самарадорлиги нима?
3. Табиатдан нотўғри фойдаланишнинг ижтимоий-иқтисодий оқибатларини баҳолаш қандай амалий аҳамиятга эга?
4. Иқтисодий-экологик стратегияни ишлаб чиқиш ва қўллаш нима учун зарур?
5. Иқтисодий-экологик барқарор ривожланишни қандай тушунасиз?
6. Барқарор ривожланишга эришиш учун қандай тадбирлар амалга оширилиши лозим?

Асосий адабиётлар

1. Голуб А.А., Струкова Е.Б. Экономика природопользования. – М., 1995.
2. Гирузов Э.В. и др. Экология и экономика природопользования. – М.: ЮНИТИ, 1998.
3. Демина Т.А. Экология, природопользование, охрана окружающей среды. – М.: Аспект Пресс, 1996.
4. Макар С.В. Основы экономики природопользования. – М.: ИМПЭ, 1998.
5. Нестерев П.М., Нестерев А.П. Экономика природопользования и рынок. – М.: ЮНИТИ, 1997.

БОЗОР ИҚТИСОДИЁТИ ВА ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШ

5.1. Бозор иқтисодиёти шароитида табиатдан фойдаланиш

Бозор иқтисодиёти шароитида табиатдан фойдаланиш режали ривожланишга асосланган социализм жамиятидагига нисбатан тубдан фарқ қиласы. Социализмда табиий ресурслардан фойдаланиш күпроқ экстенсив усулга асосланған, исроф-гарчиликка йўл қўйиш, истиқболни ўйламасдан мавжуд бойликлардан керагидан ортиқ ишлатиш, уларнинг қашшоқланиши ва сифати бузилиши билан яқиндан шуғулланмаслик тарки одат бўлган. Бинобарин, табиатнинг бузилиши маконда ҳар қадамда сезилиб турган.

Ишлаб чиқаришнинг хусусийлаштирилиши, ерга бўлган муносабатнинг ўзгартирилиши, табиат тўғрисида Олий Мажлиснинг бир неча қонунлари қабул қилиниши, корхоналарнинг давлат тасарруфидан чиқарилиши ва бошқа ислохотлар бозор иқтисодиёти шароитида табиий ресурслардан фойдаланиш ва умуман, табиатга бўлган муносабатни тубдан ўзгартиришга асос солди. Эндиликда табиий ресурслардан омилкорлик билан фойдаланиш ва экологик омилни эътиборга олиш биринчи даражали аҳамиятга эга бўлди. Бу аввало атроф-муҳитни муҳофаза қилиш, ишлаб чиқаришни экологик жиҳатдан тоза ҳолда ривожлантириш ва ижтимоий-иқтисодиётга йўналтирилган экологик сиёсатнинг амалга ошира бошланишидир. Бироқ, бу жарайён етарли даражада мураккаб, серқирра ва муаммолилиги билан ажralиб туради. Шу жиҳатдан қараганда табиатдан фойдаланишнинг экологик ва иқтисодий асосларини билиш барқарор иқтисодий ривожланишга ўтишда муҳим ҳисобланади.

Инсон табиатдан фойдаланиш жараёнида унга икки турдаги тармоқлар ёрдамида таъсир кўрсатади: 1) табиатдан бевосита фойдаланиш; 2) табиатдан билвосита фойдаланиш. Биринчи турдаги табиатдан фойдаланиш тармоқлари табиий муҳитдан тўғридан-тўғри керакли бойликларни олади ва фойдаланади. Шунинг учун ҳам бу тармоқлар табиатни муҳофаза қилиш борасида биринчи ўринда жавобгар ҳисобланадилар, шунга яраша табиатни сақлаш ва қайта тиклаш, ресурслар сифатининг доимо юқори бўлиши, атроф-муҳитни ифлосланишдан сақлашда масъулцилар. Иккинчи турдаги тармоқлар фойдаланган бойликлар қолдиқларини қайта ишлаш билан шуғулланадилар. Бу жиҳат-

дан улар табиатдан тўғридан-тўғри ресурсларни олмайдилар ва атроф-муҳитга бевосита таъсир кўрсатмайдилар. Лекин бевосита таъсир, одатда, иккиласми ресурсларни қайта ишлаш жараённинг юзага келади.

Табиатдан фойдаланиш муаммолари бўйича фаолият кўрсатаётган мутахассисларнинг тадқиқотларига кўра, бу жараённинг бир неча турлари мавжуд.

1. Бевосита фойдаланиш. 1.Бойликни қазиб олиш: табиатдан омборхона сифатида, тайёр меҳнат предметларини, яъни қайта тикланмайдиган, туталланадиган ресурслар манбай сифатида фойдаланиш. Бу фаолият тўлиги билан тоғ - кон қазиб олиш саноатига тўғри келади. Бу борада юз берадиган табиатни муҳофаза қилиш, ресурлардан оқилона фойдаланиш, атроф-муҳит билан боғлиқ барча муаммолар айни ушбу саноат фаолияти билан боғлиқдир.

2. Табиий ресурслардан фойдаланиш: табиатдан маҳсулотлар ишлаб чиқариш манбай сифатида фойдаланиш. Бунда қайта тикланадиган, тугалланмайдиган ресурсларга асосланилади. Бу тармоқлар қишлоқ, ўрмон, сув ва бошқа хўжаликлардан иборатдир. Шунингдек, бунга гидро, шамол, гелио, ой, иссиқлик энергетика манбаларини ҳам тармоқ сифатида киритиш мумкин. Улар табиий қучлар ва жараёнлардан энергия ишлаб чиқариш воситаси сифатида фойдаланади. Табиати мақсадга мувофиқ ҳолда ўзгартирилган ареалларни қулай ҳолда сақлаб туриш - ресурслардан фойдаланишнинг асосий шарти ҳисобланади. Баъзан бу ареалларни, табиат-хўжалик тармоқлари, ҳам деб аталади.

3. Ландшафт (геотизим)нинг табиий, экологик, ресурс хусусиятларидан хўжаликларни жойлаштириш ва ривожлантириш шароитлари сифатида фойдаланиш. Бу борада қишлоқ ва шаҳар аҳолисини жойлаштириш, рекреация, соғломлаштириш-санатория, спорт объектлари, экинзорлар, саноат ва бошқа ишлаб чиқариш корхоналарини жойлаштиришда ландшафтларнинг табиий хусусиятларидан тўлиқ фойдаланиш яхши самара беради. Бу йўналишда ҳудудда район планировкасининг ишлаб чиқарувчи қучларни жойлаштириш бўйича илмий таомилларини имкони борича тўла татбиқ этишда ландшафтларга асосланиш мақсадга мувофиқ. Албаттга, аҳоли пунктларини ландшафт шароитларига қараб тўғри жойлаштириш бош вазифалардан бири ҳисобланади.

4. Алохида қўриклиданадиган ҳудудлар ва илмий-таҳриба жиҳатдан табиатдан фойдаланиш: бу тоифадаги табиатдан фойдаланиш асосан табиатнинг инсон томонидан кам (кучсиз)

ўзгартирилган худудларида қўриқҳоналар ташкил қилиш ва уларда илмий-тадқиқот ишларини олиб боришга асосланган. Бу худудлар кучли ўзгарган геотизимларда мониторингли тадқиқот ишлари олиб борилганда солишириш учун асқотади.

II. Билвосита фойдаланиш. Ресурсни истеъмол қилиши: худуднинг табиий хусусиятларига талабчанлиги энг кам, табиатдан фойдаланиш билвосита, яъни бошқа бир тармоқ орқали амалга оширилади. Масалан, қазиб олинган хомашёлар, ёқилғи, энергия бошқа тармоқлар томонидан тайёрланган бўлиб, улар бу тармоқларда истеъмол қилинади. Бунга хомашё, ёқилгини қайта ишловчи тармоқлар, транспортнинг барча турлари, ижтиёмий инфратузилма, майший-коммунал хўжалик ва бошқалар киради. Хомашёни қайта ишловчи барча корхоналар табиатда иккиласмчи ёки чиқинди ресурсларни йиғади, шунингдек, атроф-муҳитни ифлослайди.

Демак, турли тармоқларда табиатдан фойдаланиш турлича, шунингдек, табиатни муҳофаза қилиш бўйича қизиқиши ҳам тармоқларда ҳар хил. Шу сабабли ҳам бир тармоқ табиатдан фойдаланиш жараёнида бошқа бир тармоққа зарар етказиши мумкин. Улар ўргасида табиатни муҳофаза қилиш бўйича мувофиқлаштирувчи ишлар кўлами жуда ҳам кам, баъзан жойларда улар амалга оширилмайди. Тармоқларнинг 1-ва 2-гурухлари табиий муҳитни кучли даражада ўзгартирувчи, 3-ва 4-гурухлар эса ушбу ўзгаришларнинг оқибатларини қабул қилиб олувлар ҳисобланади.

Табиатдан фойдаланишнинг худудий тузилиши. Табиатдан фойдаланиш— кенг хўжалик фаолияти соҳаси бўлиб, кўп-лаб тармоқларни ўз таркибига бирлаштиради. Табиатдан фойдаланувчиларнинг барчаси ҳам унинг ноз-неъматларидан бир хилда, бир даражада (миқёсда) баҳраманд бўлмайди: баъзилари кучли, бошқаси камроқ даражада моддий бойликларни хўжалик муомаласига киритади. Бу жараён турли катталикдаги худудларда юз беради, баъзан чоғроқ майдонда (маъдан олинадиган карьерлар) табиий муҳитнинг тубдан ўзгариши, улкан мақонда (чорва яйловлари) кучсиз ўзгаришлар содир бўлиши мумкин. Табиатдан фойдаланишнинг бундай таснифланишини ўрганиш амалда катта аҳамиятга молик.

Юқорида қайд қилиб ўтилгандек, табиатдан фойдаланишнинг асосий икки жиҳати: а) табиий макон (геотизим)да ишлаб чиқариш кучлари ва аҳолини жойлаштириш, инфратузилмаларни ривожлантириш ва бошқалар; б) ер қаъридан табиий хомашёларни қазиб олиш ва уларни қайта ишлаш мавжуд. Ушбу икки турни ўзаро боғлиқ ҳолда тадқиқ қилиш табиатдан фойдаланишнинг асосий мағзи (ўзаги)ни ташкил этади.

Инсоннинг табиатдан фойдаланиш фаолиятини ўрганиш шуни қўрсатадики у билан боғлиқ бир қатор худудий йирик гурӯҳларни (Т.Г.Рунова, 1987 й.) ажратиш мақсадга мувофиқ:

1. Йирик худудларни (табиий минтақа, қатта ареаллар ва б.) эгалловчи тармоқлар. Улар табиий маконларнинг бойликлар манбаси, маҳсулдор экинзор ва яйловлар сифатида фойдаланадилар, яъни ишлаб чиқариш воситаси, меҳнат предмети сифатида ишлатади. Булар ресурслардан фойдаланувчи тармоқлар - қишлоқ, ўрмон, овчилик хўжаликлари ҳисобланади. Улар худуднинг табиий-минтақавий хусусиятлари билан боғлиқ ва табиатнинг қайта тикланувчи бойликларига анча қарамлiği билан ажralиб туради. Шунингдек, тараққиёт жараёнида табиий муҳитни фаол ўзгартириб боради. Табиатдан фойдаланувчилар нафақат мазкур минтақада, шунингдек, қўшни табиий зоналарнинг табиий хусусиятларига ҳам таъсир этишлари мумкин. Тор этакларидаги сугориладиган ерлардан фильтрация сувлари текисликдаги яйлов ва воҳалардаги грунт сувлари сатхининг кескин кўтарилишига сабаб бўлиши барчага аён. Бўнинг оқибатида тупроқ шўрланиши кенг авж олади.

2. Йирик манбали тармоқлар, табиат томонидан яратилган ноёб мајкумали конлар бойликларини қазиб олиш ва қайта ишлаш жараёнлари билан шуғулланади. Бу тармоқларда кондан фойдаланишининг табиий имкониятлари ва иқтисодий харатлари рентабеллиги қизиқтиради. Табиий манба мавжуд бўлган худуднинг рельеф шароитлари, грунт тузилиши, иқлимий (шамол режими), сув билан таъминланиши, йўл қуриш имкониятлари ва бошқа инфратузилма объектларини вужудга келтириш биринчи даражали аҳамиятга эга.

Тор қазиши ва хомашёни қайта ишловчи, энергия ишлаб чиқариш тармоқлари (қазиб олиш саноати, энергетика, металлургия, нефть ва газни қайта ишлаш, кимё ва бошқа асосий корхоналар) табиий манба ва уни қайта ишловчи корхоналарда, энергетика марказларида табиий муҳитни кучли ўзгартиради, атроф-муҳитни ифлослайди, уларнинг таъсир радиуси бир неча ўнлаb км масофагача сезилиб туради (айниқса, атмосфера ҳавосининг ифлосланиши 60-70 км гача боради).

3. Майдо манбали, узун йўналган, тўрсимон шакллардаги обьект маконлари қайта ишланган бойликлардан маҳсулот ишлаб чиқаради. Бу тоифадаги тармоқлар табиий шароит хусусиятларига унчалик талабчан эмас, факат чиқиндилар учун кулагай майдонлар мавжуд бўлса кифоя. Уларнинг атроф-муҳитга таъсир даражаси унчалик кучли даражада эмас. Бу тармоқларда ишлаб чиқариш корхоналари атрофида кўплаб қаттиқ чиқиндилар йиғизиб боради, рекультивация ишларини сифатли

амалга ошириш билан корхоналарнинг табиий мухитга таъсирини барқарор бошқариш имкони бор.

4. «Ландшафтдан фойдаланиш», манбали, дисперсли тармоқлар учун геотизимнинг табиий шароитлари уларни жойлаштиришда мухим роль ўйнайди. Бу тармоқларга рекреация, сув хўжалиги, қўриқхоналар, табиатни илмий жиҳатдан тадқиқ килиш, алоҳида аниқ ва нозик технология жараёнлари корхоналарини киритиш мақсадга мувофиқ. Бу тармоқлар геотизимларнинг табиий хусусиятларини мажмуали ҳолати билан яқиндан боғлиқ бўлиб, уларнинг жойлашувида амалий аҳамиятта эга. Тўғри жойлаштирилган ишлаб чиқариш корхоналари, инфратузилма обьектлари ўзаро алмашив келиши табиатдан фойдаланиш самарадорлигини оширади.

Демак, таҳлил қилиб ўтилган тармоқлар гуруҳлари табиатда жойлашувига кўра, 1-гуруҳдагилари табиатдан фойдаланиш жараёнларини асосан табиий-минтақавий миқёсда, колган учтаси азонал омиллар таъсирида худудий ҳолда мавжуд бўлади. Бинобарин, табиатдан фойдаланиш етарли даражада мураккаб ва кўпдан - кўп шаклларга эга, атроф-мухитга таъсир доираси турлича, шунга мувофиқ табиий мухит ҳам мос равишда ўзгариади.

Ўзбекистон худудида табиатдан фойдаланиш туб моҳияти билан табиий шароит ва ресурслар, маъданлар мавжудлиги, аҳоли ва меҳнат ресурсларининг жойлашувига боғлиқ. Республиканинг текислик қисми чўл зонасидан, тоғ олди - чала чўл, тоғ ёнбағирлари - баландлик минтақаларидан иборат. Мамлакат худудининг учта йирик қисм - минтақалар уйлиниши табиатдан фойдаланишни ё та макроминтақага ажратиш имконини беради.

Текислик минтақаси табиий шароитлари хилма - хил: қумли, лёссли чўллар билан бирга Қизилқумда палеозой жинсларидан ташкил топган қолдиқ тоғлар, дарёларнинг йирик дельталари, террасали дарё водийлари мавжуд. Бу ҳол табиатдан фойдаланишни янада мураккаблаштиради. Чунончи, дарё дельталари ва водийлари суформа дехқончилик, қумли, гипсли ва бошқа чўллар яйлов чорвачилиги билан шуғулланиш, тоғ ёнбағирлари нодир металлар, уран, мармар; бўр ва юра давлари ётқизиклари нефть ва табиий газ, фосфорит рудаси ва бошқа маъданларни қазиб олиш учун манба ҳисобланади.

Тоғ этакларидаги дарё водийлари, конус ёйилмалари - суформа дехқончилик; адирлар, қирлар - яйлов чорвачилиги; неоген ва палеоген ётқизиклари - нефть ва табиий газ қазиб олишда фойдаланилади, соғломлаштириш ва дам олиш обьектлари сифатида ишлатилади.

Тоғ ёнбағирлари - асосан яйлов чорвачилиги, полиметалл ва нодир метал рудалари, қурилиш материаллари, мармар қазиб олиш

учун фойдаланилди. Бу миңтақада рекреация обьектлари мавжуд.

Табиатдан энг унумли (юқори даражада) фойдаланиш асосан воҳаларда, маъданлар қазиб олинадиган конларда, балиқчилик ҳавзаларида, рекреация обьектларида мавжуд бўлиб, яйловларда бу кўрсаткич бир неча баробар кам, худди шундай ҳодиса тегишли сайёхлик инфратузилмасига эга бўлмаган рекреация обьектларида ҳам содир бўлмоқда, яъни энг яхши имкониятлардан тўлиқ фойдаланилмаяпти. Бундан табиатдан фойдаланиш юқори даражада бўлган худудларда табиий муҳит кам азият чекаяпти ёки яйловларда табиатда ўзгариш деярли содир бўлмаяпти, деган хулоса чиқарилмаслиги керак.

Воҳаларда ердан (70-95%) ва сувдан (64%) фойдаланиш коэффициенти нисбатан анча юқори, лекин бу кўрсаткичлар замон талабига жавоб бермайди. Шунинг учун ҳам суръорма ерларнинг ярмисидан зиёди шўрланган, ирригация эрозияси, дефляция кенг майдонларда ривожланган, тупроқнинг қашшоқланиш даражаси юқори (гумус микдори 2 марта кам), ўртача суръориши меъёри (хар га майдонда 11-12 минг м³) илмий асосланган кўрсаткичлардан (7,5-8 минг м³) кўп ва б. Бинобарин, суръорма ерлардан олинаётган ўртача ҳосил микдори нисбатан кам, чунки ерларнинг агрономик ва мелиоратив шароитлари юқори даражада (пахтадан, айтилиқ, 35-40 ц) ҳосил етиштириш учун қулай эмас. Бу ҳол тегишли амалий тадбирларни мунтазам қўллашни талаб этади.

Яйловларда, айниқса, чўл миңтақасидаги кумли яйловлардан фойдаланиш даражаси ҳақиқатан ҳам кам. Чунки яйловлардан уларга дам бермасдан бетўхтов фойдаланиш, оқ саксовул, черкез, жузғун каби буталарни ёқилғи мақсадида қирқиши, техноген омилларнинг тартибсиз ҳаракати, ем-хашакбон ўтларни сунъий равишда қўпайтирмаслик ва бошқа сабабларга кўра уларнинг маҳсулдорлиги 60-йиллардан бошлаб камайиб бормоқда. Ҳар бир қорақўл қўй боқиладиган майдоннинг ўртача сатҳи йилдан - йилга ортиб бормоқда (чунки улар истеъмол қиласидиган ўтларнинг микдори камаймоқда). Автомобиль, трактор ва бошқа механизmlарнинг тартибсиз ҳаракати туфайли ҳаракатдаги қумларнинг майдони кенгаймоқда. Шу сабабларга кўра, яйловлардан фойдаланиш даражаси замон талабларига умуман жавоб бермайди.

5.2. Табиатдан фойдаланишни бошқаришнинг обьектлари ва субъектлари

Табиатдан фойдаланиш мураккаб жараён: ижтимоий ишлаб чиқаришда инсон бетўхтов табиатга таъсир кўрсатади. Бунда унинг бойликлари ва қулай шароитларидан турли ҳажмда

фойдаланади. Бунинг натижасида табиий муҳит муайян даражада ўзгаришга учрайди. Табиатдан фойдаланишнинг бир неча механизмилари мавжуд, чунончи, иқтисодий, хуқуқий, экологик ва бошқалар. Уларни ўз вақтида мунтазам қўллаб бориш табиатдан фойдаланишнинг илмий асосланишига имкон беради.

Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий механизмини мутахассислар куйидагича таърифлайдилар: табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий механизми – давлат ташкилотлари, маҳаллий ўз-ўзини бошқарув ва барча табиатдан фойдаланувчиларнинг ундан фойдаланиш, такрор ишлаб чиқариш, табиий ресурсларни муҳофаза қилиш бўйича ташкилий ва иқтисодий тадбирларнинг бир-бирлари билан боғлиқ тизимиdir.

Иқтисодий механизмининг асосий мақсади ижтимоий ишлаб чиқарувчиларнинг иқтисодий ва экологик мақсадларини ўзаро мувофиқлаштиришdir. Бунда давлат, худдий, маҳаллий ташкилотлар ҳамда ишлаб чиқарувчиларнинг умумий мақсади назарда тутилади. 1992 йил Рио-де-Жанейро шахрида БМТ раҳбарлигига бўлиб ўтган жаҳон табиатни муҳофаза қилиш анжуманида қабул қилинган «ХХI аср учун қун тартиби» хужжатида шундай дейилган: «Стратегиялар иқтисодиётни ижтимоий жавобгарлик тараққиёти учун ўналтирилган бўлиши, бу жараёнда ишлаб чиқариш учун ресурслар базаси сақланиши ва келажак авлод учун атроф-муҳит сақланиши керак». Бу шиор ҳар бир мамлакатда иқтисодиётни борчарор тараққиётни утун устувор аҳамиятта эга.

Табиатдан фойдаланиш объектлари ниҳоятда кўп: у бирор табиий ресурс, табиий мажмua (ландшафт), рекреация ҳудуди ва бошқалар бўлиши мумкин. Инсон улардан меъёрга яраша фойдаланади, бойликларни хўжалик муомаласига киритади, бинобарин, табиатда турли ўзгаришлар содир бўлади. Дарвоқе, табиат инсон томонидан бошқарувга муҳтоҷ, аксинча, турли табиий ва антропоген жараёнлар ривожланиши натижасида табиатдан фойдаланиш самарадорлиги кескин пасайиб кетади ёки объект муомаладан чиқади. Демак, табиатдан фойдаланиш объекти инсон томонидан мунтазам сифатли бошқарилишга муҳтоҷ.

Табиатдан фойдаланишнинг бошқарув субъектлари давлат муассасаларининг умумий доирасига кирувчи идоралар, табиатни муҳофаза қилиш бўйича маҳсус вакил қилинган ташкилотлар, шунингдек, маҳаллий ўз-ўзини бошқариш идоралари ҳисобланади. Бошқарув субъектлари сифатида корхона даражасидаги табиатдан фойдаланиш хизмати (цехлар, бўлимлар), фирмалари ёки айрим хизматчилар бўлиши мумкин. Бу идоралар турли хизматларни бажарса-да, табиатдан фойдаланишни уёки бу даражада амалга оширади, бу жараёнда иқтисодий у-

лубларни қўллайди, умуман олганда, иқтисодий механизминг турли элементлари иштирок этади.

Умумий доирадаги давлат муассасаларига мамлакат Президенти, Олий Мажлис, Вазирлар Маҳкамаси, вилоятларнинг ҳоқимликлари табиатдан фойдаланиш масалалари бўйича назорат ва қонунлар ижросини амалга оширадилар. Маҳсус давлат муассасалари доирасига табиатни муҳофаза қиливчи республика миқёсидаги ташкилотлар киради. Улар ижро фаолиятларига кўра ўч турга бўлинади: а) маъмуали; б) соҳали; в) функционал. Маъмуали табиатни муҳофаза қилиш идоралари барча вазифаларни бажарадилар. Бу борада бош маъмуали ташкилот — Ўзбекистон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитаси маҳсус вакил сифатида фаолият кўрсатиб келмоқда. Қўмитанинг хуқуқий ҳолати «Табиатни муҳофаза қилиш тўғрисида» ги Қонун (9 декабр 1992 й.), қўмита тўғрисидаги низомда асосланган. Қўмита мувофиқлаштирувчи, тартибга солувчи, назорат-инспекция, экологик-маърифий вазифаларни бажаради.

Бошқа маъмуали маҳсус вакил қилинган муассаса — Санитария-эпидемиология назорат ташкилоти бўлиб, республика соғлиқни сақлаш вазирлиги таркибида фаолият қўрсатади, шунингдек, Вазирлар Маҳкамаси таркибидаги Бошгидрометеорология хизмати, Фавқулода вазиятлар ва табиий оғат оқибатларини йўқотиш бўйича вазирлик (ФВВ) ҳам табиатни муҳофаза қилишда фаол иштирок этади.

Айрим соҳали муассасалар дикқат - эътиборни баъзи табиат обьектларига қаратадилар. Бу борада Қишлоқ ва сув хўжалиги вазирлиги, шу вазирликнинг Ўрмон хўжалиги бош бошқармаси, «Ўзбалиқ» акциядорлик компанияси, муттасил назорат ишларини олиб борадилар. Айрим табиий ресурслар ва обьектлар бўйича Геология қўмитаси (радиацион хавфсизлик), Давлат божхона қўмитаси, Ички ишлар вазирлиги, Республика Прокуратураси ва бошқалар назорат ишларини амалга оширадилар.

Кўрсатиб ўтилган муассасалар ва ташкилотлар табиат муҳофазаси, экологик вазиятни юмшатиш, табиатдан фойдаланишини меъёрлаштириш бўйича назорат ҳамда чора-тадбирларни қўллаш ишлари билан шуғулланадилар. Бу борада мунтазам экологик мониторинг, экспертиза, экологик-маърифий вазифаларни бажарадилар.

5.3. Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий тамойиллари

Табиий ресурслардан фойдаланишнинг иқтисодий механизми бир неча тамойилларга асосланади. Ушбу тамойиллар

ижтимоий ишлаб чиқариш амалиётида кўп йиллар мобайнида юзага келган.

Табиятдан фойдаланишинг асосий тамойилларидан бири пуллилик ҳисобланади. Ишлаб чиқариш жараёнида ҳар қандай табиий ресурслардан фойдаланиш маълум тўловлар натижасида амалга оширилади. Социализмда ер, сув ва бошқа ресурслар корхона, хўжалик ва фуқаролар томонидан бепул фойдаланилган. Бу тамойилнинг нотўғрилиги шундаки, улардан фойдаланувчилар катта ҳажмда нобудгарчиликка йўл қўяр, ер ва сувнинг сифатини сақлаб қолиш тўғрисида қайғурмас эдилар. Шунинг учун ҳам Ўзбекистонда 60-80- йилларда сугорма ерларнинг талай қисми шўрланиш, эрозия, дефляцияга учради, қашшоқланди, табиий маҳсулдорлиги 1,5-2 баробар камайиб кетди. Сув ресурсларидан оқилона фойдаланмаслик оқибатида Орол дengизининг сатҳи 1961 йилдан эътиборан пасайиш йўналишига ўтди, сувнинг ифлосланиши туфайли қишлоқ аҳолиси турли касалликларга чалина бошлади, сугорма ерлар шўр сув билан суғорилиши натижасида тупроқ шўрланиши кучайди ва бошқалар. Бу салбий ҳодисалар учун ҳеч ким жавобгарликка тортилмас эди. Ер ва сувдан экстинсив фойдаланиш оқибатлари экологик вазиятни жиддийлаштиргди, ўз навбатида бу аҳвол иқтисодий самарадорликнинг пасайишига олиб келди.

Пуллилик тамойили негизида табиий ресурсларнинг иқтисодий (қиймат) баҳоси турди. Кўпгина хорижий мамлакатларда табиий ер фонди учун табақалашган тарзда ер эгаларидан солиқ ундирилади. Бизнинг мамлакатимизда ҳали бу даражага эришилганича йўқ, чунки ер маълум кўрсаткичлар асосида ўз баҳосига эга бўлиши керак, бошқача айтганда ер кадастри ишлаб чиқилган тақдирда солиқлар ўта табақалашган имконга эга бўлади. Ҳозир бу йўналишда мамлакат миқёсида тайёргарлик ишлари олиб борилмоқда.

Ерни, хусусан, сугорма ерни, пул жиҳатидан баҳолаш ишлаб чиқаришда уни бошқа ресурслар билан солиштириш имконини беради, бу ҳол ернинг мелиоратив ҳолати бузилиши, унинг турли қурилиш объектлари учун чегириб олиниши, муомаладан чиқиб кетиши, экин экмаган йил зарари ва бошқа оқибатларни сарҳисоб қилиш имконини беради.

Ернинг ишлаб чиқариш баҳоси аниқланиши ва дехқонлар, фермерларга, хуллас, барча тоифадаги фойдаланувчиларга маълум муддатга берилиши аввало ундан самарали фойдаланиш тамойилига тўлиқ амал қилинишига имкон беради. Фойдаланувчи ернинг мелиоратив ҳолати мунтазам аъло даражада бўлишини таъминлашга интилади, ер табиий ҳодисалар таъ-

сирида мұомаладан чиқиб кетишининг олды олиниади, ердан иложы борича максимал фойдаланишга ҳаракат қилинади. Бошқача айтганда ер хақиқий этасини топади.

Табиий ресурслардан фойдаланишнинг пуллилик йўлига ўтилиши бир қанча экологик ва иқтисодий масалаларни ҳал этиш имконини беради: а) улардан самарали фойдаланишга қизиқиш кучаяди; б) ресурсларни қайта тақрор ишлаб чиқариш учун қўшимча молиявий манбалар вужудга келади; в) қўшимча даромад миқдори ортиб боради.

Табиатдан фойдаланишнинг илмий жиҳатдан асослаш тамоили жамиятнинг экологик ва иқтисодий манфаатларини, пухта ўйлаб иш тутишни, инсон утун соғлом ва қулай ҳаёт тарзини вужудга келтириш кафолатланишини таъминлади. Табиатдан ишлаб чиқариш жараёнида фойдаланишни илмий жиҳатдан асослаш иқтисодий механизмнинг бир қатор дастаклари ишга солинишига йўл очиб беради. Бу борада табиий ресурсларни иқтисодий баҳолаш ва баҳонинг вужудга келиши, иқтисодий зарарларни хисоб-китоб қилиш, экологик ва ижтимоий оқибатларни хисоблаб чиқиш муаммолари эндилиқда кескин бўлиб турибди.

Табиатдан фойдаланишнинг илмий жиҳатдан асослаш тамоили серқиррали, кенг миқёсли ва қўплаб фанлар илмий натижаларини биргаликда қўллашни тақозо этади. Бу борада табиий фанлар қатори «Иқтисодиёт», «Хуқуқ», «Тиббиёт» ва бошқалар ҳам ресурслардан фойдаланишини ҳар томонлама асослашда фаол қатнашиши зарур. Бу фанлар таркибида «География», «Геология», «Биология», «Экология» эришган илмий натижалар негизидан фойдаланиш тамоилини асослаш юқори самара беради.

Иқтисодий жавобгарлик тамоили табиатдан фойдаланишда кенг қўлланилади, чунки ҳар бир корхона, цех, жамоа хўжалиги, оиласвий пурдат аъзолари, ҳар бир инсон ресурслардан фойдаланиш жараёнида табиатга етказган зарари учун жавобгардир. Бу зарар нафақат табиатни қашшоқлантирибгина қолмай, аҳоли орасида турли қасалликлар тарқалиши учун имконият яратади. Бинобарин, бу ҳолатда экологик хуқуқни бузувчилик тегисли жарималарни давлат банкларига ўз вақтида тўлашлари шарт.

Мажмуалик тамоили табиат ресурсларидан фойдаланишда мұхим аҳамият қасб этади. Бу тамоилт қазилма бойликлардан самарали ва тўлиқ фойдаланишда ҳамда бошқа мураккаб хомашёларни хўжалик мұомаласига киритишда, кам чикиндили ва чикиндисиз технологияни татбиқ этишида аскотади. Йиккиласмчи ресурсларни қайта ишлаш жараёнида мажмуалик тамоилиниң қўлланини катта иқтисодий самара беради. Йекин бу тамоилини мамлакат миқёсида ҳалигача тўлиқ қўллашга ўтилмаган.

5.4. Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий механизм элементлари

Табиий ресурслардан фойдаланиш ва бу жараёнда атроф-мухитни муҳофаза қилишнинг ўзига хос иқтисодий механизми таркиб топган. У кўплаб турли элементлардан иборат, лекин хозирча юқори даражада такомиллашган деб бўлмайди, бозор иқтисодиёти шароитида ушбу механизм борган сари яхшиланаб боради.

Табиий ресурсларни иқтисодий баҳолаш ва баҳолар негизида табиатдан фойдаланишда пуллилик йўлга ўтиш борган сари реаллашиб боради. Бозор иқтисодиётiga ўтиш даврида иқтисодий механизмнинг айрим элементларини қўллаш табиатдан фойдаланишини такомиллаштириб боришда дастлабки қадам бўлади. Табиатдан фойдаланишда пуллик йўлга ўтиш экологик омилни иқтисодётда янада кенгрок қўллашга, бойликлардан оқилона фойдаланишда қўмаклашади. Табиий ресурслардан фойдаланганлиги учун тўланадиган тўловлар икки турда бўлиши мумкин: а) табиий ресурслардан фойдаланиш хукуқи учун; б) такрор ишлаб чиқариш ва табиий бойликларни муҳофаза қилиш учун.

Табиий бойликлардан фойдаланиш хукуқи учун тўланадиган ҳақ ушбу ресурслар эгасига олдиндан белгилаб қўйилади. Бу ҳол мутлақ рентнанинг бекор қилиниши билан боғлиқ.

Табиатдан фойдаланишша ҳақ тўлашнинг йўлга қўйилиши борасида жарималар ундириш жиддий самара беради, турли ресурслардан тўлик фойдаланмаслик, сув ва ҳавони ифлослантирганлиги учун санкциялар белгилаш кенг миқёсда амалга оширилиши керак. Суформа ерларни шўрланиш, эрозия ва дефляцияга берилишига имконият яратган ердан фойдаланувчиларга, айниқса, пестицидларни кўп ишлатгани, тупроқ «ориқлаши» га йўл қўйгани учун меъёрдан кўпроқ жарима солиш, ҳатто ҳаво ва сув ҳавзаларини ифлослантираётган корхона ва цехларни маълум муддатта ёпиб қўйиш ва катта ҳажмда жарима солиш амалий аҳамият касб этади. Атмосфера ҳавосини булғайдиган автотранспортлардан фойдаланишни бутунлай тўхтатиш зарур. Жарима миқдори қанчалик катта бўлса, унинг таъсири ҳам шунчалик жиддий бўлади.

Иқтисодий рафбатлантириш табиатдан фойдаланганлиги учун ҳақ тўлаш тамойилига амал қилиниши натижасида атроф-мухитни янада кенгрок миқёсда муҳофаза қилишга имкониятлар яратади. Бу тизимни амалиётга татбиқ қилиш ишлаб чиқарувчилар билан истеъмолчилар ўртасида экологик жиҳатдан тўғри мувозанат вужудга келтирингта ёрдам беради, бу ҳо-

диса талаб ва таклифни реал эътиборга олиш билан мустаҳкамланиб боради. Иқтисодий рағбатлантириш тизимиға мутахассислар қўйидаги йўналишларни қўшишни таклиф қиласидилар: имтиёзли солиқ солиш, ёрдам пули бериш, табиатни муҳофаза қилиш фаолиятига имтиёзли кредит ажратиш, табиатни муҳофаза қилиш фондларини тезлаштирилган ҳолда амортизация қилиш, экологик жиҳатдан тоза бўлган маҳсулотларга рағбатлантирувчи баҳолар белгилаш, қўшиш ва бошқа тадбирлар.

Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий механизмларидан бири экологик солиқлар ҳисобланади. Солиқнинг бу тури дунё мамлакатларида ўзининг экологик самарадорлигини қўрсатиб келмоқда. Уни «яшил солиқ» ҳам, деб аташади. Истиқболда бу солиқнинг янада кенг миқёсда ривожланиши учун барча асослар мавжуд. Экологик солиқлар асосан икки вазифани ҳал қилишга лаёқатли: а) маҳсулотлар нархини уларнинг ишлаб чиқариш сарфларига нисбатан бир хилда бўлишини таъминлаш, атроф-муҳитга етказилган заарларни қоплаш ва бошқ., б) атроф-муҳитга етказилган экологик заарларнинг ўрнини қоплаш мақсадида ифлослантирувчилар ҳисобидан уларни ундириб олиш. Экологик солиқлар экологик жиҳатдан мувозанатли ишлаб чиқаришни ривожлантиришига рағбатлантиришга ҳам хизмат қиласиди. Ишлаб чиқарувчилардан олинган пул маблағлари табиий муҳитни муҳофаза қилиш, айниқса, атмосфера ҳавоси ва сув ҳавзаларини ифлосланишдан сақладайдиган турли самарадор мосламаларни корхоналарга ўрнатиш ва уларнинг мунтазам фаолият қўрсатишини таъминлашга хизмат қиласиди.

Корхона, транспорт, қурилиш обьектлари, шахсларга солиқ тайинлашда уларнинг табиатни муҳофаза қилиш йўналишида олиб бораётган амалий ишлари характеристини эътиборга олиш мақсадга мувофиқ. Юридик шахслар корхона, транспорт ва қурилиш обьектларида табиий муҳит ифлосланишининг олдини олувчи тадбирларни мунтазам қўллаб келаётган бўлса, улардан имтиёзли солиқ ундириш лозим. Шунингдек, ишлаб чиқарилаётган маҳсулот экологик жиҳатдан тозалиги билан ажralиб турса, бундай вазиятда енгилроқ солиқ тайинлаш мақсадга мувофиқ, бу ҳол уларни иқтисодий ва экологик жиҳатдан рағбатлантириди, демак, ишлаб чиқарувчиларни атроф-муҳит мусаффолигини янада барқарорлаштириш ва экологик тоза маҳсулот ишлаб чиқаришга унрайди.

Аммо корхона худудида тўпланиб бораётган иккиласида ресурслардан уларни қайта ишлаш жараёнида янги маҳсулотлар ишлаб чиқариш тўғрисида қайғурмаётан, цехларда газ, ғубор, чангларни тутиб қолувчи турли мосламаларни ўрнатиш ва мав-

жудларининг самарадорлигини ошириш, оқава сувларни дарё, сув омбори, каналларга муттасил ташлаб келаётган саноат ва қурилиш корхоналарига нисбатан солиқ солиш ҳажмини оширилган миқдорда тайинлаш жиiddий самара беради. Ўзбекистонда бу борада муайян ишлар амалга ошириб келинмоқда. Буни Ўзбекисон Республикаси Табиатни муҳофаза қилиш давлат қўмитасининг ҳар йилги тадбирларидан ҳам билиш мумкин.

Солиқ имтиёзлари, умуман, солиқ ҳажмини белгилашда корхоналарни икки гурухга ажратиш мақсадга мувофиқ: а) табиатни муҳофаза қилувчи, экологик жиҳозлар, материаллар ишлаб чиқарувчи ҳамда экологик хизмат қўрсатувчи давлат, давлат-акционерлик корхоналари, хусусий корхоналар; б) экологик жиҳатдан жуда хавфли ҳисобланган маҳсулотлар ишлаб чиқарувчи, ҳаво ва сувни мунтазам заҳарли моддалар билан булғаб келувчи, пестицидлар, сифатсиз ёқилғи тайёрловчи, энергияни кўп миқдорда талаб қилувчи корхоналар. Биринчи гурухга мансуб бўлган корхоналарга имтиёзли экологик солиқлар белгилаш ҳақиқатга тўгри келади, иккинчи гурухга кирувчи корхоналарга нисбатан оширилган солиқ ҳажмини тайинлаш айни муддао. Бошқа жиҳатдан бу гурӯҳдаги корхоналарнинг йиллик даромадлари ҳам ишлаб чиқилган маҳсулот турларига қараб анча юқори.

Хорижий мамлакатларда экологик солиқлар кўпинча мақсадга йўналтирилган тарзда амалга оширилади. Бу жиҳатдан АҚШда «яшил солиқ» ларга алоҳида аҳамият берилади. 1989 йилда фреонларни ишлаб чиқариши камайтириш мақсадида (фреон озон қатламини бузишда фаол таъсир этувчи кимёвий бирикма) уларни сотишга қарши корхоналарга солиқ солиш таъсис этилди. Саноатда фреонни ўрнига бошқа кимёвий воситани ишлаб чиқариши билан алмаштиришни тезлатиш учун солиқ вақт мобайнида прогрессив - ўсиб борувчи шаклда тайинланди. Аввалига, ҳар кг фреон учун 3,02 доллар, 1995 йилда - 6,83, 1999 йилда - 10,82 доллар тайинланган. Ҳисоб-китоблар натижасига кўра АҚШда «яшил солиқ» ларнинг чегаралангандарда белгиланишига қарамай, федерал бюджет учун йилига 100 млрд. доллар даромад қилиши имконини беради.

Табиий мухит ифлосланишининг олдини олиш мақсадида ва экологик вазиятлар қулай ҳолда сақланишини барқарор таъминлаш учун биосферани турли чиқиндилар билан энг кўп булғаётган корхоналарга чиқинди номи билан аталадиган солиқлар белгилаш пайти келди. Яқин келажакда кўпгина мамлакатларда «углерод солиғи» ни таъсис этиш мўлжалланмоқда, бунга сабаб минерал ёқилғи - қўмир, нефть маҳсулотлари, табиий газ, сланец ва бопқаларнинг кўп миқдорда ёқилиши туфайли атмосфера

хавоси борган сары ифлосланиб бормоқда. Ер күрасининг глобал исиб бориши («иссиқхона самараси»), углерод чиқиндилиари чиқаришни камайтириши мақсадида давлат раҳбарларининг қўл қўйган халқаро шартномалари бундай экологик солиқни қўпгина мамлакатларда қўллашни заруратга айлантирмоқда. Бундай солиқ Голландия ва Финландиядаги амалда қўлланилмоқда. «Углерод солиги» ни ҳатто энг кам миқдорда белгиланиши ҳам катта ҳажмада маблағ тўпланишига олиб келади. Атмосферага чиқарилаётган углерод гази учун ҳар тонна чиқиндиға 10 доллар солиқ деб белгиланганда ривожланган мамлакатларда йилига қўшимча 25 млрд. доллар йиғилиши мумкин. АҚШда «углерод солиги» ни ҳар тонна чиқиндиға 100 доллар миқдорида белгилаш тақлиф этилмоқда. Бу ҳолда йилига 140 млрд. доллар бюджетга қўшилиши мумкинлиги башорат қилинмоқда.

Экологик солиқни табақалашган тарзда татбиқ этиш самарали бўлишини мутахассислар эътироф этишмоқда. Масалан, турли ёқилғи-энергетика ресурсларига солиқ солишда уларнинг турига аҳамият бериши мақсадга мувоғиқ. Энг юқори экологик солиқ қўмирга белгиланиши лозим, чунки ундан энг кўп углерод чиқиндиси ажralади, энг кам солиқ миқдори табиий газга тўғри келади.

Истиқболда углерод солигининг татбиқ этилиши мамлакатларда қўмирни ёқилғи сифатида ишлатиш борган сары камайшига ижобий таъсир этади. Бу ҳол қўмир ўрнига унга муқобил бўлган варианtlарни излашга ундайди, айниқса, Қўёш ва шамол, океан ва денгизларнинг сув қўтарилиши ва қайтиши энергиясидан фойдаланиш борган сары кенгайиб боради.

Халқ хўжалигини ривожлантириш учун давлат ёрдам пули (субсидия) эндиликда тубдан такомиллаштиришга муҳтоҷ. Давлат томонидан ажратиладиган субсидия табиатдан фойдаланишида экологик мувозанатни барқарорлаштиришга сарф қилиниши ишлаб чиқариш самарадорлигини оширишга жуда катта таъсир этади. Ҳозирда ажратилаётган субсидиялар табиат муҳофазасини қўзламаган тарзда амалга оширилмоқда ёки антиэкологик аҳамиятга эга. Бу айниқса, тор-металлургия, энергетика, кимё, қўмир саноати ва бошқа тармоқларда аниқ ифодаланган. Собиқ совет хокимияти даврида янги маъдан конларини очиш, иқтисодиёт ва коммунал хўжалик энергияни кўп талаб қилувчи технология, қишлоқ хўжалигида кўплаб пестицидлар, минерал ўғитлар, оғир қишлоқ хўжалиги техникасини қўллаш, янги ерларни очишга кўплаб маблағ ажратилар, лекин табиат муҳофазаси ишларига давлат ҳисобидан қапитал маблағ ажратилиши жуда ҳам кам миқдорни ташкил қиласарди. Бахтга қарши аввалиги нассив экологик сиёсат

бაъзан ҳозир ҳам учраб туради. Иқтисодиётда аввал ишга туширилган йирик энергетика обьектларининг ишлаб чиқариш ҳажмини ошириш учун тегишли субсидиялар берилиб турибди, уларнинг самарадорлиги ва экологик жиҳатдан тоза маҳсулотлар ишлаб чиқаришига аҳамият етарли эмас.

Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий механизми тизимда табиий мухитни ифлослантиргани учун тўлов мухим аҳамият касб этади. Бу тўловлар корхона ва ташкилотларнинг ўз ишлаб чиқариш фаолиятида атроф-муҳитга етказаётган зарарлари ўрнини қоплаш учун сарф қилиниши назарда тутилади. Лекин аслида табиатни бузувчилардан келаётган тўловлар ҳажми экологик вазиятни яхшилаш учун сарф қилинаётган барча харражатларнинг фақат бир қисмини қоплайди, холос. Атроф-муҳитни ифлослантиргани учун тўланадиган тўловлар ифлослантирувчи-корхоналарга жазо воситаси бўлиб «ифлослантирувчи тўлайди» тамоилини амалга ошириш йўлидир.

Россияда дунё мамлакатлари орасида биринчилардан бўлиб табиий мухитни ифлослантиргани учун тўловлар расмий равишда белгиланди (1993 йил январдан). Бунда уч хил тўлов тайинланган: 1) атмосфера ҳавосига ифлослантирувчи моддалар чиқаргани учун; 2) сув обьектлари ёки жой рельефига ифлослантирувчи чиқиндишларни чиқаргани учун; 3) чиқиндишларни жойлаштиргани учун.

Атроф-муҳитга бўлган таъсир даражасига кўра, мутахассислар тўловларнинг икки меъёрдаги турини ажратдилар: а) рухсат этилган ҳажмдаги чиқиндишлар учун; б) рухсат этилган миқдордан оширилган чиқиндишлар учун. Биринчи турдаги тўлов ҳажми меъёрдалиги билан тавсифланади, иккинчи турдаги тўлов бир неча марта кўплиги билан характерланади. Биринчи турга оид чиқиндишлар гарчи кам миқдорда бўлса-да, лекин чиқариб турилганлиги туфайли атроф-муҳит потенциал ифлосланниб боради. Меъёрдаги тўловлар корхона ишлаб чиқараётган маҳсулот қўйматига қўшилиши мумкин, демак уни истеъмолчи тўлайди, лекин меъёрдан ортиқ чиқинди учун тўланадиган тўловлар корхоналар хисобидан тўланиши керак.

Тўловларнинг бу шаклда ташкил қилиниши ишлаб чиқарувчиларни атроф-муҳитга чиқараётган чиқинди ҳажмини камайтиришга ундейди, демак, кам чиқиндили технологияни татбиқ этишга ҳаракат қилина бошлайди. Бу йўл ҳам табиий мухитни ифлослантиришни камайтириш йўналишидаги уринишлардан бири, унинг самараси етарли даражада катта. Чунки корхоналар чиқинди чиқаришни қандай қилиб камайтириш тўғрисида ҳаракатда бўладилар.

Табиат мұхофазасини молиялаштириш учун бюджетдан таşқаридаги экологик фондлар (пул маблағлари) мұхим ахамияттаға эга. Бундай фондларни ташкил қилиш тегишли маблағларни табиий мұхит әнг оғир экологик вазиятдаги объектлар, сув ва ҳаво ҳавзалари жиғдій даражада ифлосланган ҳудудлар, ахоли саломатлиги танг бўлган жойларнинг аҳволини тубдан яхшилаш ишларига сарфлашда асқотади. Умуман олганда, экологик фондларнинг вазифаси қуидаги устувор долгзарб мұаммолар ечимиға қаратилади: 1) атроф-мұхит ҳолатини яхшилаш ва аҳолининг экологик ҳавфсизлигини таъминлашга қаратиленган дастурлар ва илмий-техник лойиҳаларни молиялаштириш ва кредитлаш; 2) табиатни мұхофаза қилиш табдирлари ва дастурлари учун молиявий ресурсларни сафарбар этиш; 3) оқилюна ташкил қилинган табиатни мұхофаза қилишини иқтисодий рағбатлантириш, экологик жиҳатдан тоза технологияни татбиқ этиш; 4) экологик тарбия ва таълимни тараққий қилдириш учун кўмаклашиш.

Экологик фондлар манбанин асосан корхоналарнинг чиқынди чиқарғанлиги, ифлослантирувчи моддаларни ташлаганлиги, чиқындилаарни жойлаштирганлиги, авария натижасида табиий мұхитни ифлослантирганлиги учун жарима тўлови, корхоналарнинг табиатни мұхофаза қилиш қонунчилигини бузганлиги учун вужудга келган экологик зарар ўрнини қоплаш маблағи, ихтиёрий бадал (взнос) ва бошқалар ташкил қиласи. Буларнинг ичида атроф-мұхитни ифлослантирганлиги учун тўланадиган тўловлар улуши 80% дан кўп бўлиши амалда тасдиқланган. Ўзбекистонда табиий ресурсларга зарар етказиш, ўрмонларни кесиш, овқилиш ман этилган вақтда овчилик билан шуғуланиш, ҳавзаларда балиқларни кўплаб маҳсус воситалар билан тутиш (тўр, портлатиш, электр токи ва бошқ.), доривор ва техник хомашё берувчи гиёҳларни йиғиши, номи «Қизил китоблар»га тушган ўсимлик ва ҳайвонларни йиғиши, овлаш ва бошқа зарар келтирувчи фаолиятлар учун жуда ҳам кам жарима солинади, бундан фойдаланган браконьерлар қўрқумасдан ўз ишларини бемалол давом эттираверадилар. Агар жарима солиқлари ва бошқа турдаги тўловлар миқдори оширилса, қонунбузар анча зарар қўради, табиатни мұхофаза қилувчилар қўпроқ маблағ тушумига эга бўларди. Бу борада ташкилий ишлар такомиллаштирилиши зарур.

Мажмуали экологик дастурлар мамлакат ҳудудидаги кескни вазият таркиб топган ва ҳалокатли ҳодисалар ривожланиши мумкин бўлган жойларда умумий аҳволни юмшатиш, пировардида қулай шароитларни қарор топтиришига қаратилган бўлади. Улар амалга оширилшини миқёсига кўра, ҳалқаро, мамла-

кат ва ҳудудий даражада бўлиши мумкин. Экологик дастур ҳудуднинг экологик жиҳатдан таркиб топган вазият даражасига кўра, кўп профилли, мажмуали ва мақсадга мувофиқ йўналтирилганилиги билан тавсифланади. Уни амалга ошириш мuddати ҳам белгиланган босқичлар (йиллар) сони ва қўламига боғлиқ. Масалан, Орол ва Оролбўй экологик дастури кўп йилларга мўжжалланган бўлиб, бир-бирлари билан боғлиқ бир неча босқичларга асосланishi мумкин.

Дастурни амалга оширишда давлатнинг роли кўпроқ бўлади, чунки ресурсларни тез фурсатда тўплаш зарурлиги, муаммонинг муракқаблиги, иқтисодий самарадорликнинг ноаниқлиги тўғридан - тўғри бошқарувни тақозо этади. Батзи ҳолларда чет эл инвестицияларидан ҳам фойдаланиш имкониятлари вужудга келади. Ўзбекистонда мақсадга мувофиқ йўналтирилган экологик дастурлар қўйидаги муаммоларни ҳал қилиш учун зарур: 1) ҳалқаро мажбуриятларни бажариш (озон қатламини муҳофаза қилиш, иссиқхона газларини ҳавога камроқ чиқариш, биологик хилма-хилликни сақлаб қолиш); 2) суръома ерлардан оқилона фойдаланиш, уларни муҳофаза қилиш, сув ресурсларидан илмий асосланган ҳолда фойдаланиш, уларнинг сифатини яхшилаш ва бошқ.; 3) Оролбўй ва Орол денгизи муаммосини ечиш; 4) маҳаллий экологик муаммоларни ҳал қилиш (саноат шаҳарлари атрофида табиий муҳитни муҳофаза қилиш ва бошқ.).

Табиий муҳитни муҳофаза қилишда кўп қўлланилайдиган иқтисолий механизм турдагандан бури гаровга ташнишади. Дэхонлардан аҳоли кўплаб тўрлӣ маҳсулотларни харид қиласди. Лекин маҳсулотлар маҳсус идишларда сотилиши туфайли харидор уларга ҳам бир йўла ҳақ тўлайди, маҳсулотдан фойдаланиш тутагандан сўнг бўшаган идишлар дўконга ёки маҳсус қабул пунктларига қайтарилса, уларнинг қиймати харидорга қайтарилади. Бу билан атроф-муҳитнинг бўш идишлар билан ифлосланиши камаяди. Хорижий мамлакатларда бу механизм аниқ йўлга кўйилган: шиша, пластмасса, метал, қофоз, ёғоч, газлама, сунъий материаллардан тайёрланган идишлар маҳсус пунктларда ёки дўконларда қайтариб олинади. Бу гаровга олинган идишларни қайтариб олиш тамойилини Ўзбекистонда ҳам қўллаш табиий муҳитни ифлосланишдан сақлашда фаол аҳамиятга эга бўлар, бошқа жиҳатдан мамлакат иқтисодиёти ҳам катта ҳажмда фойда олган бўлур эди.

Экологик сугурталаш мухандислик иншоотлари техник бузилиши натижасида атроф-муҳитнинг ифлосланиши, ҳалокатли ҳодисалар юз беришининг олдини олиш каби номатлуб ҳодисалар содир бўлишини чеклайди. Нефть ва табиий газ қувурлари-

нинг ёрилиб кетиши натижасида катта ҳажмда экологик-иқтисодий зарар етказилиши барчага маълум, шунингдек, заҳарли кимёвий моддаларнинг вагонларда, автомобилларда ташилиши баъзан техник сабабларга кўра фалокатга олиб келади. Бундай хурунук ҳодисалар содир бўлишининг олдини олишда энг самарали усул ҳудудни ёки объекти экологик сугурталаш ҳисобланади. Бундай вазиятда корхоналар баҳтсиз ҳодисанинг олдини олиш тараддудини жиддий амалга оширадилар, акс ҳолда катта ҳажмда зарар кўришлари мумкин. Бинобарин, нефть маҳсулотли қувурлар тез-тез назоратда бўлади, техник кам-кўстлар ўз вақтида таъмирланади, хуллас, ҳалокатнинг олди олинини қафолатланади.

Суғурта компанияларининг вужудга келиши бир неча иқтисодий масалаларни ечиш имконини беради: ҳалокатнинг олдини олиш учун турли тадбирларни амалга ошириш мақсадида корхоналарга маълум миқдорда пул маблағи ўтказилади, суғурта фондларида тўпланган пул маблағларидан самарали фойдаланиш даражаси оширилади, шунингдек, баҳтсиз ҳодиса юз берган ҳолда суғурта қилинган корхона, шахсий уй-жой фонди ва бошқа суғурта қилинган объектларга етказилган зарарни қоплаш учун тегишли пул маблағлари етказиб берилади.

5.5. Табиатдан фойдаланишнинг экологик-иқтисодий ҳудудий бирлиги

Экология билан иқтисодиёт ўртасида боғлиқлик нимада? Экологик (табиий) вазият (шароит) иқтисодиётта таъсир этадими ёки аксинча, яъни иқтисодий аҳвол экологик шароитга таъсир этадими, булар ўртасида қандай яқинлик мавжуд? Экологик вазият ёки табиий шароит маълум чегараланган ҳудудда бир хил табиий хусусиятга эгалиги сабабли иқтисодий жиҳатдан ҳам деярли бир хил кўрсаткичга эга бўлиши аввалдан маълум. Чунки бир хил табиий шароит мавжуд бўлган ҳудудда унга мос равишда бир хил ресурслар мос келади. Яъни бир турдаги тупроқ унга мос ҳолда бир турдаги ер ресурси, маълум ассоциациядаги ўсимликлар унга мос равишда шу турдаги ўсимликдан иборат яйлов тури мавжуд бўлишини тақозо этади ва бошқ. Шу жойнинг тупроқ, яйловидан фойдаланганда маълум қийматдаги даромад келиши маълум, бунда инсоннинг тупроқ ва яйлов маҳсулдорликларини оширишдаги хизматлари ўртача меъёрда, деб ҳисобланган. Гектар ҳисобига экин маҳсулдорлиги ҳудуднинг барча қисмларида бир хил, яйловда ҳам шундай, деб олинган.

Табиий ёки экологик шароит мураккаблашиши ресурслар маҳсулдорлиги ҳам турлича бўлишига таъсир этади, бинобарин,

худуддаги экинлар маҳсулдорлиги ҳам шунга мувофиқ тарзда турличалиги билан тавсифланади. Бунда иқтисодий самарадорлик ва даромадда ўзгаришлар содир бўлади. Тоғ олди текисликлари, одатда, тўлқинсимон текисликтан иборат бўлади: бу шаклдаги рельефда ботиқ кўринишдаги ер юзаси қавариқ шаклдаги ер юзаси билан алмашиб келади. Дарвоҷе, тўлқинсимон рельеф шаклида тупроқ ресурслари турлича маҳсулдорликка эга бўлади: қавариқ кўринишдаги рельефда доимо эрозия, ботиқда ёнбағирлардан ювилган тупроқ тўпланиши мунтазам юз беради, демак, эрозия билан аккумляция ҳодисалари ўзаро алмашиб келади. Ботиқ шаклдаги рельефда баъзан грунт сувлари сатҳи ер бетига яқинлашиб (1-3 м) келади ва кўпинча тупроқда туз тўпланиш ҳодисаси ҳам содир бўлиши мумкин ёки гипс қатлами ер бетига яқин туради.

Юқоридаги тавсифдан маълум бўладики, қавариқ шаклдаги рельефда ювилиш содир бўлгани учун тупроқ қатлами юпқароқ ва дағал механик таркибли, шунингдек, ёнбағирларда ирригация эрозияси: юзаки ювилиш, ариқчали ювилиш, промоина (чуқур ариқ) кўринишдаги шакллар ривожланади. Бу ҳол тупроқни механизмлар билан ҳайдашда, экинларни суғоришида, ҳосилни йиғиштириб олишда маълум қийинччиликлар туғдиради. Тупроқнинг дағаллиги ва қамроқ қалинлиқда бўлиши ўсимликларнинг вегетациясига, илдиз ўсадиган қатламида намлик тўпланишига, ҳосил тўпланишига салбий таъсир кўрсатади. Бинобарин экинларнинг меъёргалиги вегетацияси қавариқ рельеф шаклда юз бермайди, бу ҳол уларнинг ҳосилдорлигига таъсир этади, текислиқдагига нисбатан пахта ҳосилдорлиги 5-10 ц га, бутдой ҳосилдорлиги 10-15 ц га фарқ қилиши мумкин, демак, олинадиган даромад ҳам шунга яраша қамроқ бўлади.

Ботиқ рельеф шаклида экинларнинг вегетацияси меъёрдан ортиқча намлик, ёнбағирлардан ювилган тупроқ, минерал ўғит, пестицид ҳисобига, шунингдек, грунт сувлари сатҳининг яқин жойлашиши асосида юз беради. Бундай экологик шароит ҳам экинларнинг меъёрида ўсиши ва ҳосил тузиши учун жуда қулай эмас, пахта намлик кўплиги эвазига кеч етилиши, фўза ғовлаб кетиши, бегона ўтлар тез ўсиши натижасида ҳосил уларнинг орасида қолиб кетиши мумкин. Демак, ботиқ рельеф шакли, хусусан, унинг туби экинларнинг меъёрида ўсиши учун жуда ҳам қулай эмас.

Юқоридаги тавсифлардан шундай холоса чиқариш мумкинки, қавариқ ва ботиқ рельеф шаклига эга бўлган текисликларда эрозия ҳодисасини барқарор бошқаришга эришиш, суғоришини изогипслар бўйича, яъни қияликка кўндаланг равишда ташкил этиш айни муддаодир. Суғориш жойининг рельеф шаро-

итларини тўлиқ ҳисобга олган ҳолда амалга оширилса, экинларнинг ҳосилдорлиги юқори дараҷаларда бўлишига эришса бўлади, бу Ўзбекистоннинг дехқончилик тажрибасида бир неча марта амалда исботланган, тўлқинсимон рельеф шароитида гектаридан 30-40 ц пахта ҳосили олаётган бригадалар ва фермер хўжаликлари бисёр.

Дарёларнинг дельталарида ва конус ёйилмаларида сугорма дехқончиликни ривожлантириш уларнинг литологик-геоморфологик ҳусусиятларига жуда ҳам боғлиқ. Одатда, дельта ва конус ёйилмаларининг юқори қисмлари қалин дағал жинслардан иборатлиги учун грунт сувларининг ётиқ ҳаракати барқарор таъминланган бўлади ва тупроқда туз тўпланиш ҳодисаси юз бермайди, экинларнинг ҳосилдорлиги юқорилиги билан тавсифланади. Дельта ва конус ёйилмаларнинг ўрта қисмида дағал жинсларнинг қумоқ, қумлоқ ва гилга нисбатан камроқ ва юпқароқлиги грунт сувларининг ётиқ ҳаракатига нисбатан тик ҳаракати устунлигига сабаб бўлади, бинобарин, тупроқда туз тўпланиши юз бера бошлайди, лекин бошқариш мураккаб эмас. Дельта ва конус ёйилмаларининг этак қисмларида механик таркиб оғир бўлган жинслар-қумлоқ, қумоқ ва гилнинг ўзаро алмашиб келишидан таркиби топганлиги туфайли грунт сувларнинг ётиқ ҳаракати бутунлай таъминланган эмас, тик ҳаракат устуворлик қиласи. Шунга мувофиқ тупроқда туз мунтазам ётқизилади. Ернинг туз балансини ростлаб туриш фақат зовур тизими ва қишики шўр ювиш асосида амалга оширилади.

Дарё дельталари ва конус ёйилмалари мисолида турли табиий шароитларга эга бўлган худудларда экинлардан турлича ҳосил олиниши муносабати билан уларнинг иқтисодий рентабеллиги, самарадорлиги ва табақалашган даромад келтириши ўз-ўзидан маълум. Бу худудларда бир кўрсаткичдаги маҳсулдорликка эга бўлишининг иложи йўқ, чунки бунда катта ҳажмда мелиоратив ва агротехник тадбирлар амалга оширилиши лозим бўлади. Иқтисодий жиҳатдан қарагандиа чора-тадбирлар мажмуасига катта миқдорда сарф-хараҷатлар қилинади, даромад эса энг настлиги билан тавсифланади. Дельтанинг юқори қисмидаги хўжаликлар сарф-хараҷатлар миқдори камлиги учун иқтисодий жиҳатдан рентабелли, қуйи қисмлардаги хўжаликлар рентабел бўлмаслиги мумкин. Бундан шундай хулоса қилиши мумкин: ҳар бир табиий жиҳатдан чегараланган худуд (хўжалик доирасида) маълум табиий шароит (экологик вазият)га эга бўлган ҳолда унга хос иқтисодий кўрсаткич (рентабеллик, ҳосилдорлик, самарадорлик, даромад ва бошк.)ларга эга бўлади.

Ҳар қандай ҳудуд (табиий маъжмуя) тузилмали динамик

ва мелиоратив жиҳатдан мураккаблик даражасига мувофиқ хўжаликни ривожлантириш учун унга мос келувчи иқтисодий кўрсаткичларга эга бўлади. Бошқача айтганда; ҳудудда хўжаликни юритиш учун қанчалик табиий (экологик) мураккаблик мавжуд бўлса, иқтисодий сарф-харажатлар ҳам шунчалик кўп ва ҳосилдорликдан олинадиган даромад ҳам шунга яраша бўлади. Буни тушуниш учун қуидаги мисолни кўриб чиқиши кифоя:

Тошкент, Наманган, Самарқанд, Қашқадарё вилоятларининг III ва IV террасаларида экинларнинг вагетацияси оддий бўз тупроқларда кечади. Грунт сувларининг ётиқ ҳаракати барча жойларда тўлиқ таъминланган, бинобарин, тупроқда туз тўпланмайди, грунт сувлари сатҳи барқарор равишда 10 м дан қуида. Фақат лёссимон ва лёсс жинсларда жойларда ирригация эрозияси ривожланган. Тупроқка минерал ва органик ўғитлар меъёрда солинса ва беда алмашиб экиш ротацияси тартиб билан амалга оширилиб турилса, экинлардан олинадиган ҳосил (масалан, пахтадан гектарига 35-40 ц) чўғи юқори бўлишига барча имкониятлар мавжуд. Бинобарин, кўрсатиб ўтилган табиий маъжмуа (агроландшафт) ларни бошқариш учун ортиқча харажатлар талаб этилмайди (агарда сув грунтта шимилишининг олдини олиш ва сурориш техникасини тақомиллаштириш, эрозиянинг олдини олиш каби тадбирлар эътиборга олинмаса). Бу ҳудудларда I ц пахта етиштириш учун X сўм сарф қилинади, дейлик.

Қорақалпғистон, Хоразм, Қоракўл, Бухоро (жанубий қисм), Ырғиз ҷўли, Мирзачўл, Жиззах ҷўли, Марказий Фарғона воҳзалирида грунт сувларининг ётиқ ҳаракати амалий жиҳатдан таъминланган эмас, тик ҳаракат устуворлик қиласи. Бинобарин, тупроқда туз фаол тўпланади, грунт сувлари сатҳи барқарор равишда 1-3 м чуқурликда жойлашган. Туз тўпланишининг олдини олиш мақсадида зич (ҳар га майдонда 40-60 м ва ундан кўп жойларда 75-150 га майдонда 1 та тик қудук) фаолият кўрсатиб турибди, қишида ҳар йили 1-2, жойларда 3-4 марта яхоб суви ҳисобига тупроқдаги тузлар мунтазам ювилади. Коллектор-зовур тармоқлари ҳар уч йилда тозаланиши ва таъмирланиши шарт, тик зовурлар ҳам маълум муддатда профилактикадан ўtkазилади ва асосан катта кучланишдаги электр токи асосида ҳаркатга келади. Ёпиқ зовурлар алоҳида назорат, таъмирлаш ва тозалашга муҳтож. Бинобарин, дарё этаклари ва II террасалардаги воҳаларда сурорма дехқончиликни ривожлантириш энг мураккаб ва сарф-харажатларнинг кўплиги жиҳатидан юқорида тавсифланган ҳудудларга нисбатан ҳар йили қўшимча капитал маблагларни талаб этади. Бу ҳудудларда I ц пахта ҳосили етиштириш учун X+K сўм сарфланади. Бунда колек-

тор-зовур тармоқлари тизимида магистрал ва хўжаликлараро коллекторлар давлат, хўжаликлар ичидаги зовурлар эса хўжаликлар ҳисобига амалга оширилади. Машина канали асосида дарёлардан сув чиқариш ҳам давлат зиммасига тушади. Агар барча сарф-харажатлар етиштирилаётган ҳосил ҳисобидан қилинадиган бўлса, у ҳолда рентабеллик жуда ҳам кичик кўрсаткичга тўғри келади.

Юқорида тавсифланган 2 гурӯхдаги худудларнинг табиий шароити (мелиоратив ҳолати, экологик вазияти) ни таҳлил қилиш натижасилларига кўра, улар оддий тузилишга эга бўлган худудлар бошқарув нуқтаи назардан ва мелиоратив тадбирларга кетадиган сарф-харажатлар жуда ҳам камлиги ҳамда рентабеллик ва даромаднинг катталиги билан ажralиб туради. Мураккаб тузилишга эга бўлган худудлар мелиоратив тадбирларга сарф-харажатларнинг кўплиги билан характерланган ҳолда, рентабеллик ва даромаднинг пастлиги билан тавсифланади. Демак, табиатдан фойдаланишда экологик (табиий)-иқтисодий худудий бирлик мавжудлиги амалда тасдиқланади.

Экологик-иқтисодий тизим. Маълум табиий чегараланган худуд ҳам экологик (табиий), ҳам иқтисодий жиҳатдан деярли бир хил умумий кўрсаткичга эга эканлиги юқорида асосланилди. Бошқача айтганда, бундай худудлар маълум экологик-иқтисодий тизим (ЭИТ) ҳосил қиласди. ЭИТ нинг миқёси ва эгаллаган худуди турлича, бунинг негизида бир қатор мезонлар мавжуд. Уларнинг энг устувори экологик (табиий) шароитнинг мураккаблиги ва инсон хўжалик фаолияти таъсирида ўзгарганлик даражаси. Шунингдек, хўжаликнинг ривожланганлик даражаси, аҳоли зичлиги, ресурслардан фойдаланиш имокиятлари ва бошқ. Шу жиҳатдан қарагандা бундай худудлар ландшафтнинг морфологик қисмлари: фация ва урочишага мос келади. Худуд мураккаблашганда ЭИТ миқёсига қараб ландшафт ёки табиий географик районга тўғри келиши мумкин. Маълум маънода ЭИТ интеграл геотизим (табиий-хўжалик)га мос келади (агарда геотизим фация ёки ландшафт миқёсида тушунилса).

ЭИТларни фация, урочиша, ландшафт ва район миқёсида тушинилганда худудда табиий шароит ва ресурслар, уларга қараб хўжалик соҳалари, пировардида иқтисодиётнинг мураккаблашиб боришидан дарак беради.

ЭИТ фацияяга тўғри келганда худуднинг шундай бўлаги (участкаси) тушуниладики, бунда бир шаклдаги рельеф ва унга мос келувчи грунт (жинс)лар таркиби, маълум тупроқ тури ва ўсимлик ассоциацияси ёки бир турдаги қишлоқ хўжалиги экинлари мавжуд бўлади. Аллювиал текислик ва унга мос келувчи қумоқ-

лар ёки құмлоқ тарқалған ҳудуд дарё террасасининг бирор участкасында мос келади, хұжалик жиҳатдан жамоа хұжалигининг бирорта бригадаси майдонига түгри келиши мүмкін (60-80 га). Бундай ЭИТ да табиий шароит бир хусусиятли бұлғаны учун иқтисодий құрсақтықчлар ҳам шунга мос равища бир ўтчамли (параметри) бұләди (пахта ҳосилдорлиги, айтайлық, гектариға ўргача 28 ц ни ташкил қылиши мүмкін). Түпроқ шароити, ғрант сувлари сатхі ва минераллашув даражаси ҳудуд бүйічә ўзгармаған ҳолатда бўлиши туфайли сугориш режими бир хил, яъни бир құрсақтықчаги сугориш меъёрини талаб этади, бир хил даражада қуёш радиациясини олганлиги сабабли ўззанинг очилиши ҳам бир вақтта түгри келади. Бир хил табиий шароит бир турдаги мелиоратив, агротехник тадбирларга муҳтож бўләди. Буларнинг барчаси бир йўналишдаги ва ўтчамдаги хұжалик муюмаласини ташкил этиш ва амалга ошириш учун қулай.

ЭИТ ҳудуд жиҳатдан уроцишага түгри келганды табиатдан фойдаланиш бироз мұраккаблашади, чунки экологик (табиий) шароит хилма - хиллиги ортади, бир жойда турли шароит кузатилади. Бинобарин, хұжаликни юритиш учун ҳам маълум қийинчиликлар юзага келади. Бошқа томондан ҳудуднинг катталиги ҳам хұжалик бошқарувини уни маълум участка ёки бригадаларга бўлган ҳолда ташкил қылиш заруриятини көлтириб чиқаради.

Уроциша, одатда, иккى ёки ундан ортиқ фацияларнинг маңында ўзаро аттамашын қелишидан ташкил топади. Демак, ушаны доирасида турли хил табиий экологик шароит юзага келган бўләди, бу фациялар бир-бирлари билан ўзаро алоқада ва таъсирда бўлиши туфайли уроциша анча мұраккаблиги ва ўзгарувчанлиги билан ажralиб туради. Бундай вазиятда бу ҳудуддаги хұжаликни юритиш бошқарувни ўзига хос ташкил қылишини талаб этади, бошқарув ҳудуддаги аниқ табиий шароитларни ҳисобга олган ҳолда амалга оширилса, ҳамма жиҳатдан ҳам самарали ва мақсадда мувофиқ бўләди.

Аллювиал текисликлар (Мирзачўл, Марқазий Фарғона, Чирчик, Оҳангарон, Қашқадарё, Сурхондарёнинг қуий ва юқори террасалари ва бошқ.), одатда, рельеф жиҳатидан жуда ҳам текис (тангенс альфа 0,001-0,009) бўлиши билан бирга жойларда пастқамликлар ва атрофдан билинар-билинмас күтарилган баландликлар ва ботиқлар, баъзан қияликлар билан ҳам мұраккаблашган бўләди. Бундай ҳолда деҳқончиликни мавжуд табиий шароитларни эътиборга олган ҳолда олиб бориш шарт, акс ҳолда хұжалик ерлари қисқа муддатда муюмаладан чиқиб қолади. Ҳар бир ҳудуд табиий жиҳатдан чегараланган рельеф шак-

ли фация миқёсіда қаралса, алғындағы текисликтердә бир неча фациялар, улар негизінде урочишалар ажратылға түғри келади. Масалан, юза ботиқ рельеф жиһатидан туби ва атрофидаги ёнбағирларга ажралади, агар ёнбағирларнинг бирорта бўлгаги қиятиги ёки ўйдим-чукурлиги ва бошқа хусусиятлари билан бошқаларидан фарқ қиласа, у ҳолда улар ҳам алоҳида фация сифатида қаралади; бунда грунт таркиби ўзгарган тақдирда ҳам бошқа фация ажралыши керак ва бошқ. Юза ботиқ ажратилган фациялар таркиби билан биргаликда оддий урочишча ҳисобланади. Урочишнинг хилма - хил табиий шароити унга мос келувчи сұғорма деҳқончилик турлари ривожлантирилишини талаб этади. Бунда сұғоришина тараққий қилдиришда сұғорма деҳқончилик, боғдорчилик, узумчилик, ем-хашак экинлари етиштириш ва бошқа тармоқларни мавжуд шароитта қараб жойлаштириш айни муддао.

Ёнбағирларда сувга әхтиёжи камроқ бўлган экинлар экиш ва боғдорчиликда тубида сувни қўпроқ буғлантирувчи маданий ўсимликтердә ўстиришда фойдаланиш яхши самара беради. Ёнбағирларда сұғориши нағијасида вужудга келган грунт сувлар тубда йигилиб, туз тўпланиш ёки ботқоқланиш жараёнлари кучайиши турган гап. Бундай шароитда зовур тизими ҳам ортиқча сувни ташқарига чиқариб юбора олмаслиги мумкин. Шунинг учун сувдан оқилюна фойдаланиш тактикасини кўллаш, ер ресурслари шароитига қараб экинзорлар тузилишини танлаш, алмасиб экиш схемаларини жорий этиш, боғдорчилик, ўрмончилик, ем-хашак экинлари етиштириш ва бошқа тармоқларни ривожлантиришни мўлжаллаган ҳолда уларни амалга ошириш зарур. Албаттa, ер-сувдан фойдаланишида ҳар бир фацияя мос келувчи тадбирлар тизимини татбиқ этиш ва мелиоратив иншотларни энг юқори кўрсаткичларда ишлатга билиш лозим.

Ҳар бир фация маълум деҳқончилик тармоғига мослашибирилиши муносабати билан унинг ишлаб чиқарыш потенциал имконияти ва у орқали иқтисодий самарадорлиги ҳамда рентабеллиги аниқланади. Иқтисодий самарадорлик айни табиий шароити бир хил бўлган ҳудуд бўйича ҳисобланса, экинлардан олинадиган ўртача ва максимал ҳосилдорликнинг иқтисодий ҳисоб-китоблари ҳам ҳақиқатни объектив акс эттиради. Бу борада табақалашган ер кадастри асос вазифасини ўтайди.

Урочишчалар ер ресурсларидан фойдаланиш таҗрибаси ландшафт доиразида ер бойликларини хўжалик муюмаласига киритишда аскотади. Ландшафт бир неча оддий ва мураккаб урочишчалар мажмусидан иборат мураккаб тузилма. Ландшафт ҳудудида ердан фойдаланиши жуда ҳам табақалашган ёки ми-

рорайонлаштирилган бўлиши қўзланган мақсадга эришиш имконини беради. Бу борада ернинг мелиоратив ҳолати, тупроқнинг агротехник хусусиятлари, табақалашган табиий шароит эътиборга олинган ҳолда ер ва сувдан фойдаланиш тавсия этилади. Экинларнинг аниқ тузилиши, ўт алмасиб экиш схемалири, ихотазорлар, боғдорчиллик майдонлари район планировкасининг бошқа обьектлари билан уйғунлашган ва режалаштирилган ҳолда бўлишини тақозо этади. Экологик ва иқтисодий негиз бирламчи ердан фойдаланиш обьекти фацияга асосланиши лозим. Уларнинг қишлоқ хўжалиги экинлари тузилиши бутун урошишалар ва ландшафт дехқончилик тузилмасини ташкил қиласди. Барча иқтисодий ҳисоб-китоблар шундан келиб чиқиши ҳақиқий рентабелликни белгилайди. Қолаверса, ЭИТ жамоа хўжаликлари чегарасини белгилаши мақсадга мувофиқ.

Қисқача хуросалар

Бозор иқтисодиёти шароитида табиатдан фойдаланиш, умуман табиатга бўлган муносабат тубдан ўзгарди. Табиий ресурслардан омилкорлик билан фойдаланиш ва экологик омилни эътиборга олиш биринчи даражали аҳамиятга эга бўлади.

Табиатдан фойдаланишида иқтисодий механизмни қўллаш ҳар томонлама куттилган натижа бериши амалда исботланди. Иқтисодий механизм элементлари турли кўринишда бўлиб, жаҳон тажрибасига суюнган ҳолда уларни татбиқ эта бориш экологик ҳамда иқтисодий жиҳатдан ҳам аҳамиятлидир.

Табиатдан фойдаланишида экологик-иқтисодий худудий бирликдан келиб чиқиб, иқтисодиёт тармоқларини жойлаштириш ва хўжалик юритиш табиий ва инсон (жамият) ўртасидағи муносабатларни барқарорлаштиришга асос бўлади.

Назорат ва муҳокама учун саволлар

1. Бозор иқтисодиёти шароитида табиатдан фойдаланиш қандай хусусиятлари билан фарқ қиласи?
2. Табиатдан фойдаланишининг иқтисодий механизмини қандай тушунасиз?
3. Иқтисодий механизмни қўйлашнинг асосий мақсади ва аҳамияти нимада?
4. Табиатдан фойдаланишининг экологик-иқтисодий ҳудудий бирлигини қандай тушунасиз?
5. Ўзбекистонда табиий мухит деградациясининг бош сабаблари нимада?

Асосий адабиётлар

1. Аганов Н.Н., Шевчук А.В. Экономика природопользования и охраны окружающей среды. – М.: Классика плюс, 1999.
2. Гирузов Э.В. и др. Экология и экономика природопользования. – М.: ЮНИТИ, 1998.
3. Макар С.В. Основы экономики природопользования. – М.: ИМПЭ, 1998.
4. Нестерев П.М., Нестерев А.П. Экономика природопользования и рынок. – М.: ЮНИТИ, 1997.
5. Рафиқов А.А. Геоэкологик мувоффиклар. – Т.: Ўқитувчи, 1997.

АДАБИЁТЛАР РҮЙХАТИ

1. Каримов И. А. Ўзбекистон XXI аср бўсафасида: хавфсизликка таҳдиц, барқарорлик шартлари ва тараққиёт қафолатлари. – Т.: Ўзбекистон, 1997.
2. Каримов И. А. Ўзбекистон XXI асрга интилмоқда. – Т.: Ўзбекистон, 1998.
3. Агапов Н. Н., Шевчук А. В. Экономика природопользования и охраны окружающей среды. – М.: Классика плюс, 1999.
4. Арустамов Э.А., Волощенко А.Е., Платонов А.П. Основы природопользования. Лекция. – М., 1996.
5. География ва табиий ресурслардан фойдаланиш (илм. конф. мат-ли). – Т.: Университет, 2001.
6. География ва илмий қадриятлар (илм. конф. мат-ли). – Т.: Университет, 2001.
7. Гирусов Э. В. и др. Экология и экономика природопользования. – М.: ЮНИТИ, 1998.
8. Григорьев А.А. Закономерности строения и развития географической среды. – М., 1966.
9. Демина Т. А. Экология, природопользование, охрана окружающей среды. – М.: Аспект Пресс, 1996.
10. Калесник С.В. Общие географические закономерности земли. – М., 1970.
11. Лукъяников Н. Н., Потравний И. М. Экономика и организация природопользования. – М.: Тройка, 2000.
12. Макар С. В. Основы экономики природопользования. – М.: ИМПЭ, 1998.
13. Мильков Ф.Н. Физическая география: современное состояние, закономерности, проблемы. – Воронеж, 1981.
14. Нестеров П.М., Нестеров А.П. Экономика природопользования и рынок. – М.: ЮНИТИ, 1997.
15. Папенков К.В. Экономика и природопользование. – М.: МГУ, 1997.
16. Природопользование. Под ред. Э. А. Арустамова. 2-изд. – М.: Дашков и К°, 2000.
17. Протасов В.Ф., Молчанов А.В. Экология, здоровье и природопользование в России. – М.: Финансы и статистика, 1995.
18. Рафиқов А. А. Геоэкологик муваммолар. – Т.: Ўқитувчи, 1997.
19. Реймерс Н.Ф. Природопользование. Словарь-справочник. – М., 1990.
20. Снакин В.В. Экология и охрана природы. Словарь-справочник. – М.: Academia, 2000.
21. Гуломов Н. Йўнроғия атамалари ва тушунчалари изоҳли луғати. – М.: Ўқитувчи, 1994.

МУНДАРИЖА

КИРИШ.....	5
I БОБ. «ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШ ИҚТИСОДИЁТИ» ФАНИ- НИНГ ИЛМИЙ-НАЗАРИЙ АСОСЛАРИ.....	7
1.1. «Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти» фанининг тадқиқот обьек- ти, мақсади ва вазифалари	7
1.2. Табиатдан фойдаланиш иқтисодиёти: тушунча ва атамалар....	9
1.3. Табиат ва унинг ресурсларидан фойдаланишнинг географик ва иқтисодий асослари.....	13
1.4. Табиат-хўжалик-аҳоли тизими.....	17
1.5. Табиатдан фойдаланиш тамойиллари, устувор йўналишлари ва уни оптималлаштириши.....	19
1.5.1. Табиий ресурслардан фойдаланиш тамойиллари.....	19
1.5.2. Табиий ресурслардан фойдаланишнинг устувор йўналишлари...	21
1.5.3. Табиатдан фойдаланишни оптималлаштириш мезонлари....	23
Қисқача хуносалар.....	25
Назорат ва муҳокама учун саволлар.....	26
Асосий адабиётлар.....	26
II БОБ. ТАБИАТ ВА ТАБИИЙ РЕСУРСЛАРНИ ИҚТИСОДИЙ БАҲОЛАШ.....	27
2.1. Табиат ва табиий ресурсларнинг иқтисодий баҳосини аниқлаш...	27
2.2. Табиат ресурсларини иқтисодий баҳолаш.....	29
2.3. Ерни иқтисодий баҳолашнинг умумий тамойиллари ва услубиё- ти.....	36
2.4. Ер кадастри ва тупроқ бонитировкаси.....	38
2.5. Сув ресурсларини баҳолаш.....	43
Қисқача хуносалар.....	47
Назорат ва муҳокама учун саволлар.....	48
Асосий адабиётлар.....	48
III БОБ. ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШНИНГ ИЖТИМОИЙ- ИҚТИСОДИЙ ЖИХАТЛАРИ.....	49
3.1. Аҳоли сонинг ўсиши: озиқ-овқат маҳсулотлари муаммоси ва ат-	

Рофф-муҳит.....	49
3.2. Урбанизация ва унинг экологик вазиятга таъсири.....	55
3.3. Урбанизация ва аҳоли саломатлиги.....	60
3.4. Саноат шаҳарларида экологик вазиятни яхшилаш.....	62
Қисқача хулосалар.....	66
Назорат ва муҳокама учун саволлар.....	67
Асосий адабиётлар.....	67
IV БОБ. ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШНИНГ ЭКОЛОГИК – ИҚТИСОДИЙ ЖИҲАТЛАРИ.....	68
4.1. Табиатдан фойдаланишнинг экологик ва иқтисодий самараадорлиги.....	68
4.2. Табиатдан нотўғри фойдаланишнинг ижтимоий-иқтисодий оқибатларини баҳолаш.....	72
4.3. Ҳудудий-ишлаб чиқариш мажмулари ривожланишининг иқтисодий-экологик стратегияси.....	77
4.4. Табиатдан фойдаланиш концепциясини қайта қуриш.....	81
4.5. Иқтисодий-экологик барқарор ривожланиш.....	86
Қисқача хулосалар.....	90
Назорат ва муҳокама учун саволлар.....	91
Асосий адабиётлар.....	91
V БОБ. БОЗОР ИҚТИСОДИЁТИ ВА ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШ.....	92
5.1. Бозор иқтисодиёти шароитида табиатдан фойдаланиш.....	92
5.2. Табиатдан фойдаланишни бошқаришнинг обьектлари ва субъектлари.....	97
5.3. Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий тамойиллари.....	99
5.4. Табиатдан фойдаланишнинг иқтисодий механизм элементлари...	102
5.5. Табиатдан фойдаланишнинг экологик-иқтисодий ҳудудий бирлиги.....	109
Қисқача хулосалар.....	117
Назорат ва муҳокама учун саволлар.....	118
Асосий адабиётлар.....	118
АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ.....	119
	121

CONTENTS

INTRODUCTION.....	5
PART-I. THE SCIENTIFIC – THEORETICAL BASIS OF «THE ECONOMY OF NATURAL UTILIZATION».....	7
1.1. The research area, goals and tasks of «The economy of nature utilization» manual.....	7
1.2. The economy of nature usage: definitions and terms	9
1.3. Geographic and economic characteristics of nature utilization.....	13
1.4.Nature - household - population structure.....	17
1.5.Trends of natural utilization , main trends and their optimization....	19
1.5.1 Trends of natural resources utilization	19
1.5.2.The main trends of natural resources utilization.....	21
1.5.3. Criteria for optimization of nature utilization	23
Brief conclusions.....	25
Questions for discussion and control.....	26
Main literature.....	26
PART-II. ECONOMIC EVALUATION OF NATURE AND NATURAL RESOURCES.....	27
2.1.Specification of economic evaluation of the nature and natural resources.....	27
2.2. Economic evaluation of natural resources	29
2.3. General trends and directions of ground evaluation.....	36
2.4. Ground cadastre and soil structure.....	38
2.5. Evaluation water resources.....	43
Brief conclusions.....	47
Questions for discussion and control.....	48
Main literature.....	48
PART-III. SOCIAL-ECONOMIC ASPECTS OF NATURAL UTILIZATION.....	49
3.1.Population increase: the problem of food production and nature... ..	49
3.2. Urbanization and its affects on the ecological conditions.....	55
3.3. Urbanization and population health.....	60

3.4. Improvement of ecology in industrialized cities.....	62
Brief conclusions.....	66
Questions for discussion and control.....	67
Main literature.....	67
PART-IV. ECOLOGICAL - ECONOMICAL TRENDS OF NATURE UTILIZATION.....	68
4.1.Ecologic and economic efficiency of nature utilization.....	68
4.2.Social – economical evaluation of the misuse of nature	72
4.3. The economic and ecologic strategy of the development of regional production.....	77
4.4. Review the conception of nature utilization.....	81
4.5. Economic- ecological development.....	86
Brief conclusions.....	90
Questions for discussion and control.....	91
Main literature.....	91
PART-V. MARKET ECONOMY AND NATURE UTILIZATION.....	92
5.1.Nature utilization in the conditions of market economy	92
5.2.Object and subject of management of nature utilization.....	97
5.3.Economic trends of nature utilization.....	99
5.4. Elements of economic mechanism of nature utilization.....	102
5.5. Regional ecological- economical unity of nature utilization.....	109
Brief conclusions.....	117
Questions for discussion and control.....	118
Main literature.....	118
LIST OF BIBLIOGRAPHY.....	119

Асомиддин РАФИҚОВ, Қулмамат АБИРҚУЛОВ
Алишер ҲОЖИМАТОВ

ТАБИАТДАН ФОЙДАЛАНИШ ИҚТИСОДИЁТИ

(Ўқув қўлланма)

Нашр учун маъсул:
Ўзбекистон Ёзувчилар уошимаси
Адабиёт жамгармаси директори

Курбоимурод Жумаев
Мусаввир:

Акбарали Мамасолиев.

Муҳаррир – Икромова Д.
Техник муҳаррир – Ш.Тожиев

Мусаҳис – Ж.Йўлдошев

Компьютерда саҳифаловчи – Д.Давлаткулов

Интернетдаги расмий сайтини: www.tsue.uz

Электрон почта манзими: info@tsue.uz

Теришга берилди 04.11.2003 й. Босишга рухсат этилди 20.01.2004 й.
Қоғоз формати 60x84 1/32. Офсет босма усулида босилди. Нашр босма
тобори 8. Нусхаси 1000.

Буюртма № 36

Ўзбекистон Ёзувчилар уошимаси Адабиёт Жамгармаси наприёти. 700000,
Тошкент, Ж-Неру, 1.

«YOSHLAR MATBUOTI» масъулийти чекланган жамият.
700113, Тошкент шаҳри, Чилонзор-8,
Қатортоғи кўчаси, 60-йи.